

୨୮୦

ଦିଲାଲପିକା।

ତା ୧ ପଞ୍ଜ ପ୍ରିମ୍ର ସନ ୫୮୮୮ ମସିହା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବଙ୍ଗଦେଶର ପୂର୍ବକାର୍ଯ୍ୟବିରୁଦ୍ଧ । ଜଳସେତନସମ୍ବନ୍ଧିତ ।

୧୮୮୦ ସାଲ । କୁମର । ୧୪ ନାମ

ଏଥିହାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦିଅ ଯାଇଥିଛି ବି ୧୮୮୦ ସାଲ ବଜୀଯୁ । ଆରନ ୨ ଅବର ବିଧାକାଳସାରେ ବଙ୍ଗଦେଶର ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଳନ ୨୨ ଧାରା (ଖ) ପ୍ରକରଣ ଖର୍ଚ୍ଚବାର ପ୍ରସାବ କରାଯାଇ । ବନ ମନ୍ଦିରର ସପରଦେଶେଷେ ପୂର୍ବ ଅନ୍ତମତିରେ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାଚିତ ତୁଳଣ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନୂତନ ବନର ସ୍ଥାନ ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବା ବନରେ କୌଣସି ସମୋଗ ଅଥବା କୌଣସି ଜଳସଥର ବାଧା ସ୍ଥାନ ବା ଗଢି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ନିଷିଦ୍ଧ ହେଲା ।

ଜଳାର ନାମ ।	ଜଳାର ଯେଉଁ ଅଂଶ ଧରାଇଲା ।				କଟକ ।	କଟକ ।	ତାହାର ପରିମାଣ ।
	ଗ୍ରାମ ।	ପ୍ରଶନ୍ନା ।	ଗ୍ରାମ ।	ପ୍ରଶନ୍ନା ।			
ମହାନାଦୀ	ଗୁରୁବାନ୍ଧ	ତମିପଡ଼ା	ବିଜୋପସାଗର	କୁକଙ୍କା	କଟକ	ତାହାର	୨୩
"	ଦାସ୍ପର	ବାଳୀ	"	"	"	ବାମ	୨୩
ବିବୁଧା	ଦରନପୁର	କୋରୁଆଖଣ୍ଡ	ମାନଲପଡ଼ା	ବାରଙ୍ଗ	"	"	୩୮
"	ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର	ଧ୍ୟୁପୁର	ଧୂମାର	ତେବସବିଶି	"	ତାହାର	୩୮
ଖେଟଗୋଟୀ	ମାଳଇ	କେବୁଆଳଖଣ୍ଡ	ବଙ୍ଗରକୋଠା	ଦିବକପୁର	"	ବାମ	୧୦
"	ବିଦ୍ୟାନାଥପୁର	"	"	"	"	ତାହାର	୧୦
ବଜ୍ର ଗୋଟୀ	ସମସରପୁର	କୁହଣ୍ଡାକୟମ୍ପୁର	ମାଝପଡ଼ା	ଅଳନା	"	ବାମ	୧୫
"	କଗନାଥପୁର	"	"	"	"	ବାମ	୧୫
ଚିତ୍ତଗୋଟା	ପାଟ୍ଟପୁର	ପାଏନା	ମଦ୍ରାପୁର	କୁକଙ୍କା	"	ତାହାର	୧୮
"	ଶ୍ଵାଳୀ	"	ଭୁଲଣପୁର	"	"	ବାମ	୩୯
ବାଶୁଦୀ	ପଞ୍ଜାବାମୁର	ଅସୁରେଷର	ନନ୍ଦାବାର	ଶୁକନର	"	ତାହାର	୨
"	ବୈଦିକପୁର	"	କୌଣସି	"	"	ବାମ	୧
ଲୁଣ	ଦନ୍ତପୁର	ସୁଅଙ୍ଗ	କେବରପାହୁ	"	"	ତାହାର	୧୦
"	ଦଗୁଡ଼ା	"	"	"	"	ବାମ	୧୦
ବିନାରାଥ	ହିତାଦିଆ	ଅସୁରେଷର	ଦଲଗୁନା	"	"	ତାହାର	୩୪
"	ଅସ୍ତ୍ରମୁଲ	"	ନନ୍ଦାବାର	"	"	ବାମ	୫
ଶୁକରାଇକା	ପ୍ରାଣବାଜ	ଭୋଦିତ୍ରୀ	କୋରକର	କାଲୁକବି	"	ତାହାର	୫
"	ତିରୀ	"	ଦରୁଷା	"	"	ବାମ	୨୭
ଧାର୍ମ	ପାକହୁଟ	ଅସୁରେଷର	ବାଲକୁଦା	ଲବାନ୍ଧା	"	ତାହାର	୧୨
"	ହିତାଦିଆ	"	ଶୁରୁଆଧାର	"	"	ବାମ	୫
କଣୀ	ଦିତ୍ତବକ୍ତ୍ଵ	ବାଲୁକୁମୀ	ନନ୍ଦାପୁର	"	"	ତାହାର	୫
"	ବରମଳ	"	ଭୋଲନୋ	"	"	ବାମ	୧
ପାଇକା	ମିଥ୍ୟାପୁର	"	ନୁଆଗୀ	କୁକଙ୍କା	"	ତାହାର	୪
"	କଷ୍ଟପୁର	"	ବାଲକୋଣି	"	"	ବାମ	୪
ପକ୍ଷପାଳ	ପଞ୍ଜାବାଳ	ବାରପାଳ	ପରସାଦପୁର	"	"	ତାହାର	୧
"	ଶୁନ୍ଦପୁର	"	ସମଗୋଳ	"	"	ବାମ	୧
ପାହୁକୁଣ୍ଡ	ସନ୍ଦା	କୁକଙ୍କା	ବିଜୋପସାଗର	"	"	ତାହାର	୧
"	ସମାଗୋଳ	"	ଦରଦରପୁର	ଅରିଆପୁର	ଅରିଆ	ବାମ	୧
କହୁବାଂଗୋଡ଼	ରଖକୁଣ୍ଡ	"	"	"	"	ତାହାର	୧

(ଏହି ରହିଲାପଦ୍ଧତିକା ସହି କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ)

ଅତିରକ୍ତ ଉତ୍ତଳପାଇକା । ଶା ୧ ରଖ ମାହେ ପ୍ରମର ସନ ୧୮୮୦ ମସିଥା ।

ନାମର ନାମ ।	ନାମର ଯେଉଁ ଅଂଶ ପ୍ରଗଲ୍ଭ ।				ଜିଲ୍ଲା ।	କୁଳ ।	ଫେର୍ଦ୍ଦିତ ଜାତି ଅନୁକ୍ରମିତ ଜାତି ।
	ଠାର ।	ପ୍ରମ ।	ପ୍ରଗଲ୍ଭ ।	ପ୍ରଗଲ୍ଭ ।			
କୃଷ୍ଣକାଂଯୋଡ଼ୀ	ଶିଙ୍ଗାରପୁର	ଦରହରପୁର	ଜୟପୁର	ହୁକତ୍ତି	କଟକ	ବାମ	୧୩
କାଂଯୋଡ଼ୀ	ବିଭାନ୍ନାୟ	କଟକ	ଭରକୁଣ୍ଡ	ଦରହରପୁର	”	ବାମ	୨୨୫
	ନରଜ	ବାଖରବାଦ	ଶୟଦିଲନ	”	”	ଭାବାଣ	୩୦୫
ବଢ଼ ଅଳକା	ଭରକୁଣ୍ଡ	ଦରହରପୁର	ବାସୁଦେଶପୁର	”	”	ବାମ	୩୦୫
”	ରାଜପିଲ	”	ପଦ୍ମପୁର	”	”	ଭାବାଣ	୩୦୫
ଶୈଟ ଅଳକା	ଭରରଥୀ	ବେଶବାର	ମାଛିଗୀ	ବେଶବାର	”	ବାମ	୨୫
	ହେବା	”	ତେଲପୁର	”	”	ଭାବାଣ	୨୫
ଗତକଣ୍ଠ	ଦଶହାତୁଆ	ବଜତିଶ୍ଵର	ବଜୋପସାଗର	ମରଚପୁର	”	ବାମ	୨୫
	ସୁନ୍ଦର	ମରଚପୁର	”	”	”	ଭାବାଣ	୧୧
ମୁରାଳଳ	ମାଛିଗୀ	ବାରତିଶ୍ଵର	”	”	”	ବାମ	୧୧
	ବଲପୁର	”	”	ଦରଚପୁର	”	ବାମ	୧୧୫
କଟୋଇ	ଖଟଙ୍ଗା	ଦରଚପୁର	”	ମରଚପୁର	”	ଭାବାଣ	୧୧୫
	ଶାସନ	ମରଚପୁର	”	”	”	ବାମ	୧୪
ବାଗାତି	ବାସୁଦେଶ	ବିଷ୍ଣୁପୁର	କୁଜଙ୍ଗନନ୍ଦ	କୁଜଙ୍ଗ	”	ଭାବାଣ	୧୪
	ଜୟଥପୁର	ଦରଚପୁର	”	”	”	ବାମ	୧୪
ମେଷମୁଣ୍ଡିଷ୍ଟା	କାଟୋଇନନ୍ଦ	”	କୁଜଙ୍ଗନନ୍ଦ	”	”	ଭାବାଣ	୧୪
	ଦୁରଚପୁରଗତ	”	”	”	”	ବାମ	୧୪
କୁକୁଳ	ତ୍ରିଲୋତନପୁର	କୁଜଙ୍ଗ	ବଜୋପସାଗର	”	”	ଭାବାଣ	୧୪
	ପାତେପୁର	”	”	”	”	ବାମ	୧୦୫
ସୁନୁଆ	ବରମଧୁର	ବାଖରବାଦ	ବରଲୋ	କୋଦଣ୍ଡା	”	ଭାବାଣ	୧୦୫
	ଓରାଳ	”	କୋରକର	”	”	ବାମ	୨୫୫
ଦୈବ	ଖେଳ	”	ମାଛିଗୀ	ଦରଚପୁର	”	ଭାବାଣ	୩୧
	ମାନବୋଶ	ସାଇଲେ	ପାଇକୁଳ	ସାଇବିର	”	ବାମ	୪
କୁଳୁଆଖାର	ବାରେଦରପାଟନା	ସାଇବର	ଡୋମଳୋ	ସାଇବିର	”	ଭାବାଣ	୪
	ବାଗଲପୁର	”	ଗୋଲପୁର	”	”	ବାମ	୨୫
ସେନାକୋଠା	ଭର୍ତ୍ତରନୋ	”	ଟୋଟୀଗୀ	”	”	ଭାବାଣ	୨୫
	ନକୁପୁରୀ	”	କୋଟାଲୋ	”	”	ବାମ	୪
ଖରତା	ଟୋଟୀଗୀ	”	ଇଟୁଙ୍ଗ	”	”	ଭାବାଣ	୪
	ସାଲମ୍ବୋଡ଼ା	”	ଏକଷୋଡ଼ା	ଗଣ୍ଡିତୋ	”	ବାମ	୨୫
ପୋରାଗନା	ଦୟକେଳପୁର	”	କୁରକୋଳ	ସାଇବର	”	ଭାବାଣ	୧୫
	ଟୋଟୀଗୀ	”	ତଳାପୁର	ବେଶବାର	”	ବାମ	୧୫
ଗୋବିଷ୍ଟା	ଜକୋଟି	”	ଧର୍ମପଦା	”	”	ଭାବାଣ	୧୫
	କୁଣ୍ଠାବେଳେପୁର	”	ଶଳୀଜଙ୍ଗ	ଦେଖେଗୀ	”	ବାମ	୩୫
ତମୁଆ	ଭର୍ତ୍ତକୁଳ	ଦେଖେଗୀ	ନଟୀ	”	”	ଭାବାଣ	୩୫
	ଭର୍ତ୍ତପଦା	”	”	”	”	ବାମ	୩୫
ଗୋଦା	ପରେଲିପଡ଼ା	”	ଦୁଲଦିଅ	”	”	ଭାବାଣ	୩୫
	ଭର୍ତ୍ତକୁଳ	”	ଭରପଦା	”	”	ବାମ	୩
ବୁଣୁଆ	କଟାଇକ	”	କମ୍ପରତା	”	”	ଭାବାଣ	୩
	କୁରୁତଙ୍ଗୀ	”	କମ୍ପରତା	”	”	ବାମ	୩
ଗବରେ	ଭର୍ତ୍ତକୁଳ	”	କୁରୁତଙ୍ଗୀ	”	”	ବାମ	୩

ଗବ୍ରେ	ବରସନ	ଦେଖେଣ୍ଟି	ଗୋଡ଼ପଦା	ଦେଖେଣ୍ଟି	କଟକ	ତାହାର
ଦିନଖାର	"	"	"	"	"	ବାମ
"	କୁଞ୍ଚପୁର	"	ରଣୀର୍ବା	"	"	ବାମ
ବନ୍ଦମୁଣ୍ଡ	ବରମାଳା	"	କୁଞ୍ଚପୁର	"	"	ତାହାର
"	"	"	ରଣୀର୍ବା	"	"	ବାମ
କନ୍ଦାଳ	ପୁସ୍ତଳେ	ସାଇଙ୍ଗେ	କେନାଙ୍କ	"	"	ତାହାର
"	ବ୍ରାହ୍ମିଣସାଇଙ୍ଗେ	"	ସବନା	"	"	ବାମ
ଆକର୍ଷ	ପରସର	ଦେଖେଣ୍ଟି	ଦେଉଳ	"	"	ତାହାର
"	ଅରଜା	"	ଓରପୁଲ	"	"	ବାମ
ପ୍ରତ୍ତିଶ୍ରୀ	ନାଲପୁର	ସୁକୁମା	ଗୋହନ୍ତପୁର	ବଲୁକଙ୍କ	"	ବାମ
"	ମାହିପାଳ	ଶୈଳାନାଳ	ନୂଆକଳୁ	ବିଦବା	"	ବାମ
ଆମ୍ବା	ବୁଝୋରିକଣ	ହିଲାକଙ୍କା	ଜ୍ଞୋପସାଗର	ବଲୁକଙ୍କ	"	ତାହାର
"	ମଳଭାପଟିଆ	କନିକା	"	ବିନବା	"	ବାମ
ଭାମରପୁର	°	° ଭାମରପୁର	°	ଭାମରପୁର	"	ତାହାର
"	°	°	°	ଭାମରପୁର	"	ବାମ
ମାରଧା	ଦୋରଗୋଜା	କନିକା	ଜ୍ଞୋପସାଗର	"	"	ତାହାର
"	କରନ୍ଦାଥପୁର	"	ଜ୍ଞୋପସାଗର	"	"	ବାମ
ବାଂଶରତ୍ର	ବାଂଶରତ୍ର	"	"	"	"	ତାହାର
"	କୋତିଲଗର୍ଜ	"	"	"	"	ବାମ
ବରୁଣୀ	"	"	"	"	"	ତାହାର
"	ବାଂଶରତ୍ର	"	"	କନିକା	"	ବାମ
ଗୋବିଷ୍ଠ	ଅର୍ଦ୍ଧପୁର	ସୁକୁମା	କଲଖରପୁର	ଜକଣ	"	ତାହାର
"	କକରପୁର	"	ଲେକନାଥପୁର	ପାଦମଳୀ	"	ବାମ
ପ୍ରେଟ୍ରାକ୍ରୁଣୀ	ସାବଦୋପଶ୍ମୀ	ଅଳା	ପାଦମଳୀ	କୁଳଙ୍କ	"	ତାହାର
"	ପ୍ରକୁମୁଣ୍ଡେ	ଭରାକଣ	ପୁନାବ୍ୟା	ଭରାକଣ	"	ବାମ
ଗଣ୍ଡାକିନ୍ତା	ଲେକନାଥପୁର	ଲକଣ	କଗନାଥପୁ	କୁଳଙ୍କ	"	ତାହାର
"	ଶୁଣପୁର	କୁଳଙ୍କ	ବୋଲପତ୍ରା	"	"	୧୩ ୫
ବାବରଙ୍ଗେର	ସାକରଦମୀ	ଭରାକଣ	ବାରେ	"	"	ବାମ
"	କୁଳଙ୍ଗୋ	କୁଳଙ୍କ	ଭରପତ୍ରା	"	"	"
ବୋଲଗ୍ନ N.	ଭରପଦା	"	କମୁନିନ୍ଦ	"	"	ତାହାର
"	କୁଳଙ୍ଗୋ	"	"	"	"	ବାମ
ଜମ୍ପୁ	ମର୍ଗାୟାର	"	ବୋଲପତ୍ରାଗର	"	"	ତାହାର
"	ଭରଶୀପୁର	"	"	"	"	ବାମ
ରୂପତନ୍ଦ୍ରଗଳିଅ	ଜମୁନିନ୍ଦ	"	ବାକୁଦଖାଲ	"	"	ତାହାର
"	ପରିଖାଲ	"	"	"	"	ବାମ
ପରିଖାଲ	ପରିଖାଲ	"	"	"	"	ତାହାର
"	"	"	"	"	"	ବାମ
ଘନ୍ତିଖାଲ	ଜମୁନିନ୍ଦ	କୁଳଙ୍କ	ବାକୁଶିଳଦା	"	"	ତାହାର
"	"	"	"	"	"	ବାମ
ବୋଲପତ୍ରା	ସାଥାନଗର	"	ବରଚୁଲ	"	"	ତାହାର
"	ପ୍ରିଙ୍ଗ	"	ବଜକୁଣ୍ଡା	"	"	ବାମ
ଦୁଃ୍ଖଅଖାଲ	ଦୁଃ୍ଖଅଖାଲ	"	ବରଜପୁର	"	"	ତାହାର
"	ନୋହଣୀ	"	ବାସପୁର	"	"	ବାମ

ବ୍ୟେରଥ	ବାଦ୍ୟର	ଅଳଗ	ବିରୂପାକସା	ଅଳଗ	କଟକ	ବାମ	୧୩
"	ସମୁନା	"	ମଣ୍ଡପଢା	"	"	ତାହାଶ	୧୩
କାଳୁ	ରେଜ୍ଟୋନପା	ବିରୂଆ	ମହାକାଳପଡା	ବାରଙ୍ଗ	"	ବାମ	୧୧
"	"	"	ବିରୂପାକସା	"	"	ତାହାଶ	୧୧
ପଢୁଆ	ବାମଙ୍ଗୁଆଳ	ସୁବିନା	ତଳାନନ୍ଦପୁର	ସେରଗଡ଼	"	ବାମ	୧୧
"	ମାଶ୍ୟର	"	ତଳନନ୍ଦପୁର	"	"	ତାହାଶ	୧୧
ଗଣ୍ଠନଳୀ	ନୁଆଙ୍ଗା	"	ମାର୍ତ୍ତାପୁର	ସୁବିନା	"	ବିମ	୧୧
"	ଗୋଲ୍ଲଙ୍କ	"	କୋକତଥା	ସେରଗଡ଼	"	"	୨୦ ୫
ଖେଲସୁଥ	ମାଶ୍ୟର	ଓଲ୍ଲଶ	କୋଖଣ୍ଟ	ଆଲି	"	"	୨୦ ୫
"	ଯୋବର	"	ତଳନନ୍ଦପୁର	"	"	ତାହାଶ	୨୦ ୫
ବୁଢ଼ା	ଆନନ୍ଦପୁର	ଯୋରି	ସିରୁଲସିଯା	ସାଜ୍ଜପୁର	"	ବାମ	୧୧ ୫
"	ରୈରଥ	"	ଶର୍ଵା	ବିରୂଆ	"	ତାହାଶ	୧୧
ଧୁଦେଇ	କୁଚିଶାସନ	ଓଲାଶ	ବାଲିକଣ୍ଠିୟା	"	"	ବାମ	୧୧
"	କୁରକୋଶ	"	ଉରାପତା	କଳାମାଟଥା	"	ବାମ	୧୧ ୫
କଣି	ଦଇତ୍ୟାରପୁର	ଆଳି	"	"	"	ତାହାଶ	୧୧ ୫
"	ଅରଗେଳ	"	ସୁହାପୁର	କାଟିଆ	"	ବାମ	୧
ବେଙ୍ଗା	କଟିକଟା	କାଟିଆ	କୁନ୍ଦରପୁର	"	"	ତାହାଶ	୧
"	ମାହାଶୁନା	"	ଚିରପଡ଼ା	ଦୋଳଗ୍ରାମ	"	ବାମ	୫ ୫
ରେୟା	ସୁହାପୁର	ଦୋଳଗ୍ରାମ	"	"	"	ତାହାଶ	୫ ୫
"	ମାଟିଆକୋଶ	"	"	ବାରଣ	"	ବାମ	୩ ୫
ଜୁନାଇସ୍ଥ	ସହାପୁର	"	"	"	"	ତାହାଶ	୩ ୫
"	ମାଟିଆକୋଶ	"	"	କିଲାକନିକା	ବାଲେଶ୍ଵର	ବାମ	୨୦
ବୈରରଣୀ	ଆମୋ	ଆମୋ	କୁପ୍ରିକଣ	"	କଟକ	ତାହାଶ	୨୦
"	ତତପା	"	ଗୋବିନ୍ଦପୁର	ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ	ବାଲେଶ୍ଵର	ବାମ	୨୧
ଗୁମ୍ଭି	ପାଟପୁର	ସାଜ୍ଜପୁର	ମଧୁପୁର	"	"	ତାହାଶ	୨୮
"	ମନନ୍ଦାଧ୍ୟର	"	"	"	"	ବାମ	୫ ୫
କୋଟିଲା	ଉଲିନଗର	ଏହାସ	ମନ୍ଦପୁର	"	"	ତାହାଶ	୫ ୫
"	ଧୂଳାକଲ	"	ସାନୁଲପୁର	"	"	ବାମ	୩ ୯
ରାହ N	କୁମୃକୁଶଳ	କେର୍ରଙ୍ଗର	ବରସାର	"	"	ତାହାଶ	୩ ୯
"	ଉରୁଆଳ	"	କାସିମପୁର	"	"	ବାମ	୩୭ ୫
କପାଳୀ	ଇରାଣ୍ଡାଥା	ଇରିଆରେଗର	ବରସାର	"	"	ତାହାଶ	୩୭ ୫
"	ରୁଗାରମ	"	କାସିମପୁର	"	"	ବାମ	୫୭ ୫
ସାଲନୀ	ମହାନ୍ତିପଡ଼ା	ତପାପୁରୁଷୁଆଦବୁ	ମଧୁପୁର	"	ବାଲେଶ୍ଵର	ତାହାଶ	୫୭
ଏଜନ	ରୁଦ୍ରବରପୁର	ତପାପୁରୁଷୁଆଦବୁ	ବିଭବର	ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ	"	ବାମ	୨
କ୍ୟାନିକା	ଗୋବିନ୍ଦପୁର	ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ	କଣ୍ଠିକା	ଏଜନ	ଏଜନ	ତାହାଶ	୨
ଏଜନ	ନନ୍ଦପୁର	ଏଜନ	ଉଲୋଖ	ଏଜନ	ଏଜନ	ତାହାଶ	୨
ବିନନ	ଶାଲୀଜଙ୍ଗ	କାଟେ	ନଗୋରେ	ନରତପୁର	ପୁଣ୍ୟ	ବାମ	୧୩ ୫
ଏଜନ	ପୁନନ	ଦରତପୁର	ଅସ୍ତଙ୍ଗ	ଏଜନ	କଟକ	ତାହାଶ	୧୩ ୫
ଦେଖା	ନଗୋରେ	ମରତପୁର	ବିଜୋପପାଗର	ମରତପୁର	ପୁଣ୍ୟ	ବାମ	୪ ୫
ଏଜନ	ଅଳବ	ଏଜନ	ଏଜନ	ଏଜନ	ଏଜନ	ତାହାଶ	୨ ୫
ପ୍ରାଚୀ	ପଧାନସାରୀ	କୋଠଦେଶ	ଏଜନ	ଶୋରଲୋ	ଏଜନ	ବାମ	୪ ୮
ଏଜନ	ସମାଳୋ	ଏଜନ	ଏଜନ	ଏଜନ	ଏଜନ	ତାହାଶ	୪ ୮
ଲୁଣ	ତଳବରପଡ଼ା	କନମଳ	ଏଜନ	ଅସ୍ତଙ୍ଗ	ଏଜନ	ବାମ	୨
ଏଜନ	ମଣ୍ଡଳୀ	ଏଜନ	ଏଜନ	ଏଜନ	ଏଜନ	ତାହାଶ	୨

କଣ୍ଠା	ନୀରୁ	ଶାରମେ	ଏକଳ	ଖୋରମେ	ଏକଳ	ବାମ	
ଏକଳ	ଅର୍ଦ୍ଧ	ଏକଳ	ଏକଳ	ଏକଳ	ଏକଳ	ତାହାର	
ପ୍ରାଚୀ ନିର୍ବା	ସଂଦ୍ରା	ଏକଳ	ଏକଳ	ଏକଳ	ଏକଳ	ବାମ	
ସେଇଁ ଧାର						ତାହାର	
ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ପଢ଼ିଥିଲୁ						ବାମ	
ଏକଳ		ଏକଳ		ଏକଳ		ବାମ	
କିନ୍ତୁ	ଭାବରେ	ଏକଳ		ଏକଳ		ତାହାର	
ଏକଳ	ମରହୋଲା	ଅଞ୍ଜୁଆଙ୍କ	ଏକଳ	ଅଳକାଇସୀ	ଏକଳ	ବାମ	
କୁଣ୍ଡଳୀ	ନଥରକଣ୍ଟା	ଏକଳ	ତିନାୟାନ	ଏକଳ	ଏକଳ	ତାହାର	
"	ବୌନପୁରୁ	ବୋଠଦେଶ	ବିଜୋପସାରର	ମରକପଟଣା	"	ବାମ	
ଥନୁଆଁ	ପୁରଣପଥାଳ	"	"	"	"	ବାମ	
"	ବାଳକାଟ୍	"	ଗୋଲପୁର	ପୁରଦୋଷ	"	ତାହାର	
ମୁଗେଇ	ଲେନା	"	କାଗପୁର	"	"	ବାମ	
"	ଅଲସି	ପୁରଦୋଷ	କୋର୍	"	"	ତାହାର	
ବେଳାଳ	ଅନ୍ନେପୁର	"	ମାଳପୁର	"	"	ବାମ	
"	ଅଲସୁନା	ଶବାରୀ	ଶରଲେବ	ଫେରର	"	ତାହାର	
କିନ୍ତୁ	ଥୁଷଗବା	"	"	"	"	ବାମ	
"	ଜାନକାଦେଇପୁର	"	"	ରହାରୀ	"	ବାମ	
ଦିଉରାନଦୀ	ସରଲେକ	"	ଖଣ୍ଡି	"	"	ତାହାର	
"	"	"	ଶାନ୍ତାଳି	"	"	ବାମ	
କର୍ଣ୍ଣନା	ବାରିଆନ୍ତା	"	କବେଇପଦା	"	"	ତାହାର	
"	ସରଦେଇପୁର	ବୋଠରହାଙ୍କ	ଗରୁଷିଆ	"	"	ବାମ	
ଥରୁତିଆ	ମାଳଶାଟପୁର	"	ଦୋପାଦିଆ	"	"	ତାହାର	
"	ଚନ୍ଦନପୁର	ରହାରୀ	ବଲଦୁପୁର	"	"	ବାମ	
ପୃଷ୍ଠାବିନୀଆଁ	ବଳଦୁପୁର	"	"	"	"	ତାହାର	
"	ଦାସଦେଇପୁର	"	ପୁନ୍ଦରି	"	"	ବାମ	
କମ୍ପନାନୀ	ଶର୍ଵରମଳ	"	କବେଇପଦା	"	"	ତାହାର	
"	ଗୋପେଇ	ଗୋପିଶକ୍ତି	ପାତୁଳ	ଗୋପିଶକୁଦ	ପୁଣ୍ଡ	ବାମ	
କଣିଆଁ	ଶୋରନପତା	"	ବରଜଙ୍କା	"	"	ତାହାର	
"	ରାଜମିଳି	"	ଚିଲକା	"	"	ବାମ	
ରତ୍ନକିରଣ	କନ୍ଦୁଦେଇପୁର	ବୋଠରହାଙ୍କ	"	"	ରହାରୀ	ତାହାର	
"	ଦୁର୍ଗବାସୁର	"	"	"	"	ବାମ	
ଲୁଣ୍ଠା	ଶାରେନଗୋଲ	ଲେମେଇ	ଚଲିଲ	"	"	ତାହାର	
"	ମିଳିହବର	"	"	"	"	ବାମ	
ପିଲେହ	ନିଏଜା	ଷୋରେଏକ	ଦରମିପତା	"	"	ତାହାର	
"	ବିଲାହପୁର	"	କୁଣନର	ଷୋରେଏକ	"	ବାମ	
ଦୟା	ସରଦେଇପୁର	କୋଠରହାଙ୍କ	ଚଲିକା	ବଲଦୁପୁର	"	ତାହାର	
"	ଶିଖାପୁର	"	"	"	"	ବାମ	
ମୁକୁଗଣ୍ଠା	ବାଜଙ୍କା	ଶମେଷର	ବଲଦୁପୁର	ଷୋରେଏକ	"	ତାହାର	
"	ପଞ୍ଚମଦ୍ରାବ	"	ବରୁଳମୂଳା	"	"	ବାମ	
ବଲଦୁଦ୍ରାବ	ଅନ୍ଦର	ବାକରବାଦ	ଅନ୍ଦୁ	ଦାଣ୍ଡମାଳ	"	ତାହାର	
"	ଗୋପିନାଥ	"	"	"	"	ବାମ	
ବିଶ୍ଵଦେଶର ଶ୍ରୀମତ ଲେପଟନାର ଗବଟୀର ସାହେବଙ୍କ ଅହେଶ ଅନ୍ତର୍ମାରେ କେ, ଏମ, କେନ୍ତକ ଲେପଟନେବେ						ତାହାର	
	କଟ୍ଟେଇ ଅର, ଇ, ବିଶ୍ଵଦେଶ ପର୍ବତବାର୍ଷିକ ବିଶ୍ଵଗରେ ଗର୍ବପ୍ରମେୟଙ୍କର ବନ୍ଦକ୍ଷମ ଜୀବନ ସେବକେଟମା						

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଜାନ୍ମ ମାହେ ପିପିଲର ସବୁ ଧାରା ମେହା । ମୁଖ ପଥର ୦ ୨୫ ଜାନ୍ମ ୨୫୦ ବାଲ ପନ୍ଥର

ମୂଲ୍ୟ	ଆପ୍ତିମ	ବିକାୟ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫	ଟ ୨
ଜାକମାସିଲ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧

ମୁଖ ମାହେ

ବାଲମାସୀଳର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିମ୍ବନାରୁ ବେଳନ ବିଷୟ ବିନ୍ଦର ବରବା କରିବାର ଏକ କମେଟି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଥିବାର ଅମ୍ବିଦାର ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ ଗଛେଟରେ ଯାଠିବାରୁ । ତହିଁ ମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତେ ଉଠାଇ ଓ ଜଗେ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି । ମୁଖର ଅନ୍ୟ ଏଠି ୦ ୫, ଲୋକର କରୁଥିବାରୁ "ମନ୍ଦିର" ଅଳ୍ପା ରହିଥିବା କାଳରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକର ନାମ ପଢ଼ରେ "ମନ୍ଦିର" ବା "ବାହୁ" କିମ୍ବା ଅଳ୍ପା ନାହିଁ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗମେଧର ତତ୍ତ୍ଵଧାରଣରେ ଏବୁପା ଅଳ୍ପା ଚନ୍ଦବା ବିହି ଆହୁର ଅଧିକ ବାଧୁଅଛି । ଏହା ପରିମାଳା କଥା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମର୍ମ ହେବା ଅଟନ୍ତି ।

ଜଗଦାଥ ସତ୍ତବ ଉପରେ ଗେହା ଉତ୍ତାରିତ ହେବା ବିଷୟରେ ଗର ଜୁଳ ମାସରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକଳ ଲେଖିଥିଲୁ ଶୁଣି ଅଳନନ୍ତି ହେଲୁ ଯେ ତହିଁରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧକର ଦୁଃ୍ଖ ପତିଅଛି ଏବଂ କଟକ ଓ ବାଲେଶ୍ଵରର ପୁଲିସ୍ ସାହେବମାନଙ୍କ ଏବିଷୟରେ ସତର୍କ କର କଥା ଯାଇଅଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଆର କରୁ ଅପରାଧ ଉତ୍ତାରି ଶୁଣି ନାହିଁ । ବୋଧ କରୁ ଅପରାଧ ଉତ୍ତାରି ମନୋଯୋଗ ଏବଂ କାରଣ ଅଧିକର ବାରିନା ଅଧିକର ବାରିନା ଏବଂ ପଥ୍ୟମାନଙ୍କର ଉତ୍ତିତ ଯେ କୌଣସି

ଗେହା ଉତ୍ତାରି ଉତ୍ତିତ ପୁଲିସକୁ ତହିଁର ସମାଦ ତତ୍ତ୍ଵଶାହୁ ଦେବେ ଏବଂ ତହିଁର ସ୍ଥରେ ସତ୍ୟ ସମାଦ ପାଇଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ସୁବା କରୁଥିବାକୁ ହୁହ କରିବୁ ନାହିଁ ।

ଶତର ପିପିଲର ଧୈର୍ଯ୍ୟରୁ କମିଶିର ସାହେବ ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟରୁ କମିଶିର ସାହେବ ଥିଲ ବେଳେ ସେ ମୂଲ୍ୟରୁ କରି ପିପିଲର ଧୈର୍ଯ୍ୟରୁ କରି ଆସିଲେ । ମାଲଗିରର ଗୋକମାଳ ତାହିଁର ଗପର ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ତାରି ଥିଲ ମଧ୍ୟ ସେ ତହିଁ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟକୁ ନ ଯାଇ ବାଲେଶ୍ଵରରୀରେ ସବଳ କଥା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଆସିଲେ । ସମାଦବାହିକା ବୋଲନ୍ତି ବି ବଜା ସାହେବ ତାହାକର ଦୁଃ୍ଖ ଓ ସାବଦ ଦେଖୋନ ଦ୍ୱାରୀଦର ମହାପାତ୍ର ପ୍ରଭତ କେହ ସେହାରେ ତେବେହ ଛଲବ ମରେ ଉତ୍ତାରି ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ ଦୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ମାଲଗିର ପ୍ରକଳ କରୁଥିଲେ ସେ ସାହେବଙ୍କ ଦରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହ ଜନତା ଦେଖିବାକୁ କେତେ ଯାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିଲେ । ସାହେବ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମାପ୍ତ କରି ବେବଳ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧକୁ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ ବୋଲି କହ ଅଧିକରି ମୁଦ୍ରାର ଉତ୍ତାରି ମନୋଯୋଗ ଏବଂ ପଥ୍ୟକୁ କହ ଜଣା ପଡ଼ ନାହିଁ ।

ଗରମାସ ରାତ୍ରିରାତରେ ପାଇଁନେବେ ଯଜ୍ଞ ନିୟମିତରୁଥେ ସବର୍ଷ ସକାଶେ ବନ ହେଲା । ଲର୍ଜ ଗୁରୁତ୍ବରୁ ଶ୍ରମଙ୍ଗ ମହାଶତିକ ବକୁହା ପାଠ କଲେ । ତହିଁର ସାର ମର୍ମ ଏହିବେ

ବେଦେଶିକ ରାଜ୍ୟ ସମୟ ସହି ରଂଲଣ୍ଡର
ମିଳିବ ରହିଥିଲା । ମାତ୍ରାଗାୟରରେ ଧର୍ମୀ
ସୁନ୍ଦର ଉପଲବ୍ଧରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ସେ ବିଷୟ-
ରେ ଧର୍ମାଦି ଚାଲୁଥିଲା ଏବଂ କ୍ରିସ୍ତ ପାତାଙ୍କ
ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ସାଧାନକା ରଖା ପାଇ ଗବର୍ନ୍ମିନେଇ
ଯଥୋତ୍ତର ମନୋଯୋଗୀ ଅଛିନ୍ତି । ଅମୂରିଣ୍ଡରେ
ଶାନ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ହୋଇଥିଲା । ନିଶ୍ଚର ଦେଶର
ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ କମିଶନ ଭିତରି ଦେଉଥିଲା ଏବଂ
କିନ୍ତୁ ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପନର ଆପା ଚର-
ଭାର୍ତ୍ତା ନ ହେଲେଥିଲେ କିନା ହସ୍ତକ୍ଷେପରେ
ତାହା ଧୂମ୍ର କରିବାକୁ ଗବର୍ନ୍ମିନେଇ ତେଜ୍ଜ୍ଞା
କରୁଥିଲା । ଏହିରୂପେ ସକଳ ରାଜ୍ୟର କଥା
କିଛି ? ଦେଲା ମାତ୍ର ଭାରତବର୍ଷ କାମ ମାତ୍ର
ଭିଜିଲେ ଦେଲା କାହିଁ ! ତେଣୁ ଭାରତବର୍ଷ
ରଂଲଣ୍ଡରେଷ୍ଟଙ୍କ ମୂଳିତର ଭିନ୍ନିଲଭମ ମଣି ଅଟଇ
ବିହିପତି ଏପକାର କବାଦର ଦେଖାଇବା ଥ-
କିନ୍ତୁ ହୃଦୟର କଥା ଅଟଇ । ବିଶେଷତଃ ଏଥର
ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସରରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକିନ୍ଦନ ଭାରତର
କଥା ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଭାରତ ଯେତି ରଂଲ-
ଣ୍ଡରେ ଭାଷା ଅନୋନନ୍ଦ କରିଥିଲା । ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ଶାମର ମହାବାଜାର ବଜାରରେ
ଭାବିତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ନ ପଢିବା ମହିବର୍ଗଙ୍କର
ଭାଷା ତୁଟୁ ପଢ଼ଇ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ ସେ ଭରତୀୟ
ଲୋକଙ୍କୁ ସୈନିକ ବିଶ୍ଵାସରେ ବଢ଼ି କର୍ମମାନ
ନ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିଧା ଜୀବନର
ଭଲବ ସାଧନ କେବେହେବେ ହେବ ନାହିଁ ଆଉ
ସେତେବେଳେ ପରିଶିଳମାନଙ୍କ ସୈନିକ ବିଶ୍ଵାସରେ
ଯେମୁନାମାନ କର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛିଲୁ ସେପୁଲେ ଭାରତ-
ଅଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଯେକାହିଁବ ଇଂରାଜ ସୈନିକବି-
ଶ୍ଵାସରେ ଭରକର୍ମ ଦୟାନ ମିଳ କହିର ବୌଣି-
ଧି କାରଣ ନାହିଁ । ଏଥି କୁ ତେଣେଶ୍ଵାସ ବଜାଳି
ବୈନିଧିକ ପ୍ରତି ଜାଣ୍ଣି ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ସବାରୁ ଦେଶା-
ସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବାର ଭାବ ଜଣା
ଯାଉଥିଲୁ ଅଚ୍ଛାଯାଦି । — ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ ଭଲ ସମ୍ବାଦ
ପାଇ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏତେ
କଥା ବହୁଅଛିଲୁ ତେତେବେଳେ ଆମ୍ବମାନ-
ନେ ବିଶେଷ କିମ୍ବ କହିବାର ବାଜା ନ ରଖୁ
ମାତ୍ର ଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସୈନିକବିଶ୍ଵାସରେ
ଭଲ କର୍ମନ ଦେଇ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ କେବଳ
ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଟେଳ ଓ ଦ୍ଵାରା କରୁ-
ଛିଲୁ ଏହାକି ନହେ ଏହାହାର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ

ଶକ୍ତି ଏବ ବୃଦ୍ଧତାର ସମେତ କରି-
ବାର ପରିଷ୍ଠ ଦେଉଥିଲା । ମେଲମାନଙ୍କର
ଶାସନ ଥତି କଠୋର ଥିଲେହେଁ ସେମାନେ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଭାବ ସେନିକ ଘରରେ
ନିଯ୍ମକ୍ରମବାଳୁ କୁଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ଏବ ପାତାର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ନହୋଇ ବରଂ
ଦୂର ହୋଇଥିଲା । ବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟକୁ ଛାତ୍ର
କରିଏ ଏହା ସ୍ଵରସିଦ୍ଧ କଥା ଏବ ଏଥିରେ
ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତାର କୌଣସି କାରାଗ ନାହିଁ ।

ଧନସତିବ ମେଳର ବେଶ୍ୟାଗଂ ସାହେବଙ୍କ
ଦୟାର ବସିଥାନେ ତାଙ୍କ ପାଖ କାଳରେ
ଏକ ଅରୁନଦିନଘଟ ପ୍ରଥାରି ବରପଲେ ।
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଛାହିଁ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ
ସେ ଲଞ୍ଜ ରପଳଙ୍ଗର ଆସିଥାଏ ସଙ୍ଗର୍କାୟି
ବିଜ୍ଞ ଶକ୍ତିବିଦୀରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟରେ
ତାଙ୍କର ଅଧିକାରର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାନୁଭୂତ ନାହିଁ ।
ଲଞ୍ଜ ପିଲାକୁ ବଜ ଦୂଷ ଅଭିମରକୁ ଅନ୍ୟ
କେହି ଅଧିକ ଧୂଗା ବରୁଣ ନାହିଁ ଏହି ଅଳ୍ପକାର
ବିଶ୍ୱାସ ଦୂଷର ଯେଉଁ ରଜମାହ ବଜ କର
ଗପୁ ଇଂରାଜ ରଜମାହଙ୍କ ମନକୁ ଅର୍ଥରେ
କରିଥିଲା ସେ କେବଳ ସେହି ରଜମାହଙ୍କ
ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶଳ କରିବାକୁ ଏକାକୀ
ବାସନା ରଖିଥାଏନି । ୧୯୭୫ ମସିହାମା ମାସଙ୍କ
ରଠାର ଚନ୍ଦ ସମ୍ରାଟରେ କହିଲେ ଯେ

ବାସନା ରାତରୁଛି । ଏହି ସମୟରେ ମାୟାଲ
ଦାତାର ଚିନ୍ତା ସମ୍ପର୍କରେ କହିଲେ ଯେ
ଭବତ୍ୟ ମହିମେଷ ତାଙ୍କ ସଦରସ୍ତ୍ୟରେ
ଏଥାଧୀ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିପାରେ ଏଥାଧୀ ବାତିଳ୍ୟ
ଦେଖିପାରେ କରିବିଲେ ମଙ୍ଗଳ ଦେବାପାର ଏବଂ
କୁଠ ଦିନର ଦେଇଲେ ଯେ ଅପଣା ଅକ୍ଷ୍ୟରୁ
ମାଧ୍ୟମ ବିଦିକାଳୁ ମାର ଜୀବିତର ସ୍ଵାର୍ଥ କାଳୀ
କଣ୍ଠର ମାର୍ତ୍ତି ସମୟରେ ମାତ୍ର ବିଶବ୍ଦ
ମୌକାପଦାତର ଭାଜନ ଦେବାଳୁ ମଧ୍ୟ କୁଳେ
ଦେଲେ କାହିଁ । ଲେହାପଦାତରଙ୍ଗଳନ ଦେବାଳୁ
ସେ ଦିଶେଷ ଘଣ୍ଟା ଦେବାଳୁ । ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମୁ ଜଳ
ବର୍ଷ ବିଲୁ ସମ୍ପର୍କରେ କହିଲେ ଯେ ଯେପଣେ
ଭାବରେ ସେ ଘଣ୍ଟା ଦୂଷି ବିଦ୍ୱାସକ ସରାତରେ
ଆଗର ହୋଇଥିଲୁ ସେହିପରିଭାବରେ ଘାତ
ଦିବବିବ ଦେବା ଉଚିତ ତାଙ୍କ ବଳ ମେରୁ
ମାନେ ପ୍ରଦିନଥ ବିଭାଗିତାମୁଁ ମଙ୍ଗଳ ସଦାସଂଦର୍ଭ
ଥଳାପ କରିବି କେମାନେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହାତୁମ୍ଭମନଙ୍ଗବରେ କହିବ ଦେବା
ବିଷୟ କଦାଏ ବିଶବ୍ଦ ଦେଇ କି ଥିଲେ । ମା
କୁଳେ ମାଧ୍ୟମର ରହ୍ରୋତ୍ତବ୍ଧ ଶାତଳ ଦେଇଲେ

ଲିର୍ତ୍ତ ଉପନାଳ ଦିନ ସଜୁମାରି ଓ ଆହା କାଳି
ପାଳକ କମିଶ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତକ ସାଧାରଣ ଅନ୍ତରୀ
ସବରେ ପରିଚିତ ହୋଇଯିବ । ତାଙ୍କର
ଅନେକ କଷୟ ଘେବ କଳୁଗା ମଧ୍ୟାଳ ବନ୍ଦ
ଥିଲେ । ଅମ୍ବୋଜେ ଦେବତା ଉତ୍ତରାଂଶ
ପ୍ରଧାନ ବିଷୟର ଉଦ୍ଦେଶ ବଲୁ । ଅନୁରାତର
ବିଧର ଉବି ଅବ୍ୟାପି ଦୃଶ୍ୟକରତ ମାତ୍ରର
ହୋଇ କି ଖଲେହେ ଜୀବ ଦେବତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ବଡ଼ଲଟ ସାହେବଙ୍କ ସଦରପ୍ରାୟ କରିବା
ପାଇ ଦେବ । ଅମଦାଳ ମାସର ତତ୍ତ୍ଵର
ବାରେ ଗବଞ୍ଜମେଖ ପେତେଦୂର ଦେଇ
କର ଥାବୁନ୍ତୁ ଭାବର କରିବାର କାହାର
ଦେଖିଯାଇଁ ମନେ ଆହା କରିବାର
ହୋଇ ବୋଧ ହେଉ କାହା । କରିବାର
ଭାବ ଲାଭବ ହେଲା ବ୍ୟାକୁ କରିବା
ସତ୍ତମାର ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର କିମ୍ବା
ଫଳତଃରୂପାଳ ମଧ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣମାର ଥି ।
ଆମଦାଳ ମାସର ତତ୍ତ୍ଵର ଦୀର୍ଘ ଯିକାହାର କାହାର
ବ୍ୟାହର କରିବ ? ପ୍ରମି ଅବ୍ୟାପି କାହାର
ଆମଦାଳ ମଧ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵର କାହାର
ବିଭିନ୍ନରେ ଏହା ପର
ନିଜର ମତ ହୁଏବାକୁ କମ ପାପ ଦେଇ
ଫଳତଃ ସମ୍ପଦ କରିବାର କିମ୍ବା
ଭାବର ଦ୍ୱାରା କରିବାର
ସାହେବ ପ୍ରଣାପିର ଯାହା ବହୁଅଳନ୍ତି କାହାର
ପୃଥିବୀର ବିଜ୍ଞ ଲେବ ମନ୍ତ୍ରର ଏକ ମତ ଏବଂ
ସେହି ମନ୍ତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପାଦନ ଦେଇ
ଯେ କିମ୍ବା ଅଭିନନ୍ଦପରେ ପରିପାତ
କରିବେ ଭାବର କରିବ ମଧ୍ୟକରିବ
ଲେଖି ମାତ୍ର ଯବନିବ କାହା ।

ତୋର ରେନବାକ୍

ଶେଷରେ ରେଲବାଟ ଦେଖିନାକୁ ଅଛେ-
ନେ ଯେଡ଼ି ବ୍ୟାପ ହେଲେବେ ଅବସ କାମ
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଗତ
ମେମାନେ ଚିକାଟ କେଇ ବାଟର
ଜୀ ଅସୁଅଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦୁ ରେଲବାଟ
କଟକ ରେଲବାଟ ଏକ କଟକ ରେଲବାଟ
ବେଳବାଟ । ପ୍ରଥମ ଦୂର ରେଲବାଟର
ପାପ ଦେବା କର ଅଛି କିମ୍ବା ଶୁଣା
ମହି । କୃଷ୍ଣ ରେଲବାଟଟି ଅମୁମାନ
ପୁରୁଷ ପ୍ରଧାବ ବି ଥାବା ପ୍ରମୁଖ ଦୋଷ

ସମ୍ବଲପୁରତାରୁ ଏକ ଶାଖା ରେଲବାଟ କଟାଯାଇଥିବାର ଆମ୍ବେମାନେ ପୁନଃ ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଆସୁଥିବୁ । ଏହି ରେଲବାଟ ଜିଷ୍ଠାଗ୍ରହିତ ସମ୍ବଲପୁରର ବାଟେ ଉଚିତରେ ରେଲ ସହିତ ଯୋଗ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରଥମେ ଦୋଳିଥିଲା । ଏହି ମଧ୍ୟରେ କଳିକାରା ବଣିକସଙ୍ଗ ଅନେକ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଦେଖାଇ ଏହି ବାଟକୁ ପୀତାମଧ୍ୟର ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କର ହାବଡ଼ାଟାରୁ ଥିଲା ଏକାଶ ବାଟେ ମେଦିନୀପୁର ଦେଇ ସମ୍ବଲପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ବାଟ ଅଛି ତହିଁରେ ନେବା ଆଉ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖରେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଆମକୁ ଭାଇବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ବଣିକ ସଙ୍ଗରୁ ଯେଉଁ ଦୂରର ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ପାଠ କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ହେଲା ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ବଣିକ ସରକ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କରିବାକାଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାହାନ୍ତି । କରିବାକାଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାହାନ୍ତି କରିବାକାଳେ ଯେ ମେଦିନୀପୁର ବାଟେ ରେଲ ବସିଥିଲେ ତେଣୁ ବାଣିଜ୍ୟର ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବ ଏବଂ ବାଲେଖରରୁ ତେଣା ରେଲ ସଜ୍ଜିଷ୍ଠା ଯେଉଁ ଦରଶାସ୍ତ୍ର ଯାଇଥିଲା ତାହା ଏଥର ପୋଷକରା କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି କାଳେ ପିଣ୍ଡାର ଦେଇ ତେଣା ଯେଉଁରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲା କାରଣ କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲୋକାନ୍ତି ବି କୋଣ୍ଟାକେନାଲହାର ତେଣାର ବାଣିଜ୍ୟ ଅଗ୍ରପର ହେବ ଏବଂ ଦୂରରେ ସମୟରେ ସେହି କେନାଲର ସାହାଯ୍ୟ ଦେଖୁଣ୍ଡ ହେବ । ଏଣୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ତେଣା ପ୍ରତି କାଳ ସଂପ୍ରକାରରେ କାଳ ହୋଇଥିଲା । କି କୁଷାଣରେ ଏହି ନାଲର ଏହି ଏପ୍ରଦେଶରେ ହେଲା ଯେ ତାହା ଯୋଗେ ସମୟ ଉନ୍ନତି ପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶକ ଜାତ ହେଲା ।

ଭୂପରାଳିଶିତ୍ରମରେ ଓଡ଼ିଶାର କଥାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ କରି ଦେଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ମେଦିନୀପୁର ଓ ସୀତାଶମୟିର ଏହି ଦୂର ସ୍ଥାନର କୁଳନା କରି ଆପଣିମୟର ବାଟରେ ରୋଲ ଗଲେ ଅଛନ୍ତି । ମେଦିନୀପୁର ବାଟରେ ରୋଲ ଗଲେ ଅଛନ୍ତି ଯେତେ ପୋଗ ସ୍ଥାନ କଲିବଜାତୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ପାଇଁ ରାଜୀ ଏବଂ ସୀତାଶମୟର ବାଟେ ଏହି ରାଜୀ ରୁକ୍ଷ କଲି ଦେବ । ସତରଙ୍ଗ ମେଦିନୀପୁର ବାଟେ ୨୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ବାଟ ଉଠା ପଞ୍ଚବ ସତରଙ୍ଗ ଏଥରେ କେବଳ ଦୀକ୍ଷା ସମୟ ବିଷ

ବ ଓ ରାହା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ ଏବ ଜିନୀସ
ବୋହିବାରେ ଉଡ଼ାଇ ସୁଧାର ଅଳମାତ୍ର ହେବ
ଏବ ତଦ୍ୱାର ମୂଲ୍ୟର ଭାଗୀ ଅଷ୍ଟକ ହେବ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମେଦିନୀପୁର ବାଟଟ ସମ୍ମଦୀପୁ
ନୁହଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ ଏବ ତହୁଁରେ
ଦୁଇ କୋଟି ଥାର ଲକ୍ଷ ଶ୍ରେଣୀ ଦିଜାଇ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୁଧ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟ ବାଟରେ ରେଲ ନେ-
ଲେ ସାତାରାମପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତହୁଁରେ କିଛି ଖଣ୍ଡ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ କେବଳ
ଆଶି ଲକ୍ଷ ପନ୍ଦର ଦିଜାଇ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁଧ କଲେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଅତିବ ମେଦିନୀ-
ପୁର ବାଟକୁ ମଳ କଲେ ଅଧିକା ଏବ କୋଟି
୩୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁଧ ପଡ଼ିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏ ବାଟର
ବ୍ୟୁଧର ସ୍ଵଧ ପୋଖାଇବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏ ବାଟର
ଉଡ଼ା ଅଧିକ ହେବ ତହୁଁରେ ପଥକ କିମା
କୁବ୍ୟ ଗୋଲାଇର କିଲ୍ଲମାତ୍ର ତାରିଜମ୍ୟ ପଥକ
ନାହିଁ ପୁଣି ମେଦିନୀପୁର ବାଟରେ ଧୋଇର
ସମ୍ମବନ୍ଧ ଚିରକାଳ ରହିଅଛି ଏବ ସେ ଅଞ୍ଚଳ-
ରେ ବସନ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଛଡ଼ାୟ ଦେବାରୁ ରେଲ
ବାଟର କର୍ପର ବିଶେଷ ପରିମାଣରେ ହେବାର
ଆଶା ନାହିଁ । ସାତାରାମପୁର ବାଟରେ ଅଳ୍ପ
ବ୍ୟୁଧ ଏବ ଅଧିକ ବାଣିଜ୍ୟ ନିର୍ମିବାର ସମ୍ମୁଦ୍ର
ସମ୍ମବନ୍ଧ ଅଛି ଏବ ପଥରକୋଇଲ ଏହି
ବାଟ ନିକଟରେ ପ୍ରକୃତରୂପେ ରହିଅଛି । ଏହି
ସବୁ କାରଣରେ ସୀଇଗ୍ରମପରିବାରୁ ରେଲ
ନେବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମଳ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ତହୁଁ ସଙ୍କରରେ ତେଣାର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏକବିନ୍ଦୁ
ଲେଖାଅଛି କି ଯେବେ ଅବଶ୍ୟକ ଜଣ୍ଯିବ
ତେବେ ମନ୍ଦାନିବାର ଉତ୍ତର କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ
ଏହି ରେଲବାଟକୁ କଟକକୁ ଏକ ଶାଖା ଯାଇ
ପାରିବ ଏବ ତଦ୍ୱାର ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଅଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବ । ଏକବି ହେଲେ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ
ଦୁର୍ଘାଟରେ ରହିଅଛି ସୌଭାଗ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟଇ ।
ମେଦିନୀପୁର ବାଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ
ସ୍କର୍ତ୍ତାମାନ ଯଦ୍ୟପି କି ସମ୍ମୁଦ୍ରରୂପେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ମନକୁ ଦେଇ ନାହିଁ ରଥାର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଓ କଲ-
କତା ରେଲବାଟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଯୋଗ ହେଲେ
ଏବ ଧେହ ବାଟର କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ କଟକକୁ
ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଆସିଲେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଶେ-
ଷ ସ୍ଵଦ୍ଵାରା କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଟଙ୍କର ଦର୍ଶକାଳ ଦିବାରୁ ମଧ୍ୟଦେଶ
ସଙ୍ଗେ ବର୍ଗଦେଶକୁ ଯୋଗ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବି-
ନାମ ଦର୍ଶି ପଢ଼ିଅଛି ଏବ ବିନ୍ଦାରର ସେହେଠି-

ସ୍ଵାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଥର କଣ୍ଠ ପତ୍ର ଯାଇଥିଲା
ଏଣୁ ଆଶା ହେଉଥିଲା କି ଅକଳମେ, ଏ ବାଟ
ପିଛବାର ଉଦ୍‌ୟମ ହେବ ଏବଂ ଯେବେ ଏଥି
ସଙ୍ଗେ ବନାରସ କଟକ ରେଲବାଟ ନିର୍ମିତ
ହେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୁଆଇ ହେବେ ଓଡ଼ିଶାର
ସକଳ ଶ୍ରାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ସୁବଧା ହେବ । ମେଦିନୀ
ମୁରକୁ ରେଲ ନ ହେଲେ ସୁବା ଓଡ଼ିଶା
ଏକାବେଳକେ ରେଲବାଟରୁ ବଞ୍ଚିଲା ହେବ
ନାହିଁ ।

✓ ଓଡ଼ୟୁ ଗଜେଟର ସଂଶୋଧନା ।

ଏବ ଅବଶେଷୀ ବୋଲିବା ଏବ ଅନ୍ୟଦିଗରେ
ତହଁ ସକାଗେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଯେ
କପର ହେଲ ଏବା ସହଜରେ ଦୁଃଖାୟାଚ
ନାହିଁ । ଆଦୋ ଗବ୍ରୀମେଘ ଗଜେଟ ଯେ
ଅନୁବାଦକଙ୍କର ଦୁଃଖପ୍ରକାଶ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ
ପ୍ରଳ ଏବା ଆମ୍ବେମାନେ ବିବେଚନା କର ପାରୁ
କାହିଁ ଏବ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ସଂଶୋଧନାର ସାର୍ଵଭା
ପାହାର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶର ଏବ ମାତ୍ର କାରଣ
ବୋଲ ଛଣ୍ଡାୟାଏ ।

ଅନୁବାଦକ ତୁମ ସଂଶୋଧନର ପାର୍ଶ୍ଵ ଲାଲ-
କାହିଁ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସବ୍ୟ ଏବଂ ସେବେ
ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ଏତିବି ମାତ୍ର ତୁମ ଥାନ୍ତା ଭେବେ
ତିକ୍ତାଗ୍ରେ ପ୍ରକୃତ ମର୍ମର ଦାନ ହୋଇ ନ ଥିବାର
ସେ ଯାହା ବୋଲନ୍ତି ଥକେବାଣରେ ସ୍ମରିଷ୍ଟାନ୍ତି
ହୁଅନ୍ତା । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ନୁହଇ ଥାଣେ-
ମାନେ ଉଳଲିଖିତ ଦିଦାବରଣମାନଙ୍କଦ୍ଵାରା
ଦେଖାଇରୁଁ ସେ ତାହାରର ତୁମ ସଂଶୋଧନ
ସକଳ ଶୁଣରେ ସାର୍ଥକ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ
କେବେକୁଠିଏ ଗୁରୁତବ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନ୍ତେ
ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଏତ ନାହିଁ ।

ତୁମ ସଂଶୋଧନର ଏକ ସ୍ଥଳରେ ଲେଖା
ଅଛି । ଧାରା ୩ ପ୍ରକରଣ ‘ ବିଧାନମାଳା ’
ବିଦଳରେ ‘ ବିଧାନ ବା ବିଜ୍ଞାନର ’ ପାଠ
ବଚିତ ।

ଏଥରୁ ୨ ଖାତା ଓ ପକରଣ ଭଲଜିତିର
ରଘ ଅଟେଇ ସଥା—

‘ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଇନ ଜାଗ ଦେବାରୁ ଯେଉଁ’
ବିଧାକମାନ ରହିଛ ଦେବ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଇନର
ସେହି ବିଷୟକୁ ଅଣ୍ଟି ରହିଛ ବିଧାନମାନଙ୍କର
ମାନ ଅଧିକାର କରିବ’

‘ବିଧାନମାନଙ୍କ’ ସ୍ଥାନରେ ‘ବିଧାନ ବା
ଦଲାଳର’ ପାଠ କଲେ ବିଶେଷ କଥା ହେଲା
ପାଠବିମାନକେ କୁଣ୍ଡି ଘାରନ୍ତି କି ? ଏହି ପ୍ରକା-
ରଣର ପ୍ରଥମରେ ‘ଦଲାଳ’ ଶବ୍ଦର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଆଦୋ ନାହିଁ’ ଲେବେ ଶେଷରେ ଉଛୁର
ପ୍ରସଙ୍ଗ କିପରି ଅସିବ । ଧୂଳି ରହିଲ ଦଲାଳର
ସ୍ଥାନକୁ ଅଜନର ବିଧାନ କିପରି ଅଖକାର
କରିବ ? ସୁରଙ୍ଗ ଏହି ବିଧାନର କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ
ହେଲା ନାହିଁ । ପ୍ରତିବି କଥା ଏହିବି ଲଂଘନରେ
ଏହି ଧାରାର ମର୍ମ ସେପରି ଅଟଇ ଓଡ଼ିଯୁଭେ
ଆଦୋ ସେପରି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଆମର କାହାର ପରିବାରେ ଏହି
ଯତ୍ନ ଗୋଟିଏ ଆମ ସଥି ।

‘ମାତ୍ର ତିକ୍ଟ ଜମି ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଦ୍ୟପି ବାସୁ ବା
ସରତିକ ଥାଏ, ତେବେ ଗାହାର ଦଖଲକାଣ୍ଡ
ବି ମଧ୍ୟ ବାସୁ ଭୂମିର ରୟତ ବୋଲ ଯିବ ।’
ଏଥରେ ‘ଗାହାର ମଧ୍ୟ’ ବଦଳରେ
‘ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକ ତିକ୍ଟ’ ପାଠ କରିବ
ବୋଲ ପଶ୍ଚାତ୍ତମାରେ ଲେଖା ଅଛି । ଏଥରୁ
‘ଗାହାର ମଧ୍ୟ’ ଏହି ଦୂରଶ୍ଵର ଏକତ୍ରେ
ଅବୋ ଲେଖା ଦୋର ଲାହଁ ଏବ ଏହି
କେବେ ଧାଉରେ ଯେଉଁ ଅନର୍ଥ ସଂଖ୍ୟବାର
ଆମେମାନେ ପୂର୍ବେ ପ୍ରକଟ କରିଅଛୁ ତହୁଁ-
ପରି ଅନୁବାଦକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅବୋ ଯାଇ
ଲାହଁ ।

ଦୂପର ଲିଖିଛ ଦୂର ଦୁଦାହରଣରୁ ପାଠକମ-
ନେ ଦେଖିବେ ସେ ଯେହିଠାରେ ତୁମସଙ୍ଗୋ-
ଧନର ଚିନ୍ମ୍ବା ହୋଇଅଛି ସେଠାରେ ସ୍ଵରୂପ
ତୁମ ସଙ୍ଗେଥର ହୋଇ ନାହିଁ । ପରଶେଷରେ
ସେ ସମସ୍ତ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବୋ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ନାହିଁ
ତହିଁର ଗୋଟିଏ ଦୁଦାହରଣ ଦେଉଥିବୁ
ସଥା—

ପାଶୁଲିପିର ୧୦ ଧାରା

“**୬** ଧାର ଅନୁସାରେ ସେବକଙ୍କ କୌଣସି ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଅନୁମୋଦନ ସ୍ଥାନାୟ ପରିଶୀଳନେ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଯିବା କରୁଥାରୁ ଉଚ୍ଚ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମସ୍ତ ଜନି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧାର ମର୍ମର କୌଣସିରୁ ପେ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜମାରଜମି ବୋଲି ଗୁମ୍ଫାର ହେବି, ଏକ ଛହିଁ ପାଖରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କୁଣ୍ଡାଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜମି ଏହି ଅଳକା ଲାଗିଥାଏ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧାରର ମର୍ମର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଜମି ବୋଲି ଗୁମ୍ଫାର ହେବି ।”

ଯେବେ ରେଳସ୍ଥାନରୁ ସମସ୍ତ ଜମି ଖାଲି
ଜମି ବୋଲି ଗୁପ୍ତାତ୍ମକ ଦେବତାରେ ହାତରୁ ପାଖରେ
ରେଳସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ଜମି ବପରି ସମ୍ଭବ
ଯେ ସେ ସମସ୍ତକୁ ଉଲଙ୍ଘ ବୋଲିପିବ ? ବାସ
ବରେ ଏ ଧାରାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଅର୍ଥ ହୃଦୟ ର ନାହିଁ
କମା ଏହାହାର ଆମାର ଓ ଉଲଙ୍ଘ ଜମିର
ପ୍ରଦେଶ ହେଉ ନାହିଁ । ଅଭିନବ ପ୍ରକଳ୍ପ ମାତ୍ର
ଏହାକି ଯେଉଁ ଶ୍ଵାନରେ ଆମାର ଜମିର ରେ
ଜଞ୍ଚିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବ ସେହି ଶ୍ଵାନରେ ରେଳସ୍ଥାନରୁ ଜମି
ଉଲଙ୍ଘ କମି ବୋଲି ଗଣ୍ଡ ଦେବ । ‘ତହୁ
ପାଖରେ ରେଳସ୍ଥାନରୁ’ ବଦଳରେ ଯେତେ
‘ମେହି ଶ୍ଵାନର ରେଳସ୍ଥାନ ରିକ୍ତ ଛି ତାକୁ

ପାଠ କରିଥାଏ ହେବେ ଏହି ଧ୍ୟାନ ଯତ୍ତିର
ମର୍ମ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ।

ଅମ୍ବୁମାରେ ଦୟାକୁରୁ ସେ ଉପରିଲିଖିତ
ବିଷୟମାଳ ପାଠକର ଅନୁବାଦକ ମହାପ୍ରକାଶକ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ପାଠକେ ଯେ ତୁମ ସ୍ଵର୍ଗକୁ
ଦେଇବୁ ମର୍ତ୍ତା ଏହି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପିର ଅନୁବାଦରେ
ଅନେକ ସ୍ଵରୂପର ଦୟା ଉତ୍ତମ ଏବଂ ଏବଂ କୁ
ଆଦମୀଙ୍କ ପାଠ ଏବଂ ସକଳ ତୁମ ସ୍ଵର୍ଗକୁ
ପୂର୍ବକ ଅନ୍ୟ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପି ପ୍ରକାଶ କାହାରେ
ଉପରୁ ପ୍ରକାଶ ହେବ କାହିଁ ।

ଅସମ୍ବଳୀ ଏବଂ ଅଶ୍ଵତ୍ତ କ୍ରୁମ ସମୋଧନ
ଦେଖିଲୁ ହୋଇ ଅମ୍ବେମାଜେ ପୁନର୍ବାର ଏହି
ସମକ୍ଷେତରାରେ ପ୍ରଦୂତ ହେଲୁ ତଥା
ଅବକାଶ ଏବଂ ପ୍ରାନ୍ତର ଘର୍ଜିବ ହେଲୁ ଏହାଙ୍କ
ସାମଗ୍ରେ ସମେତ କରାଯାଇଛି । ୫

ଆମେମାନେ କୁରୁତ୍ରିଲା ସହିତ ପ୍ଲାଟାର ଦେଇ
ଅଛି କି ସେବକଙ୍ଗାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ମୁଷ୍ଟି ପଢ଼ିବ
ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା ଭ୍ରମଦାର ପାଇ ଅଛି । ଏହାର
କଳେବର ଯେ ଏ ଜୀ ତିମାର ଏ ପୁଣ୍ୟ, ଏହା
କବରସ୍ଥ ଭାବରୁହତିଶେଳୀ ପଦରେ ମଧ୍ୟ
ଏହି ବାହୁ ଜାବଗାମୀ କାମକରୁହାଏ ଯତ୍ତାର
ଅଟିଲା । ଏହି ଖଣ୍ଡିକ ବାହୁ କରୁଥିଲ ଯତ୍ତାର
ମୃଦୁଳ ଯହରେ ବାହାରିଥିଲ ଏହି ଏହି
ଶରେଖମରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ହରିଜାମ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ଏହାର ପ୍ରଧାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟିଲା ।
ଏଥରେ ତ୍ରାଣିଧିମ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟକ କାମ
ସମାଧି ଏହି ଅରମ୍ଭରେ ନବହିତାକ ଘରର
ପ୍ରାର୍ଥକା ବହିର କିଶେଷ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଉଥାଏ
କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ପ୍ରମୁଖ ସମେତ ଏଥରେ ଯାହାର
ବଜାକ ବିଜାତ ବର୍ଷମୁକ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧମନକ ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟ
ଦେବ ତୋର ତୁଟିବାରେ ଲେଖ ଥିଲ ପୁରାଣ
ଏହା ସମସ୍ତାଧାରିଗର ସ୍ଵପ୍ନୀଜନାୟ ହେବ
ଅଜି ତାଜି ବଜାଦେଖରେ ସମାତ ଓ ସମ-
ବ୍ରିତ ପଢ଼ିବ ସେପରି ହୁବି ଦେଖାଯାଏ ତହିଁ ଦେ
ଦିଲାଲ ପନ୍ଥରେ ତୁନ ହୋଇ ବଜାବା ଅଣେ
ଦିନାୟ ଦୁଇଶତ୍ରୁ ଭ୍ରମ୍ଭେତ୍ର ସମୟରେ ଏ
ବାହାର ଅଛି ଏହି ଯେବେ ସୁଲକ୍ଷଣ
ବୁଦ୍ଧିର ଦେବ ତେବେ ଅବଧି ଅନନ୍ଦମୁଖ
ମାଣୀ ଦେବ । ଅମ୍ବାନାଳକ ବଜାଦେଖରେ ପ୍ରଥମ
ସଖାରେ ଲୁଗନ ବର୍ଷମୁକ୍ତ ସବୁ ଦେବାବୀ
ଭାବିତ ଥିଲ । ଏଥର ଅଧିକାଂସ ପୁରୁଷ
ବଧାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଯାଇ ହିନ୍ତୁ ଲେଖା

ନୁହିଲ ଏ ପଣ୍ଡ ବରଷା କୁଆଳ ନୁହିଲ
ପ୍ରବନ୍ଧମାଳ ବାକାରିବ ଯାହା ଦେଉ ଆମ୍ବେ-
ମନେ ଆଶା କରୁଁ କି ଏ ପତ୍ରର ଅସକରି-
ମାନେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଏହି ସଥା ନିୟମରେ
ଏହାକୁ ନଳାଳିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ ସେମନ୍ତ
କି ପ୍ରାଦିକ ହେବାପାଇଁ ଲୋକଙ୍କର ଆପରାଧ
ଦାତିବ । ଅନ୍ୟଥା ଉଛଳରେ କୌଣସି ସାମ-
ନ୍ଦିପଦ ଦର୍ଶକଙ୍କ ହେବା ବିଠିନି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଧ ।

କାଳେସୁର ତାନ୍ତ୍ରିକ କୋସକ ସାହେବ ଅଛି ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମକ
କୁଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏଲେ କଠିନ ସନ୍ତୋଷପାତ ଘୋଟିଥିବାରୁ
ଦେବତାଙ୍କ ପଥକ ଲାଗୁ ବନ୍ଦମୁଢ଼ିବାକେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଣି
ଦେବତାଙ୍କ ପଥକ ଲାଗୁ ବନ୍ଦମୁଢ଼ିବାକେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଣି
ଦେବତାଙ୍କ ପଥକ ଲାଗୁ ବନ୍ଦମୁଢ଼ିବାକେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଣି
ଦେବତାଙ୍କ ପଥକ ଲାଗୁ ବନ୍ଦମୁଢ଼ିବାକେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଣି

କେବଳ ପାଦ ନିବିଟକରୀ ହିଲାଇଛନ୍ତି ଏ ଦ୍ୟାନପାଇଗା
ତୁ ସାଥେ ବେଳସୁରୁ ପ୍ରଭାତ ପ୍ରାନରେ ଉଚ୍ଚରାତର ଅଳି
ବଳି ଉଚ୍ଚର ପ୍ରତାପା ନିବି ପ୍ରାସ୍ତ ଅବେଳା ମନୁଷ୍ୟ କାଳ
ପ୍ରସରେ ଯତ୍ନ ହେଉଥିଲା ବଳାଇଲି କେଇ ସମସ୍ତରେ
ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ?

ବୁଦ୍ଧମାର ତା ଶୁଣିଲେ ସେଠା ପ୍ରାଚୀ କୁଳର
ଦେବ ମାତ୍ର ଯାହା ଅର୍ଥ, କୁଳ ଗାନ୍ଧି ଥାଏ ଦୂର
ମାତ୍ରର ଅବସର ପ୍ରଦୂଷ କରିବାରୁ ତାଙ୍କ କାର୍ବନ୍‌ର ଭବ
କେବେ ପଢାଇବାରୁ ପ୍ରଦୂଷ ମାନନ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଵୟୋକ୍ତି ହେଉ
ମାତ୍ର ବାରୁ ବରଦୂମାର ସେଇ ପ୍ରଦୂଷ କଲେ ଏକ ଅନ୍ୟନିଧି
କେବେ ମାତ୍ର ପଢନ୍ତେ କିମ୍ବା ଯାଇ ଖେଳରେ କେବେ
ତାଙ୍କ ସାମନ୍ତରିକ କଲା ଜଣେ ପଦବୀରେତାହିଁ ଜଳ କିମ୍ବା
ଜାଗର ସମାଜାଦିକୁ ଯେ ବାରୁ ପ୍ରକାଶନ ଦାବୀ ହେବ,
ଫାନ୍ଦୁ କିମ୍ବା ସେଠା ହେବ ମାତ୍ରର କାର୍ବନ୍‌ର କଲା ପ୍ରଦୂଷ
କେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା ସେଇକାଳରେ ମନ ଦୂରେ ।

କବିତା ମେଣ୍ଡାରେ ଗେଟ୍‌ଏ ନୂତ୍ର ଦୋକାନ ହୋଇଥିଲା
କେନ୍ଦ୍ରାଧାରେ ଗେଟ୍‌ଏ ନୂତ୍ର ଦୋକାନ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ବଟେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପାଦା ପାଦା ସମାଜ ହେବ ଶଥବ ଏକ ଯାଗାରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ ଗୋହାର ଗେଟ୍‌ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ସୁରତୀରେ କମ୍ପୁଟରରେ ନାନକମାଳକୁ ମୁଣ୍ଡା ଦିଲିବ
ଯେଇଁ ଶୁଣୁ ଅବସ୍ଥାରେ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଫଳରେ କହୁଁ
କମ୍ପୁଟରରେ ଯେହିତ ଅଳ୍ପ ବିବରଣ୍ୟ କୋଣ ଗବ୍ରେନେମା
କଲିପନ ଦେଇଅବୁନ୍ତି । ଏହି ଅବସ୍ଥା ସରବରତ କୋଠି ଛାଇର
ପରିପାଳନ କରୁଥିଲା ।

ବାଲି ସୁର୍ଯ୍ୟ ଜାମରେ ଖୋଟିବ ମୋକତମା ହୋଇଅଛି।
ଦେଖାଇ କହେବେଳେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟାୟକୁଠେ
ଦେଖି ବହୁଧାର ନାଶ ଏଠାରେ କରିବାର ବାର
ଦର ଦର ଉନ୍ନତେକୁ ଏଠାରୁ ଅନ୍ୟାୟକାନ କରିବାକ
ପଥିଥାଲେ । ସେଥାରେ ସବୁନ୍ତିଷ୍ଠାନର ପଢ଼ି କଥା
ପଡ଼ିଗଲୁ ମୋକତମା ମୁଣ୍ଡାଇ । ଏ ମୋକତମା ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ
ତଙ୍କେତ ଦରସନ ଶୁଣାଯାଏ କୋଷ କୃଥିଲ ଦୂରରେ ଏହି
ମନ୍ୟ କାହାଦିବ ।

କଲୁକତାର ଅନ୍ତର୍ଗତସ୍ୱ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ସୁଖର କଲେ
କଟର ସାହେବ ମହୋଦୟ ନିମ୍ନଲୋକର ପଦାର୍ଥମାନ
ସେ ଚିତ୍ରର ପଠାଇବାର ହିଁ ର ବିଦ୍ୟାତତ୍ତ୍ଵରେ କରନ୍ତାଥିବ
ଦିନପଟ ଦୂର ଦିନ କବମର, ଲେଖନ, ଚାଳପଟ ଲେଖନ
ଯନ୍ତ୍ରପ୍ରସ୍ତୁତ, ଚେତ୍ରପତନ ମୂଳ, ପଥର ରେକାବ, ବୀଷାଆଚ,
ତାଳ, ପୋତାଙ୍ଗର ମନ୍ଦର ଓ ତନ ବୋଟମୁଣ୍ଡ, ବାର୍ଦ୍ଦେ
ପାଠ୍ୟା, ସୁଥକ୍ଷ୍ମ ରବମର ମୟୁର, ସୋଲ ନନ୍ଦିର କର
ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦର ଓ ମାହି, ସୁଲୁମ, ବଳପଣ୍ଡୀଶ ଶାହି,
ରହାରକାଠ, ମସର ଛତ, ପୋଲଙ୍କ, ପୋଲଙ୍କ କେଳ,
କହାଦରତି, ଝାଖ, କରଅଧିଠ, ବକମକାଠ, ଆକୁକାଠ,
ପରବେଳ, ଶରଣନପତ୍ର ।

ଲୁହାକୀରଣ ଜଣେ କିମ୍ବା ଜନ ମେଠାର ପ୍ରଧାନମ
ଅଦାଳତର ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜାସରେ ଦସି ମନ୍ତ୍ରାଲୟ ଏବଂ
ଭାବୁର କୋର ଗାନ୍ଧି ଦେବେଶ୍ୱରେ । ପ୍ରଧାନମ ବିଶ୍ୱ-
ଲମ୍ବ ଜଳମାନେ ସେଥି ପାଇଁ ଭାବାଙ୍କ କାମରେ ଅଦାଳତ
ଅବମାନନ୍ଦ ଅପରାଧରେ ନିୟମ କାର କଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଧି
ଅପରାଧ ଶ୍ଵାକର କଲେ, ସମସ୍ତ ଗୋଲମାନ ମିଶ୍ରପତ୍ର ।
ଆମେମାନେ ଦେଖୁଅଛି ଅନିକାର ବିମବ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା
ଏହା ମନ୍ତ୍ରାଲୟ ସବର ସବ ଅଛି ।

କୁଳର ମନ୍ଦିରର ସୁରଖ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ
ଆମେବିକାର ତୁଳାପ୍ରଥାର ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ତୁଳା
ପରିଷା ମୁଣ୍ଡର ହେବ + ଯାହାକର ତୁଳା ସଂପଦେ
ଜଳ୍ପୁରୁଷ ହେବ, ସେ ଟ ୨୨୫୦ ଲା ସୁରମ୍ଭାର ପାଇବେ
କୁଳର ତୁଳାକୁଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିକୁପ ଉପରୀତ
ଦେବାର ରତ୍ନିବ୍ଦ ।

ମାନୁଷ ଜିନ୍ମାନମାନକର ରତ୍ନି କୁ ଏହ ଲେଖିବାର
ମାନୁଷର ନିକୋଣୀସ ସାହେବ ଅଳୟୁର ପ୍ରାଣିଶାଳର
ସହିବୀ ବାରୁ ବିଜୟକର ଦରଳୁ ଗାନ୍ଧୀରେ ସାହେବ
ଫଳାଇସନେ । ଅଳୟୁର ଦେଖି ତେମୁଣ୍ଡ ମାନୁଷେଟା
ନିକଟରେ ସେତେବେଳେ ବନ୍ଦ ହେଲ ତେବେଳେ
ଆସିଲାମେ ସାହେବ ନ ଫଳାଇ ଅଧିକାର ଅନ୍ଧକାର
କଥା ନ ଉଠାଇ ଶମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ କର କି
ଅଛିନ୍ତା । ଲଜ୍ଜାବାର୍ତ୍ତ ଦର ପାର ହେବା ପଢ଼ିର ସାହୁ
ଲାଲ ଲକ୍ଷଣ । କେଷତ୍ରେ ସାହେବକୁଷି ପରିଶିର ସ

କୁଳରେ ଏକପଦ୍ମା ହେବାରୁ ହୋଇଥିବ ।
ବାଲେ ଜଗତର ଓଳତା କିମ୍ବା ରିହରେ ପରିଚୟ ଦିବ, ଏଥି ଧୀର୍ଘ ଜଗତରେ ତାଙ୍କର ନିର୍ମାଣ କାହାର ମହାପ୍ରକାଶରେ ଉପରେ ଦିଶା କାଟି ଜନକ ଧୂର୍ମରାଜୀଙ୍କ ଶୋଧକ କହି କହି ରାଗୁ ପଠାଉ । ଶୋଧିବ ନଦିର ମାତ୍ରାର ତେବେ ଶ୍ରୀ ବରସ ଜନ୍ମ ଦିଅପାଇଥିଲା କହିଲା
କାହାର ସେଇ ପ୍ରକାଶରେ ଦେଖିଲା କହିଲା ନାହିଁ । ଏହି
ମାନ୍ୟମାନୀରେ ସେ ଲୋକଙ୍କର ସବ୍ଦହାର ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର କଥାରେ ଏହିଷ୍ଵର ପ୍ରାଣଚ
ପ୍ରାପ୍ତ ଅସମିନାମବର ପ୍ରାଣ ସେହିବାର ଦୂର ବନ୍ଦ
ବାହାର କରିଥାଏଇ ! ଏ ଯଜ୍ଞ ସିଦ୍ଧୁରୁକୁଳରେ ମୁଣ୍ଡ
ହୋଇ ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅସାମିର ଏହି ଜବନ
ପ୍ରାଣ କାମ୍ଯୁ ନାହା କରିବ ସେ ତାହାର ବିଶମାନ କଣ୍ଠରେ
ହାହଁ ! ଯାହିଦିଗୁ ନିଷ୍ଠୁର ବୋଲି ଏ ଉପାୟ ଉଭାବ
ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର ଧର୍ମମାନେ ପରିବୁ ସେ ଆହୌ ପ୍ର
ଦେଖିବା କ ଏକାହି ନିଷ୍ଠୁର କାର୍ଯ୍ୟ ନହିଁ ? କବି ମନ୍ଦିର
ବାଦୀ ଯାହା ବିଶ୍ଵବର୍ତ୍ତ ପ୍ରାଣବାନ ଉପବାହୁ କେବଳ ଅସ
ଥିଲା କେବେ ପ୍ରାଣ ଉପରେ କରୁଥି କଲାଇଥା କେ
ହେ ଜପିବ କୁହେ ।

ଯେ ପ୍ରତିହୋବାମୂଳକ ପଦ୍ଧତି ହୋଇଥିଲ ତାହାରେ
ଜଣେ ଦେଶୀୟ ଲେବ ଭାବରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଆହେମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲୁ
ଅଧିକାଂଶ ଦେଶୀୟ ଲେବ ଏବଳ ପ୍ରାଣଜନ୍ମ ଧଳ
ଦେଶାଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ବିଳ ନବାବ ଲାଙ୍ଘନି
ପୁରୁଷମାନେ ଦେଶୀୟକୁ କେବେହେଁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ
କୋର ହୋଇବେ ନାହିଁ ।

ଅଳ୍ପଦୂର ତଳେ ଶ୍ଵାପଳଟକ ନାମକ ଏକ ସାହେବ
ଜଣେ ଦେଖିଯୁ ଯୀ ଲେବକ କଶାଘାତ କରିବା ଅପରାଧରେ
ଆଗର ମେଳକୁଳ ଅଧାରକରେ ବିଶ୍ଵିବ ହୋଇଥିଲା ।
ମେଳକୁଳ ସାହେବ ତାହାକୁ ଏକ ମାସ କାରାବାସଦତ୍ତ
ଦେଲେ । ଦେଇ ଦିନ ବାରଦତ୍ତ ହେଲ କଲ ଉପର
ଦୌର କଜ ସାହେବ ଅଧିଲରେ ତାହାକୁ ବାରଦତ୍ତଙ୍କ ମୁଦ୍ରା
ଦେଇ ଦର୍ଶକ ଦବଳରେ ୫ ୦୦ ଲା ଅଧିଦତ୍ତ କଲେ ।
ଦର୍ଶକ ଉପର ଉପର ପଢ଼ି ମାଟ୍ଟଳର ହାଲକେର୍ତ୍ତରେ ଏହିତ
ଅଧିଲକୁଳର କଜ କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତରେ ମାହକ୍ରୋଷାହେବଙ୍କର
କ୍ଷେତ୍ର ବାହାର କଜ ଅର୍ଥଦତ୍ତ ଅଧାସ୍ୱ ହୋଇଥିଲେ
ତାହା ପେଇଲ ଦେବାର ଆଜି ଦେଲେ । ଜଣେ ସୁରୁଚି
ଯୋଡ଼ା ବୃଦ୍ଧକରେ କୋନଳ ଜୀ ଯୀଲେକର ଅନାବୁଦ୍ଧ
ବାତ୍ର ଏବଂ ସ୍ଵରଦେଶରେ ପ୍ରହାର କରେ ମୋଳା ଫାରାର ଦେ
ଲେ ମାତ୍ର ଦରବ କଜ ତାହାକୁ ଦେବଳ ୫ ୦୦ ଲା ଦିଲ୍
ଦେଇ ସର୍ବକୁ ହେଲେ । ଅନ୍ୟ ପରିଷରେ ଜଣେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକ
କୌଣସି ଦୟାକ ମହିଳା ପ୍ରତି ଏହି ନିର୍ମିର ଅଧିକାରୀ
କରିଥିଲେ କଥାକା କେବେ ସବିକ ଯାଇଥାଳା ପାଠ୍ୟେ
ଅନନ୍ତମାନ କରି ନିଅନ୍ତି । ଯନ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତବ୍ୟାଦିବାଦୀ ରୀବକ ପୁରୁଷ
ମାନେ ଏ କରି ବିରାମକ ବିଶ୍ଵିବ ପକ୍ଷୀକ ରହିପାରିଲା
ପୁଥାରି ଧର୍ମ ସ୍ଵରୂପ ଦେଖିଯୁ ଲୋକ ଜଣେ ମାରି ବିଶ୍ଵି
ବିରାମ ତାହା ଦେବରେ ସହ ହେବ ତାହା କ ଉପାହାରୀ ।
ଦୁଇପାଦାମୀ ଶର୍କିକ କୋଇ କାହିଁ ପଦିପଦିପଦି କରିବା ।
କିମ୍ବା ଦେବକ ଉଦ୍‌ଦିତ ଅଛେ ।

କରୁଥିଲାର ଏକ ସାହେବ ପୋଠାର ଜଣେ ବାରିଗଳ
ନାହାରେ ପରାଇଲମନର ମକଦମା ଅଣିଅଛି । ଏହି
ପରାଇଲା ଏହିଲି ଲିପିଖଣ ନର ନର କବି ?

ଶୋଭତମା ଏହିକି ପାଇଁ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି
ଅର୍ଥମାଳକର ଧରମାରୀ ଦେସ ରିଂ ସାହେବ ଗୁରୁତ ଦୟାରୀ
କରି ମିଶନ ଗଲା ବାଟରେ ବସାଇଠାରେ ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ
ଶୋଭା ଦୋଷାଧ୍ୟାନ ।

ଥାଳୀ ଦୋଷଧର ।
ପ୍ରମୁଖଦେଶୀର ଜଣେ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଇଲାର ଠିଏ
କହିସୁ କରି ୧୫୦୦୦ ଯାଇଗୁ ସାଧୁ ବରିଆଛି । ଏଠା
ରେ ସୁଜା ଦୁଃଖର ମଧ୍ୟ କଣ୍ଠୀ ଭୂତାରବା ଅବେଳିଙ୍କୁ ଦିଦି

20 AD.

ମର୍ତ୍ତିର କରନାମାନଦିଲ ମର୍ତ୍ତିରେ ପଥସୟ ହୁଏ ।
କୁନ୍ତ ସପ୍ତତ ଉତ୍ତରାଧିକରଣେଷ୍ଟର କୁରଳଣ ନାମର
ପ୍ରାଚୀରେ ଏକଯୋଡ଼ା କରନାମାନର ବେଖାମଯାଜରେ ବିବାହ
ହୋଇଗଲା । ବର କହିଯା ଯାହା ପଢ଼ିବା ମଧ୍ୟରେ ବେଖାମଯା
ଜରେ ଉଠିଲେ, ସଙ୍ଗରେ କଣେ ହାଦିମ ଥିଲେ । ହାଦିମ
ବାହୁର ବେଖାମଯାଜରେ ପୁରେହିତର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।
ବରଯାହି ମାଜେ ମର୍ତ୍ତିରେ ଥିଲେ, ବେଖାମଯାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
କଲେ ଶୋଭରେ ବନା ହୋଇଥିଲା । ବର କହିଯାଛି
ମାଲ ବଦଳ ହେଲ ଉତ୍ତର କରି ପୁରେହିତ ମୁଖରେ
ଗୋଟିଏ କୁନ୍ତର କଲେ ସେହିଶରୀ ମର୍ତ୍ତିରେ ହୁଳହିଲା
ପଢ଼ିଲା । ପୁରେହିତ ଓହାର ଅସିଲେ । ଶେରବନହାର
କବତରିକା ବେଖାମଯାଜରେ ମେଘ ଶୋଭିବେ ଶେରିମାର
ଲାଗିଲେ । ରଧୁଙ୍କ ଘୋଷ !

ଶିଖ୍ୟରେ ଅମାରୀ ବୋଲିକିର ସେଇଁ ଦରତଳ
କାରଙ୍ଗା ଅଛି, ସେଠାରେ ବହୁବଳ ପରିଚେ ମାଳୀ
ଦେଖିଲ, କି ଏହି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କି ? ତାଙ୍କୁ ସେ
କିମ୍ବା ଅପ୍ରମାଦ ହୋଇ ଦେଖିଲୁ ଯେ, ମୋଟ ଏ ଲଜାଳା
ଲେବ ଥିଲେ ? ଏବଂ ଉତ୍ତର ପୋଷାଏ ବାବୁ ଛାନ୍ଦିଥିଲା
ଗେର ମାଦିବ ଦେଖିବା ମାତ୍ରକେ ନିକଟରେ ଏକ ଦୂରର ଗଳ
ଦୂରକୁ ଡେଇଁ ପଢନ୍ତିରିଲା ମାଳୀ ମଧ୍ୟ ହତ୍ତି ପକା ଘୋଷି,
ଏ ଦୃଶ୍ୟର ବାହା ସଙ୍ଗେ ତେଇଁ ପଢନ୍ତିରିଲା । ସେହି
ଶାଲ ୧୦ । ୧୨ ମୁହଁ ଗର୍ବର । ଗେର ତାହା ଜନିତି
ତୁମ୍ଭରସ୍ତୁ, ମାଳୀ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର । କେବଳେ ଦୂରକୁ ଜଳ
ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲା । ମାଳୀଟା ବୈର ଅପେକ୍ଷା ଦୂର ବଳିବାନୀ
ଅମ, ସୁତବଂ ଗେର ଥାଇବାମ୍ବା । ପରେ ମାଳୀ ତାବି
ପକାଇବାରେ ଅବେଳ ଲୋକ ଅମି ଜୁଗାଡ଼ିତ ହେଲେ
ଏ ପାରି ଦୂରକୁ ଦରତ ପକାଇ ସେଲେ । ମାଳୀ ବୈର
କୁ ସେଇ ବରତ ଥିଲା ଉପରକି ଉଠିଲା ।

ଏବ ଭାବସମ୍ଭବରୁ ପ୍ରକାଶ ପେଟାଇଯିମାନେ ଅଳାନ ଗୁ
ଜୀବ ଦୂଷଣ ଜଗର ଅନ୍ତମର କଥ ଘୋରଦୂଷ ଦୟାବୁ ଦବା
ତତ ହୋଇଥିବୁ ସେ ତର୍ଫେ ରେ ଆଜ ପରିବୁ କିନ୍ତୁକ ହଜାର
ଏ ଅଛି ହୋଇଥିଲେ । ହର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧି ହେଲାଇଥିଲା

ଗୀରଦେଶରେ କଣେ ସୁରୋଧୀ ସେବକ ଏହି ଦୂରଦ୍ଵାରା
ଜଳି ବନ୍ଦିତାରୁ ସେଠା ଲୋକେ ମାତ୍ର ଉଠିଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅର୍ଥାତ୍ । ନବରାତ୍ରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କେ ସେମହିନ୍ତି ଦୂରଦ୍ଵାରା
ବନ୍ଦିତ ଚିନ୍ତିତ ପ୍ରେସନମାନ ଦିଅୟାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ଦେଶର ଦର୍ଶନ ହେଉଥିଲା ।

ରୁକ୍ଷାଧି ଲକ୍ଷକର୍ତ୍ତ ଦିନ ଦଶାଙ୍କ ଅଳ୍ପ ଏକ ସମ୍ମାନ
ଅମ୍ବାକବ ହେଠ ସେହେଠିଲା ନିକଟରୁ ଦୂର ପ୍ରେସରରୁ
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଶାହେବ ମହୋତ୍ସବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ପ୍ରତି ଦିନେ
ଦୁଇ ଦିନରୁ ବଢ଼ା ଜ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଦିଲା ଦୁଇଦୁ ଶାଖ
ଗେଲେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଏକଟି ଉଚ୍ଚତାରେ ଦିଲା
କାଣୀ ସମ୍ମାନ ଦୂର ନମୋଦାର ହେଉଥିଲା ।

ବ୍ୟାକେ କହିଛନ୍ତି ସମୋଗାଠାରେ ଏବା କେବଳ
ମାନେ ଅନୁଭବ ତଥେ ପେଠା ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ବରେ ଅର୍ଥ ସମ୍ଭାବନା କରି କି ୫୦୦୦ ମାର ବନ୍ଦି
ଯେତେ ଯାଇଥାରୁ । ଏହାର ସାହିତ୍ୟ ଶୈଳୀକ ଦେଖ
ଦେବାର କରୁଥିଲା । ଅର୍ଥ ବେଳେର କଥା କେବଳ ଧ୍ୟାନ
ଅଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଦେବା ସମ୍ଭାବନା କରାଯା ନିଜି ବାହୁ ।

କାହୁଲ ଅମୀର ମର ମାରିଥାର ସ୍ଵପ୍ନ ପାଇ ଥାଏ
ମାକେ ପାଠବଳ ଦୂର ଦୂର ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣାଯା
ଯେ ତାହା ସ୍ଵର୍ଗ ମିଥ୍ୟ ଅଛି । ଅମୀରଙ୍କର ଏହି କଷା
ଖର । ବୋଲିବାକୁ ଭାବୁ କରି ହେବିଲ ଅଛି ।

ପଞ୍ଚାକ, ମଧ୍ୟପରେ ଓ କଷାଯାପରେ ଅନେକ ସାବ
ରେ କୁଣ୍ଡ କହିବାକୁ ଅନେକ ଅଭିଭାବ କାହିଁ ହୋଇଥିବ ।
ଯେ ସମସ୍ତ କୁଣ୍ଡରେ କହିବା କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ
ଆହିଏ ଯତ୍ଥ ମାତ୍ର ଧରିଲା ବିଦୃତି ହେବାର କାରଣ
ଜନି ଲାଗେ ।

ପତ୍ରପେତେକଙ୍କ ପାତା ।

ଶ୍ରୀ— ଅମେରିକାରେ ଧନଟି କହିଅଛି ସେ
ଆପଣଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ ପଡ଼ି ପ୍ରକାଶ ଦିଲାବିରୁଦ୍ଧ କାହାରୁ
ଛାଇବାରେ ଧରି ଆପଣ ଗୁରୁତ୍ବର ଅପରାଧର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲୋକିଥାଲାନ୍ତି । ସକଳା ଆପଣଙ୍କ ପଢ଼ି
ଦୂଷଣେର ଦେଖ ।

ପ୍ରେସିପ୍ତ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ର ଉତ୍କଳପିତା । ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟ ସମୀପେ ।

ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଢ଼ ଖଣ୍ଡିବ
ଆପଣଙ୍କ ଜଗତ୍ତବିଶ୍ୱାର ପଦର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଶ୍ରାନ୍ତଦାନ କଲେ ପରମ ଉତ୍ତରକର ହେବ ।

ଦୂର ଏକ ସପ୍ତବ ପୂର୍ବରେ ଅନିଷ୍ଟ
ଭାଷଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦେଖାଇ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାବୁ ଏହା
ଅଶ୍ଵ ପତି ଆଶଙ୍କା ପହିଚାରେ ମୁଦ୍ରା
ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ଅମ୍ବର ଆଶାଥିଲା ଦେ
କୌଣସି ନିରମିଷିବେଳୀ ଭାବାର ପ୍ରତିବାଦ
କରିବେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆଶାରେ ଥାମେ ପଥ ରା
ପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବର ଆଶ
କିମଳ ହୋଇ ଯିବାରେ ଅମ୍ବେ ଅନୁମନ କରି
ସେ ଆଶଙ୍କାର ଆପିକା ଅମ୍ବର ନିରମିଷିବେ

ବ୍ୟାକୁ ବନ୍ଦ ମାନେ ପ୍ରାୟପାଠ କରିବୁ ନାହିଁ କବି
ସ୍ଵଲୋ ଅବଶ୍ୟକ ଅମୃତ ପ୍ରାର୍ଥନାଟା ଦିଘଳ ଦୂରନ୍ତା
ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବେ ଅମିଷ ଗ୍ରେଜନର କପଣ
ଥିଲୁ ଏଠାରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲୁ ସେ ଅମୃତ ବ୍ୟାକୁ ବନ୍ଦ
ମାନେ ଅମ୍ବକୁ ଧୂଳି ଦେଖାଇ ଅମ୍ବ ଓହ
ସମର୍ଥନ କରିବେ ଭାବା ଜ ଦେବାରେ ମୌଳିକ
ସାଧନ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଜାଣି ପୁନଃଭାର ମୟ ମାନ୍ୟାଦ
ଖାରବାର ଆହୁମ୍ କବୁଅଳୁ ଦେଖିରେ କହୁ
ଦୋଷ ନାହିଁ କିନା ଧିଶରର କହୁ ହାତ
କରେ ନାହିଁ ଏହା ଅମୃତ ଦୂର ବିଦ୍ୟା
ହେଲା ।

ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ
ଆ ଦିଗବଜାତରଙ୍ଗ ବାଧ୍ୟ
ହେଲାପନ୍ଥ

ମୁଦ୍ରାକ୍ଷର

ଏ କିମ୍ବାରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିଜ୍ଞାନାଧାରୁରୁକ୍ତ ସ୍ଵଦୟପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ଦୂରଗୋଟିଏ ସ୍ଵଲ୍ପକ ଅଛି ।
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମୌଳିକରେ ଯେଉଁ ମୁଲକଟ
ସେହି ପ୍ରଥମେ ବିଜ୍ଞାନାଧାରୁରୁକ୍ତର ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଵର୍ଗ-
ନ । ଉଠିବିରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଗୋକର୍ଣ୍ଣର ଦୋଷଜଳ ଏ
ବିଜ୍ଞାନାର ବେଳେକାମ ପଦରେ ନିସ୍ତର୍ତ୍ତ ହୋଇ
ଥିବି ଆଜିକୁ ପ୍ରାୟ ମାତ୍ର ସ ହେବ ହିତରୁ
ମୁଲକଟ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜଗତ ସ୍ଵର୍ଗଟ) ବିଜ୍ଞାନାଧାରେ
ବିଜ୍ଞାନାଧାରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ କରିବେହା
କୃତି, ଲଙ୍ଘନିକାରି, ବିଧିବି ପଣ୍ଡିତନାମର ବିଜ୍ଞାନାଧାରେ

ପରମାଣୁରେ ପଶୁକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ସକାଳେ
ଦୁଇଯବାର ସଂସାଧନ କରିଅବାହି ।

ଅବ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ସୁଲକ୍ଷଣ ଅବସ୍ଥା ହେବଳ
ଜଣେ ସୁଶେଷିତ ଯହିଶାନ ଶିକ୍ଷକ ଶୁଭବନ୍ଦୁ
ନିତୀନ୍ ମନ୍ ଥିଲା । ବିଲ୍ ସକ୍ ୧୮୯୫ ବାର
ବୈଶାଖ ମାସଠାରୁ ଦେଉଁଥାନ ବାବୁଙ୍କର ଥିଲା
ହୃଦୟ ଡକ୍କା ହୁଳିଛି ଆଧୁନିକ ଅପେକ୍ଷା
ଅନେକ ଅଂଶରେ ସୁଦଶାଳୁ ଲଭ୍ୟାଛି । ଉଚ୍ଚିତ
ଏ ବସ୍ତର ଅଗାମୀ ପଞ୍ଚାଶରେ ଗୋ ଶାଶ
ବାଲକ ପଞ୍ଚାଶୀ ଦେବାର ସଙ୍ଗର୍ତ୍ତ ଆଗ୍ରା ଅଳ୍ପ

ଦୂର ଦୂଲର ଚିଲ୍ଲମାଳକୁ ବହୁ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଚି
ନ୍ସିଲ, କାଗଜ, କଲମ ପ୍ରଦତ୍ତ ଏବଂ ବଢ଼ିଲେ
ଫଢ଼ିବା ଶୀଘ୍ର ସତ୍ସରକାରରୁ ଟେଲ ମି
ମସିକ ନିୟମରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଉଥିଲା । ଏହି
ରହା ଚିନ୍ମାନରେ ପଢ଼ିନାୟକ ନାମକ ଜଳେ
ନିଃସହାୟ ଅନାଥାତିକ ପ୍ରଦତ୍ତ ସହା ନରଗମ୍ଭେ ସର୍ବଜ୍ଞ
ହୋଇ ରାହାର ଖୋରକ, ଘୋଷାକୁ ଗୁରୁ
ନୂପୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହି
ଅନୁଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଘଜା ସାହେବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହତା ପ୍ରଭାବ ନାନା ସର୍ବଶର୍ମେ ଦିନୁବିନ୍ଦୁ
ଦେବାର ମୂଳ କରଣ ଶୋଧ କୁଏ ଯାତନବା
ଅନାଧ୍ୟାତର ମୁଁ ଅନୁଭବ ଉତ୍ତିକାର ଗୁରୁ
ଧରିବେ । କମ୍ବର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକ

୨୨ | ୮ | ୮୯ } ପ୍ରଧାନ ଦେଖକ ।

ପ୍ରକାଶକ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ

ଶିଖାତଥାରିକୀ ମନ୍ଦିର ।

"All are not gold that glitters"

ଭାଲୁ ପାନିକାର ଶାଠକ ମାତ୍ରକେ ଗାନ୍ଧିଜୀ
ପ୍ରାଚିରେ ଅମ୍ବାଳକର ସତ୍ତାର ଦିକ୍ବୟାଳ ଥିବ
ଗର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସତ୍ତା ଦିନକୁହିନ୍ତାମ୍ଭାଳେ
ଦିର୍ଘ ଦୂରର ଘୋଷାକରେ ଅବେଦନ ହେ
ହିତକର କର୍ମ୍ୟମାଳ ସମ୍ମାଦଳ ଦିଗୁଷ୍ଟ ଗାନ୍ଧି
ମଧ୍ୟ ପାଇବାର ସମ୍ମାଦଳ ମହାଶୟ ଶାଠ
ସମାଜରେ ବିଦର୍ହ କରଇ ଅଛିନ୍ତା । ଏ ସତ୍ତା
ପ୍ରାମ୍ଭିକ ଦୂରରେ ତେଣ୍ଡାର ଭାଲୁ ଭାଷା
ଅନେକ ପାଇମାଣରେ ନିର୍ବର କରୁଥାଏ । ସାଥୀ
ଯୁ ଭାବକାରୀମାନଙ୍କର କ୍ରମାନ୍ତରେ କହ
ଭାବିତ ପଞ୍ଚରେ ଏକାନ୍ତ ପରିବାହି କରିବା
ପ୍ରେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାକାର ବିରବେ । କିନ୍ତୁ ଦିନକୁ
ଦିନରୁ ପାଇକାର ସମ୍ମାଦଳ ମହାଶୟ ଦୂର
ଦିର୍ଘରେ ସତ୍ତାପ୍ରଦ ଅବାଳ ମହ ପଢା

କର ଅଛନ୍ତି । କହିବା ବାହୁଦ୍ୟ ଏଥିରେ
ସବୁର ସର୍ବମାନଙ୍କ ପଢ଼ ପରେଷ ଭାଗରେ
କିଛି ବଜେଳି କଥା ଦୋଇଅଛି । ଅଚିକା
ଆଦ୍ୟରୁ ଉଦ୍‌ଧା ମାମଂସିତ ହେବା ଏକାନ୍ତ
ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ତାହା ନହେଲେ ଦେଖି-
ଯୁ ଲେବମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ସଙ୍ଗ ପ୍ରତି ବନ୍ଦଦୂଷି
ପତତ ହେବାର ସମ୍ମାନକା । ନିମ୍ନରେ ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟକୁ ମନ୍ଦ ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦତ୍ତ
ଦେଇଅଛି ।

୧୯ — ଶାରୀରିକ ସମ୍ବନ୍ଧର ମଧ୍ୟ
“କିନ୍ତୁ ନମୀଲୁଗୁଡ଼ି ସବୁ ତାତ୍ତ୍ଵର ହେଲା
ବିଜ୍ଞାପନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ ସମସ୍ତ-
ଧାରଣ ତାଦାର ସମାଲୋଚନା କରି ପାରନ୍ତେ
ମାତ୍ର ହେବୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ନ ହେବାରୁ ସହ୍ୟମାନ-
ଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବାର ସନ୍ଦେହ
ହେଉଥିଲା ।”

ଭାବୁ—ଜୀବନକିମ୍ବା କରିବାରେ ସେ କୋଣେ
ଶିଖିଲୁ କଠିନରୂପରେ କରି (ଠିକି) ହାବ
ଅବରୁଦ୍ଧ ଓ ସାଥୀଙ୍କରେ ରଖିବ ହେବାକୁ
ଦେଖିବାମାତ୍ରକେ ତନୁଞ୍ଜୁ ପଦାର୍ଥକୁ ବିଷ
ହୋଲି ସନେହ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେ ।
ତାରଙ୍ଗ ସପରି ଅନେକ ଭାବରୁ ଅଛି ଯାହାକୁ କି
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚକାମ କରି କରିଲେ
ସାମାଜିକ ବାସ୍ତଵ ସାରଗ୍ରହରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

ସେହିରୁପ ସାବଧାନ କର୍ମୀଙ୍କ ସ୍ଥଳ ପରିବାଗର
କାରଣ ଏହି କବିତାଟି କାର୍ଯ୍ୟବଳରେ ଦିଲ୍ଲି
ହୋଇ କାହିଁ ବୋଲି ସରବର ସହ୍ୟଗତର
କୌଣସି ପ୍ରକାର ହିଚି ହୋଇଥିଲୁ ଏହି-
ରୂପ ସନ୍ଦେହ ବା ଦ୍ଵିତୀୟ କରିବା ସମ୍ଭବିଷିତ
ନକ୍ଷା ଅବଶ୍ୟ ଏରୁପ ହୋଇପାରେ ଅସହି-
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାହା ଲୁଗଇ ରଖିବାକୁ
ଚତେଷ୍ଠା କରେ ବୋଲି କାରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କ
ରଇ ସର୍ବପ୍ରତି ସେହି ଛପାମା ଖଟାଇବା
ପରିଷକ୍ତ । ତେବେ କିଞ୍ଚିତଥି ହୋଇପାରେ ଯେ
କାରଣ କଥା ?

କାରଣ ।—ସହି କଟୁପତ୍ରମାନଙ୍କଙ୍କାରୀ
ସର୍ବର କୌଣସି ସମୟରେ କୌଣସି ଉପକାର
ହୋଇ ନାହିଁ ବା ଦେଇ ନାହିଁ ଅଥବା ଦିବ-
ଶରେ କୌଣସି ଉପକାର ଦେବ କି ନା
କଣ ନାହିଁ ଉଥାପି ଶିଳ୍ପ ବିଧ୍ୟିକା ସର୍ବ କଟୁ-
ପତ୍ରମାନଙ୍କ ସହି ଏବେ ସମୟ ସ୍ଥରେ
ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସେମାନଙ୍କଙ୍କାରୀ ପ୍ରଧାନର ଏବେ
ତାଙ୍କର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ନାମ

ଓ অপলার্টার পুনর্বৃ চির স্বত্য জগতৰ
নিকটৰে প্ৰকাশ কৰিবাকু কুণ্ডিলা পুনৰ্বৃ
অন্যদিকৰে পৰিমানকৰ অক্ষয়াপতি দৃশ্য
নিষেপ কলে কৃত্তিগণগৰ প্ৰহৃত ষেমা-
নকৰ পিতা পুত্ৰবৃ সমৰ লক্ষণ হৈব।
এশুকৰ এৰূপ পুলৰে পৰিমানকৰ বিৰূপ
ভাবৰে গুলিৰ হৈবা দৃচিৰ ষমষ্টি তাৰা
হৃষি পারু অজন্তি। কিন্তু তাৰা বোলি নথা-
যুৱ পথতাৰু রেখামুৰি বিভুতি হৈবাকু
আমেৰিকে প্ৰস্তুত নোহুঁ। আমেৰিকে
কৃত্তিগণীয়মানকৰ মনৱৰ্ষা এবং নথাযুৱ
ভূমি দিগ সাধমতৰে বয়াব রঞ্জি কাৰ্য্য-
ষেষাৱমণিৰে অগ্ৰসূত্ৰ হৈবাকু গোৱ
বৰ বিষয় বোলি কিবেতনা কৰুঁ। তে-
কে যদি জ্ঞাযুৱ ষেৰু পার হৈবাকু
যাব কৃত্তিগণগৰ মনোৱষাৱূপ পদাৰ্থ
নথাৰ নিলৰে ভৱি যাব ষেথৰ্পাই অ-
মেৰিকে দায়ী বা দৃঃশ্যিৰ নোহুঁ। এথ-
পৰ্যাই কাৰ্য্যাবলৰে প্ৰকৃতি ঘটণা পূৰ্ণ
ভাবৰে প্ৰকল্পিৰ হোৱ নাহিুঁ। এশুকৰ
পৰিমানকৰ ত্ৰুটি বশতঃ পৰি পুনৰ্বৃতি
হোৱ নাহিুঁ। পাঠকে অনুধাবাক কৰি
এহাৰ প্ৰকৃতি কাৰৱ দুই চৰকৰে দৃছুল
ৱৃপতিৰে দেশ পাইব। এবং দুই বিৰুণৰে
ষষ্ঠিপত্ৰে শংকিতাৰ পাইবে।

ଶୁଣୁଗୁପ୍ତରୁ କୁଳାମାକୁ କହିଲା । “ନୋହି
ଯେ ଆପେକ୍ଷା ସମ୍ମାଦକଙ୍କ ମଇ ।” କହିଲୁ
ଲେ ଶୁଣୁଗୁପ୍ତ ସବ୍ୟମନଙ୍କୁ ଶିଖିବାକୁ
ପରମାକେ ଅଶ୍ରୁ ନ ଦେବାର ଅଳ୍ପ ବିରଜନ
କରିଲା କହିବା କଠିନ ।”

ଉତ୍ତର - ଉଦ୍‌ଧଳ ଏବଂ ଚକ୍ର ହେଲେ
ସେ ପଦାର୍ଥ ମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ପଦାର୍ଥ
ମାତ୍ର ଲୋକ ହେବାକୁ ହେବ ବାସ୍ତ୍ଵବିକ ବିବେ-
ଚନା କରିବାକୁ ଗଲେ ଏହିଜାମା ମୁଦ୍ରିକ
ନୟରେ ବୌଣୀ ସାରବତ୍ର, ନାହିଁ । ବିମ୍ବ
ବନ୍ଦବନ୍ଦାର୍ଥ ପାହ ମଧ୍ୟ ଉଚଳପଦାର୍ଥ ସେ
ନିର୍ମଳ ପଦିତ ପାନୀୟ ଏବଂ ବୋଲିଲ ମଧ୍ୟ
ଉଚଳ ପଦାର୍ଥ ମାତ୍ର ସେ “ବ୍ରାଣ୍ଡ ପାଣି”
(Brandy) ଏହା କେବେ ବିଶ୍ଵାସ ଯୋଗ୍ୟ
ହେବାକୁ ପାରେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହିପରି
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖା ଯାଇଅଛି ସେଉଁମା-
ନେ କି ସମାଜର ଦିଦ୍ୟରେ ବୋଲିଲିର ସ୍ଵର
ପାତ୍ରରେ ଢାଳ ଧୀରେ ବୋଲିଛିକୁ ଘରର
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପକାଇ ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତି

ଦରେ ନିଶାରେ ବିଦ୍ରୋହ ହୁଅଛି ଏ ସମୟ
ବଡ଼ ଗୁଡ଼ କଥା—ସମସ୍ତେ ଦିନରୁ ନାହିଁ—
ଆପଣ ଅନ୍ୟ ପରିଚାର କାହାକୁ ବୋଲିଲୁ
ତିକଷ୍ଟକ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବଧ ପାନ କରିବାକୁ ଦେ-
ଖିଲେ ସୁଧାପାନ କରିଲୁ ବୋଲି ଲୋକେ ସମ୍ପଦ
ସୂ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷର ପ୍ରତି ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବାକୁ ଏବଂ ସନ୍ଦେହ କରିବାକୁ ପଢ଼ିଲୁ
ନାହିଁ ।

ସେହିରୂପ ଶିଖକଣ୍ଠୀ କର୍ତ୍ତୃଗତି ଦେଲେ
ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଷ୍ଠାପ ନିଷ୍ଠଳଙ୍କ ହେବେ ଏବଂ
ଶୁଭରୂପ ସହ୍ୟ ଦେଲେ ଯେ ମହାଭାରତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ହୋଇ ଯିବ ଏବଂ ଦୋଷୀ ଧାରୀ ଓ ନାରାଜୀ
ଦେବାକୁ ହେବ ଭାବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ ।
ଏହି ପଦର ଶିଖେଦେଶରେ ଉଦ୍‌ବ୍ରତ ମହାଦର,
ନର ଅହୃତକୁରରେ ଗଞ୍ଜର ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ
କର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଭାବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ
ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଏହିକଥା ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଉ-
ଅଛି । ଯଦି କହିପାର ଶବ୍ଦ ଜୀବନରେ ମନର
ଗୁରୁଲ୍ୟ ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ଏହିରୂପ ହୋଇପାରେ ଦେଇ-
ବେ ଜିଜ୍ଞାସା କରୁଁ କର୍ତ୍ତୃଗତ ଜୀବନରେ
ବୟସିତମର ଆଖକ୍ୟ ସହିତ ମନର ମାଳିନ୍ୟ
ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ଅଥବା ଅକ୍ଷୟ କାରିଗ ପ୍ରମୃତ୍ତ ବି
ଏହିରୂପ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ଉପରେ ଘପିକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟକର
ପ୍ରସ୍ତର କେବଳ ମାତ୍ର ଅଭିଷିକ ଉତ୍ତର ଦିଅ-
ଗଲା । କର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ବେମାନେ ସମୟ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଇହିକ ଲୋଟୁଁ । ସହଦୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ମାତ୍ରକେ ଏହାର ସାରକଥା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କର
ପାରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶୀୟ ଭାଷାଙ୍କପ୍ରତି ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଅନୁରୋଧ ସେ ସେମାନେ ସେପର
ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଅରେ ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ବେ ଅନୁରକ୍ତାନ
କର ଦେଖନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ସମୟର ପ୍ରତି
ମାରେ ବସି ରହିଲୁଁ । ଏଥରେ ଯନ୍ତି ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅଛିପର ଦେଖୁଁ ସେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କପ୍ରତି
ସାଧାରଣର ସନ୍ଦେହ ଦୂର ହେଲା ନାହିଁ ତାହା
ହେଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅନୁରୋଧରେ ଦୃଶ୍ୟାପ-
ଯୋଗୀ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରକୃତ
ସଂଶୋଧନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଠମାନର ଚନ୍ଦ୍ର
ସମ୍ମାନରେ ଖଲିଦେବୀ । ତତି ।

କଟକ } ବସ୍ତୁ ।
 ପାଇଙ୍ଗ } ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷମେହନ ଠକରୀ ଶ୍ରୀମଦ
 ଧୟିବା ସାହୁ ଅନ୍ତେବଳକ ସଖାତଥ ।

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୮୯

ଏ ସ୍ମାରକରେ ଏ ନଗରରେ ଗଣେଶ ପୂଜା
ଉପଲବ୍ଧରେ ରାତ୍ରି ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଲଗିଅଛି ।
ଅନେକ ସୁତ୍ରରେ ଗଣେଶ ପ୍ରତିମା ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ତହିଁମଧ୍ୟରେ ବକ୍ଷିବଜାରରେ ଏଥର
ଗଣେଶ ଧର୍ମମାତ୍ର । ପ୍ରତିରୁତରେ ମଳିନୀ ନାଚ
ଯୁଗାଦ ଲାଗି ରହିଅଛି ଏବଂ ସୁଣାଗ ପଡ଼ିବାରୁ
ଯାମାନଙ୍କର ଦେଖିବାର ବଢ଼ି ସୁରଥା ହୋଇ
ଥାଇ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ହୃଦୟ ଗଣେଶମାନଙ୍କର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେଇଣି ମାତ୍ର ପ୍ରାତି ଗଣେଶମାନଙ୍କର
ହିରଣ୍ୟଙ୍କ ରହିବାର ଅଥବା ତହିଁରୁହାନ୍ତି ଦେବ
ଏବଂ ମିଳନ ସମୟରେ କେଉଁ ଗଣେଶର ସାଜ
କପରି ହୋଇଥିଲା ଦେଖିବାରେ ଆହିବ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ସାଜିଷୁରସ୍ତ ସବାଦବାଧା
ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଭକ୍ତ ଟାଇନର ସତ୍ତକମାନ
ମହାପତ୍ର ନ ଦେବାକୁ ଲୋକଙ୍କ ଗତାୟୁଦ୍ଧର
ଫିଲେଷ କଣ୍ଠୁ ହେଉଥିଲା । ଏକ ଶ୍ଵାନରେ
ଏହାକୁ କାହାଥି ଓ ଉଚ୍ଚ ଖାଲ ହୋଇଥିଲା ଯେ
ଅନ୍ଧବାହି ବୃଦ୍ଧରେ ତହିଁ ଉପରେ ଘୂର୍ବା ଅଜି
କାନ୍ଦୁକର ବ୍ୟାଧାର । ସତ୍ତକର ନିୟନ୍ତ୍ରଯୋଗ-
ପାଇ ପୁଣା ଏ ଦର୍ଶ ପରିଷାର ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏହେତୁ ଅନେକ ଶ୍ଵାନରେ ବିସ୍ତର ଜଳ ଜମି
ରହିଥିଲା । ମିଶନବିଧିଲ କମିଶ୍ନ୍ତରକର ଏ ବିଷ-
ଯୁରେ ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର ଉପ-
ର । ମତକ ପରିଷାର ଏହି ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ
ରଖିବା ମିଶନବିଧିଲାଇର ସମ୍ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ

ହେଉଥିଲା ଯେବେ କହିଲେ ତୁମ୍ହି ଦେଲା
କେବେ ଅତି କି ଉପକାରର ସମ୍ମାନନା ।

ସବାଦବାହିକା ଲେଖିଥିଲୁଗା କି ସେହି
ସବାଦପଢ଼ିର ବନମୟରେ ଖଣ୍ଡିଏ ତେଣୁ
ଗଜେଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ବାହି ଚର୍ଚାକ
ପଞ୍ଚନାୟକ ଗତ ଜୁଲା ମାସ ତା ୧୦ ରଖିରେ
ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଦେଲେ କି ଯେବେ ଅଧିକ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଦେବ ଦେବେ ଖଣ୍ଡି ଫଳ୍ୟାଧିବ କିନ୍ତୁ ସେବି
କଠାରୁ କିନ ମାସ ଘର ଦେବା ପ୍ରଭ୍ୟକ୍ଷେ
ଅବଧି ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯେ ସ୍ଥଳେ ଗଜେଟ
ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେବା ଧାର୍ଯ୍ୟା ଅନୁବାଦକଙ୍କ ଅଳ୍ପ ଉପ-
ରେ ନିର୍ଭର କରଇ ସେ ସ୍ଥଳେ ଉକ୍ତବୂପ
ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଅର୍ଥ କାହିଁ କି ନ କହିବେ ଯେ
“ ଚର୍ଚାକ ବାହିକର ଏହି ବିଦ୍ୟବହାର
ଆମ୍ବମାଳକୁ ସନ୍ତୋଷ ନ ଦିଲିବାରୁ ଆମ୍ବମାଳେ
ଅଳ୍ପକୁ ଦୁଃଖିତ ଅଛୁ ।”

ଶ୍ରୀନାନ୍ଦୁରେ ପ୍ରକାଶିତ ଶୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାନକୁ
ପାଠକମାନେ ଜାଣି ଅଛନ୍ତି ସେ ଏନଗର
ନୟାସ୍ତତକରେ ଶୋଟିଏ ନୂତନ ମରଦାର
ଦୋକାନ ଫିଲିଥାର୍ଟି । ଦୋକାନ ସେପ୍ରକାର
ପରିଷାର ଓ ଅନିଶ୍ଚ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇବାର
ସଙ୍କଳ କରିଥାଇନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟତଃ ତାହା ପାଳନ
କରିବାର ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନଦ୍ୱାରା ଅବ-

ମୂଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବଜାଯୁ
ବର୍ଣ୍ଣକ	ଟ ୫୦	ଟ ୨
ତାଙ୍କମାସୁଳ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧୯

ଗଲ ହୋଇଥାଏ ଏବ ସବସାଧାରଙ୍କୁ ଏହା
ଦିତିବା ସକାଶେ ପରମର୍ଗ ଦେଉଥାଏ । ଶବ୍ଦ
ଦ୍ୱାରା ଲୋତଲେ ଅବଶ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ
ପତିବ ମାତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇସୁବା ସକ-
ଳଠାରେ ଶୁଭଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ମିଳଇ ନାହିଁ । ଅତିଏବ
ସେଇସବ୍ୟକ୍ତି ଏପକାର ଶୁଭଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟର କ୍ୟବସାୟ
କରିବାକୁ ଉଚ୍ଛା କରଇ ତାହାକୁ ଯଥୋତ୍ତମ
ଉତ୍ସାହ ଦେବାର ବିହିତ ।

ବିନା ପାସରେ ଗଡ଼ଜାଗ୍ର ଗଣ୍ଡେର ବିଶା-
କଳା ପୁରୀରେ ବନ ହୋଇଥିବା ସମ୍ରକ୍ତରେ
ଏଥୁପୁଣେ ଅମ୍ବେମାଳେ ଯାହା ଦେଖିଥିଲୁ
ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ତାହା ବୋର୍ଡ ରେବନ୍‌ଡ ଅଞ୍ଚ-
ଳମେ ହୋଇଥିଲା । ସୂରବଂ ଅମ୍ବେମାଳେ
ଏହାକୁ ଘୃପ୍ତ ସାହେବଙ୍କର ଅଞ୍ଚ ହୋଇ ଯାହା
ଅନୁମାନ କଥିଥିଲୁଁ ତାହା ତ୍ରୁମ ଥିଲା । ଏହି
ଅଞ୍ଚ ପ୍ରଗ୍ରହ ଦେବାରୁ ପୁରୀବାସିଙ୍କର ବଢ଼
କଷ୍ଟ ହେଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନ ମତେ
ଶାସନ ଘୃପ୍ତ ସାହେବ ଏ ଅଞ୍ଚର ପ୍ରତିକାଦ
କରିବାରୁ କମିଶ୍ର ଓ ବୋର୍ଡ ଏକମତ ହୋଇ
ଏବର୍ଷ କମିଶ୍ର ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚକୁ ରହିବ କଲେ
କିନ୍ତୁ ଆଗାମୀ ଅପ୍ରେଲ ମାସଠାରୁ ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚ
ପ୍ରବଳ ହେବ ଓ ଯେବେ ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ସେହି
ନିୟମର କଳ୍ପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହେବ ରେବେ
ଭାଗୁଆମାନଙ୍କର ବଜ ହତହଠା ହେବ ଏବଂ
ତଥାର ଗଡ଼ଜାଗ୍ର ଗଣ୍ଡେର କାରହାର

ସେମାନେ କି ଲଙ୍ଘଣୀୟ ଗବର୍ନ୍ମମେଳକ ଶାସନ
କରୁଥିବ ଅଧ୍ୟାନରେ ନିୟମକୁ ଜାହାନ୍ତି ? କାନେ-
କାନୀ ଜାରୀ ଜାଗରେ ଲଙ୍ଘନ କାନେତାହାୟୀ
ଜାଗରେ ଧର୍ଷାଯିଠରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦେବ କୁ ବ
ପ୍ରାପ୍ତି କରି ପାଉବେ ? ଆମେ ଜାଣୁ ପାଇବେ
ନାହିଁ । ଦେବେ ଭାବନବର୍ଷରେ ଏ ପ୍ରତିବି
ନାହିଁ ? ଭାବନବର୍ଷରେ ଲଙ୍ଘନମାନେ
ଏତେ ରହ ଏବ ଦେଶୀୟମାନେ ଏତେ
ଦର ଯେ ଗେଣୋକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ପ୍ରଥମେଲୁ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅପରାଧର ବିଶ୍ଵର କରିବାକୁ ଅନ୍ତମ ।
ଆମେ ଜାଣୁ ଭାବନବର୍ଷରେ ଏମନ୍ତ ବ୍ୟବନେକ
ମାନେ ଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ମାନସିକ ଭାବନବର୍ଷ
କାପୂପରିବା ଏବ ବିଦ୍ୟାନ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିରେ ଉଚ୍ଚ
ଅନ୍ତର ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ । ଏକା ଭାବନବ
ରେ କାହିଁକି ପୃଥ୍ବୀର ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ସେ-
ମାନେ ଭାବନବର୍ଷରେ ନିୟମ ବିଶ୍ଵର ଭାବ ଦିଆ
ପାରେ । ଭାବନବର୍ଷରେ ଲଙ୍ଘନ ଏବ
ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେପରି ସମ୍ମର୍କ ଘଟି
ଅଛି ତାହାଠାରୁ ଅତ୍ୟକ ଅନିଷ୍ଟକର ଓ ଉତ୍ୟ
ନନ୍ଦ ବିଷୟ ଅଛି ବୋଲି ଅନ୍ତିମିତି ଦେଇ
ନାହିଁ । ଗବର୍ନ୍ମମେଳକ କରିଶାଖ ଏଥର ତିବେ-
ନାହିଁ ତେଣ୍ଟା କରୁଥିଲାନ୍ତି । ସେମାନେ ସୁଶିଳିତ
ପ୍ରତିକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ସଂଝ୍ୟକ ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
ଅନୁଭବ ଦିଇବାର କରିବାର ବେବାକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ହୋଇ
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଲଙ୍ଘନମନେ ଭାବରେ ବିଷମ
ଅତି କଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମା
ନ୍ତ୍ରେ ଅପରା କରିଅପରାଧର ବିଶ୍ଵର କର
ଦେବେ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ନବାଗର ଲଙ୍ଘନ ମାଜ
କୁ ଓ ଜନ ଅତି କରୁଣ ବିଷୟ ଦେଲେହେ
ନାହାକର ବିଶ୍ଵରକୁ ଦିନର ତରତ୍ତ ସୁଶିଳିତ
ଦେଶୀୟମାନେ ଶିରେଧାର୍ୟ କରିବେ ।”

ଆମମାନକର ଭବିତର

ଭାଷ୍ଯ ୧ ?

ରୁକ୍ତିବାର୍ତ୍ତ ନାମକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ବଜ୍ରଦେ-
ପୃଷ୍ଠା ଗୋଟିଏ ହରିମ ସବୁଧିଦେଶ ଦେଇ
ଛନ୍ତି । ଇହି ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲିଖାଥିଲି ଚି-
ମ୍ବେରରେ ଯେମନ୍ତ କପାଣ୍ଡ ଲୁଗାର କଳ-
ାପି କରି ଦେଉଅଛି ବଜ୍ରଦେଶରେ ଝୋଟର
ସେହି ପର ବୁଝି ହେଉଅଛି । ବମେ ଓ
କାଳା ଦୂର ପ୍ରାନ୍ତରେ କଳର ବୁଝି ହେଉ-
ଥିଲେହେବେ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁର୍ମଳ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ପ୍ର-
ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଏ । ବମେର କଳର ଅଧିକାରୀ

ବମେଇବାରିମାନେ, ମାତ୍ର ବଙ୍ଗଲାର ସମସ୍ତ
କଳର ଅଧୁରାଶ ଉଠିଛି । ବମେଇର କଳରୁ
ଯାଦୀ ଲୁହ ଦୁଆର ତାହା ଦେଖିଯୁଣ୍ଡ ହାଜରେ
ରହିଲ । ବଙ୍ଗଲା କଳର ଲୁହ ଉଠିବାକମାନେ
ସୁଦେଶକୁ ଘେନ ପଳାଇଥିଲୁଣ୍ଡ । ପର୍ବି ଓ ବ-
ଙ୍ଗାଳ ଲାଭରେ ପ୍ରଦେବ ଏହିପର ଓ ବମେଇ ଓ
ବଙ୍ଗଲା ମଧ୍ୟରେ ତାରତମ୍ୟ ଏହିରୂପ ଥିଲ ।
ବମେଇର କଳ ଦୃଢ଼ ଭବି ଉପରେ ସଂସ୍କୃତି,
ବଙ୍ଗଲାର କଳ ଅସ୍ତିର କ୍ଷଣଭକ୍ତିର ବାଲୁକା
ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରେ ନିର୍ମିତ । ସଦ୍ୟୋଗୀ ସଥାର୍ଥ
ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡ ବି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶର ବା-
ଣିଜ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଦସ୍ତଗତ ନ ଦେବ
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ ରାଜନୀତ ସୁଦା ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ଏ ପରିବଦେଶକୁ ଉନ୍ନତିର ଉଚିତିକ୍ଷ-
ରରେ ଉଠାଇ ଧାରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମନେ
ଅସ୍ତୁଦେଶୀୟଙ୍କୁ ଏହି ସାରବାକ୍ୟ ସଦ୍ୟବନ୍ଦା
ମନରେ ଅନ୍ତେଚନା କରିବାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ
କରୁଁ । ବନା ଅର୍ଥରେ କୌଣସି ଉନ୍ନତ ସା-
ଧନ ହୋଇ ନ ପାରେ ଏବ ଅର୍ଥ ସମାଗମର
ମୂଲସ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ବମେଇବାରି-
ମାନେ ଏ ଅଂଶରେ ଭାରତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ର-
ଗଣ୍ୟ ଥିଲୁଣ୍ଡ । ଦୃଢ଼ର ବିଷୟ ସେ ବଙ୍ଗାଳ
ମାନଙ୍କ ମନ ଏ ଦିଗକୁ ଆଦୌ ଧାରି ଦେଉ
ନାହିଁ । ବଙ୍ଗଲାର ଧନମାନେ ଜମିଦାର ଓ
ପ୍ରମିଷର ନୋଟକ ତତ୍ତ୍ଵ ରଖିଥିଲୁଣ୍ଡ ସେ ସମସ୍ତ
ବଲକା ଟବା ରହିରେ କଳ କର ଉତ୍ତିଲେ ।
ଅପର ଲୋକର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏକମତ୍ତ ଉପାୟ ।
ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଜୀବନ ଅଛିବାହୁତ କରିବା ଲୋ-
କଙ୍କର ମନ କାହିଁ ସ୍ଵାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟର ସବୁ
ପ୍ରଦତ୍ତ କରିବ ଏବ ପରର ମନ ଯୋଗାଇବାର
ପାର୍ଦ୍ଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଡ୍ୟାଗ ଦିନବାର ସହଜ କଥା
ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ କେହିଁ ଶିକ୍ଷିତ
ଲୋକ ସ୍ଵାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟର ପକ୍ଷପାତା ହେବାର
ଦେଖାଗାଏ । ମାତ୍ର ଯଦାକର ପ୍ରତ୍ଯେ ଅର୍ଥ
ଅଛି ସେମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରଦୂର
ନ ହେଲେ ବତ୍ତା କଳ କାରଖାନାହିଁ ଏ ବା-
ଣିଜ୍ୟ କରିବାରୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସନ୍ତୋ
ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଦିନ ପାଞ୍ଚ ଧନୀ ଲୋକ
ଏକ ମନ ହୋଇ କୌଣସି କଥିବସାୟର ହୃଦ
ପାତ କଲେ ଅନ୍ତାୟାସରେ ତାହା ସାଧନ ଦୋର
ପାଇବ ଏବ ଗୋଟିଏ କାରଖାନା ପିଣ୍ଡଲେ
ରହିରେ ସେ କେବେ ଲୋକର ପ୍ରତିପକ୍ଷକର
ଉପାୟ ଦେବ ତାହା କହିଲେ ସରବ ନାହିଁ ।

ବାଣିଜ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଦୂତି ଜାର କରିବା
ଏବଂ ତହିଁର ଲଭ ଦେଖାଇ ଦେବାଧାର
ଗବ୍ରୁମେଘ ଏହି ବର୍ଷ କାଗଜ ଲୁଗା ଚିନ ପ୍ର-
ଭିତ ବ୍ୟବସାୟ ଏ ଦେଶରେ କଲେ ବସ୍ତର
ଲାଭ ହେବ ବୋଲି ଅମୃତାନନ୍ଦ ଦେଖାଇ
ଦେଇଥାଇନ୍ତି ମତ ଆମ୍ବମାନେ ତହିଁରେ
ଅବସ୍ଥା ପଥାର୍ଥରୁପେ ଆସ୍ତା ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ
ବଜ ଦୂରାର ବିଶ୍ୱ ଅନ୍ତର ଉପାୟ ନାଳା-
ପ୍ରକାର ଅଛି ବେବଳ ଚେଷ୍ଟାର ଅଭିବିତ୍

ବୃକ୍ଷ ଓ ନଳ ଜଳ ।

ଏ ଜିଶ୍ବାର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ସରକାର
ନାଲମନ ଯାଇଥାରୁ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଭାଇଣୀ ସବତା ଲାଗିଥାରୁ ଯେ
ଏ ବର୍ଷ ମେଇ ରାତାକୁ ରନ୍ଦୁ ଦେବତା ବା
ସରକାର କିଏ ସମର୍ଥ ହେବ । ଗଲ ପାଇଁ ବର୍ଷ-
ରେ ଅନେକ ପ୍ରଜା ଜଳକର କବୁଳିଯୁହୁ କର
ଦୃଷ୍ଟିଜଳ ପଢ଼ି ଏକପ୍ରକାର ଉଦ୍‌ବାଧିନ ଥିଲେ ।
ନାନୀ କାରାଜରୁ (୬ଥିର ପ୍ରଥମ ଏ ପଛେ
ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇରୁ) ସେମାନେ ଏବର୍ଷ ଆଖି
ବାଞ୍ଚି ବିଶ୍ଵାସିନୀ ଯେ ଜଳକର କବୁଳିଯୁହୁ
କରିବେ ନାହିଁ ଏବି ଏହିନ୍ତି ରନ୍ଦୁ ଦେବତା
ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତକୁଳରେ ଅଛିନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ ଦୃଷ୍ଟି
କିହୁହ କଳମରେ ପୁଣି ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ଅଳ୍ପ
ପରିମାଣରେ ହୋଇଥାବୁ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ
କିଛି ସନ୍ଦେହ ଦେଇଥିଲା । ଏତେବେଳେ
ସେପର ନାହିଁ । ଭ୍ରଦ୍ବମାସରେ ସେପର ପ୍ରକୁ-
ର ବର୍ଷା ଦେଲା ଏପର ସତରତର ଦେଖିଯାଏ
ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାସମାନକର ସବୁ
ତୁଳିଛି ଏହି ମାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାରୁ । ଏବା
ଓଡ଼ିଶାରେ କାହିଁକି ଭାବିତବର୍ଷର ସବଳ
ସ୍ଥାନରେ ଏହି ମସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷା ହୋଇଥାରୁ
ଓ ଗୁଣ ପ୍ରତି ନିନଟରେ ପୁଣି ଲୋତା ଆଦୋ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏତେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସ୍ବଭାବ ପ୍ରକାଳର
ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତ ତିନ୍ତା ପ୍ରେସ ହୋଇ ନାହିଁ । ସରକା-
ରୀ ନାଲ ବାର୍ଷିକ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ସମସ୍ତ ଜଳ
ବାହାର ଯିବାର ନାଲ ହୋଇଥାରୁ ବିଷୟ
ହୋଇଥାରୁ । ସେ ନାଲମାନ ଏମନ୍ତ ସ୍ଥତରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାରୁ ଯେ ବର୍ଷା ଜଳ ଆହୁ ପୂର୍ବ
ପ୍ରାୟ ବିଲରେ ଜମା ହୋଇ ରହିଥାରୁ କାହିଁ
ସେତେ ବର୍ଷା ହେଉ ଥିଲୁକେ ବିଲରେ ତୋ-
ପାଏ ପୁଣି ରହିଥାଳ ନାହିଁ । ସଧି ହେଉଛି ବା

ମିଥ୍ୟ ହେଉ ପ୍ରକାଳର ଏହି ଦେଖି ଦୂର
ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥାଏ କି ସମ୍ବା ଜଳ ବୋଲିଯିବା
ନାଳମନ କେବଳ ସରକାରୀ ଜଳ ନେବାକୁ
ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧ କରିବା ସକାଶେ ହୋଇଥାଏ ।
ଧଳ କଥା ଏହି କି ସେବେ କାର୍ତ୍ତିମାନ ଶୈଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମିତରୂପେ ବର୍ଷା ହେଉଥିବ
ଏବେ କେହି ନାଳର ଅଶ୍ୱ ପୁରୁଷ ଗରିବା
କୁ ବାଧ ଦେବକ ନାହିଁ ଏକ ଇନ୍ଦ୍ର ଦେବତା
ସାର୍ଥକରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଶ୍ୱ ରଖିବେ ।
ବିନ୍ଦୁ ବର୍ଷା ଜଳ ନିଂଡା ନାଳମାନ ନ ଥିଲେ
ସେବେ ଦୂର୍ବୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋହିଥାଏ ଚେତକୀ-
ରେ କେତେ ଲୋକ ନିଷିଦ୍ଧ ରହନ୍ତେ ।
ପ୍ରକାଶନ୍ତରେ ଏହି ଜଳ ନିଂଡା ନାଳମାନ
ନାଳକମର୍ଦ୍ଦିନ୍ଦ୍ର ଅବଧି ଦିନାଶ କରି ନାହିଁ ।
ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରନ୍ଦୁ ଦେବତାଙ୍କ ପୁରୁଷ
ଦୂର୍ବ ଦେଖି ମନେ ବରକୁ ହେଉଥିଲେଠେ
ଜଳ ନିଂଡା ନାଳ ଉପରେ ଆଶ ବାନି ବରି
ଅଛନ୍ତି ଏହି କାର୍ତ୍ତିକ ମସି ମଧ୍ୟରେ ବେତେ
ବେଳେ ବର୍ଷା ଜଳର ଅଭିବ ହେଲେ ସରକାରୀ
ଜଳ ଲୋକେ ଲୋତୁବେ ଏହି ରହିବେ
ଅନ୍ତର୍ମାଧିରେ ସେମାନେ କର ଅଦ୍ୟ କର
ବାବୁ ସଂର୍ଥ ତେବେ ଏହି ପୁରୁଷଗରୁ ପ୍ରକାଶ
ଦିବୁଆହୁଣ୍ଡି । ଏଥର ଅବସାରେ ରତ୍ନମାନକର
ଭାଗ୍ୟରେ ତ ଅଛି ଭାବା ପ୍ରିଯ କରିବା କଟିଗା
ମତ ଅଛି ଏକ ମାସରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଯାବ ।
ଅନ୍ତର୍ମାଧିର ନ କରନ୍ତୁ ସେବେ ରନ୍ଦୁ ଦେ
ବତା ଗେଷତାଳରେ ପଳାକର ସହାୟ ନ
ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ବାଧ ହୋଇ ନାଳକ-
କର ଅଶ୍ୱ ଲେବି ହେବେ ତ ଗଢ଼ୀମେ-
ଝକ୍ରର ସେକାଳରେ ଭାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳ-
କର ଅଦ୍ୟ କରିବା ସଙ୍ଗତ ହେବ ? ଅମୃତ-
ନାଳ ବିବେଚନାରେ ଭାବା କରାନ ନହିଁ ।
ସାଜାକ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଳୁ ସକଟରେ ପରାଇ
ଭାବାଙ୍କଠାରୁ ପଣେ କର ଅଦ୍ୟ କରିବା
କିମାତ ନାହିଁ ବିଶ୍ୱାସ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ
ସେମାନେ ନାଳକର ଘାସ ଘଣ୍ଟାକାନ୍ତି ।
ଜାହାପୁରବ ଯହିରେ ପ୍ରକାଶନେ ଜଳ ନେବେ
ସେଥିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବା ଗନ୍ଧିମେଷକର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିବା କି କରି ପୁରୋଗ ପାଇଲେ
ପ୍ରଜାଙ୍କ ସୁନ୍ଦରେ ଗୃହିବା ରଜନୀତର ଅନ୍ତର୍ମାଧିର
ଦେବମାନ ହୋଇ ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବର କର
ପାରୁ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶନେ କାହାରୁ ଜାହାପୁରବ

ଜଳ କେଉଁ କାହାରୁ ସେମାନ୍ତଙ୍କ ମନରେ
କି ଦୂରିକ ଥିଲୁ ଛାଇର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା
ଏବଣ୍ଟମେଳାଗର ଏ ସମୟରେ ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଯତ୍ଥ ସେ ପନ୍ଥରେ କୌଣସି
ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ ହେବା ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଓ ଦୂଃ
ଖର ବିଷୟ ଅଟଇବା ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାଣୀଯ
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ବିଶେଷକୁଣ୍ଡ ଅନୁଭବ କରିଅଛୁ
କି ସେମାନେ ଧୀତ୍ର ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟକୁ ଏ ବିଷୟ-
ରେ ସ୍ଵପ୍ନମର୍ତ୍ତ ଦେଇନ୍ତା ।

ପକା ସ୍ଵର୍ଗବିଷୟକ ପାତ୍ର ଲାଗି ।

ଏହି ପାଣ୍ଡିଲିପି ବଳାପ୍ରଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେଉଁ ଜୀବନି ପକାର ହେଲାଥିଲା ଛାଟୁର
ଦିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅବଶ୍ୟକ କରିଲା ନାହିଁ ।
ସେଇ ମନ୍ଦିରଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଜମିଦାରଙ୍କ ପାତ୍ରଙ୍କରୁ
ସେମନଙ୍କୁ ରଖା କରିବା ବାରଣା ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡ
ଏହି ପାଣ୍ଡିଲିପି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସର୍ବରେ ଆଜିର
କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ଜମିଦାରମାନେ ଏଥିରେ
ଆପଣାର ସ୍ଵର୍ଗଧାରର ଲେଖ ଅପଣଙ୍କ କିମ୍ବା
ପ୍ରାଚୀପଣେ ଏଥିର ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅପର
ସର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଦଳାର ଜଳା ପ୍ରାନ
ରେ ଜୀବ ବନ୍ଦର ବଳ ଲାଗିଥାଏ ଏବଂ କହି
ପରମାଦିନ ଅବେଦନ କରିବା ଏକ ଅଳ୍ପ କାହିଁ
ଦୟାପୂରେ ଅପଣା ଅଭିମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର
ହୃଦୀ ହେଉ ନାହିଁ । ପ୍ରାଚୀନ ଜମିଦାରମାନେ
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପାଣ୍ଡିଲିପି ସର୍ବରୁ ଅବେଦନ
ପଢ଼ି ପଠିବ ଦେଇ ସାରିଦେଖି । ସୁଣ ସେ
ସର୍ବରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦୁଇଧୂମ ଗର୍ଭିର କେ
ନବିଲ ଲଭି ଲିଙ୍କକ ସାହେବ ଜମିଦାରଙ୍କ
ପଥରୁ ଏହି ଅବେଦନ ଉପରୁକ୍ତ କରିବାର
ସ୍ଥାବୁତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଅଭେଦ ଜମିଦାର
ମାନେ ବୈର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପାୟ କରୁ ଅହାର ଏଥିରେ
ଅନ୍ତରମାନେ ଅଳ୍ପମାନ କରିଲୁ ଫଳତଃ କଣ୍ଠ
କାରେ ସେପୁଲେ ଧର କହନ୍ତି ଓ ମର୍ତ୍ତାଦା
ସବଳ ବିଷୟରେ ଗ୍ରେହ ପେଣ୍ଟିଲେ ପେମାନେ
ଆପଣା ସ୍ଵର୍ଗଧାରୀ ସକାଶେ ଯେ ନାନା ପ୍ରକାରେ
ସମର୍ଥ ହେବେ ଏଥିରେ ସମେତ କିମ୍ବ ? ମାତ୍ର
ଦୁଃଖ ପକାମାନେ ଆପଣା ସ୍ଵର୍ଗଧାରୀ କରିବାକୁ
କୌଣସି ଉପାୟ କର ପାରିବେ କି ? ସେମାନଙ୍କର
ଅଛି ନା ଅର୍ଥବଳ ନା କିବାକିଲ କା
ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା । ଧନ ନାହିଁ ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ମେଲେ
କହାର ଆପଣା ସ୍ଵର୍ଗଧାର ଉପାୟ କର ପରି
ଦେ । ଯୋଗନା ନାହିଁ ସେ ଆପଣା ମନ ଦୂରେ

ବିରଣ୍ଣନୀଯେ ପ୍ରହାର କଲା ପାଇଁ ଏହି
ପଦମର୍ତ୍ତନାଦୀ ନାହିଁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ବର୍ମନ୍‌ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ଜୀବି-
ଷାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚକଥା କହ ପରି-
ଦେବ । ଏମାନେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତନୀୟେ ଅରଣ୍ୟର ଏବଂ
ଅରଣ୍ୟରୁ ଏକମାତ୍ର ସହାୟ ଦିଗନ୍ଧା । ପା-
ତ୍ରିଶର ଅମ୍ବୁମାନେ କେଣ୍ଟ୍ରଳ୍ ଯେ ଦେଇ
ଏମାନଙ୍କର ସହାୟ ହୋଇ ଏ ସମ୍ପଦରେ
ଏମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସଧଳ କରୁଥିଲୁ
ଦିନ୍ତର ଶୋଭିବୁଦ୍ଧାବନର କଲେ ଲେଖିଥିଲୁ
ସଥା ।

ବଳକଥା ନିବଟରେ ଉତ୍ତରପତ୍ର ନ ମରେ
ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶ୍ରମ ଅଛି । ସେଠାରେ ମନୋହର
ଶୁଣ୍ଡର ନାମରେ ଜଗନ୍ନାଥ ରଙ୍ଗ ନରାସ ।
ଗଜପୁର ନାମରେ ଏକ ଶାନ୍ତି ରୂପ ପରିବାର
ନେଇ ଅରୁଣ । ପ୍ରକାମାଜଙ୍କର ଅନ୍ତରକୁଣ୍ଡର
ଜଙ୍ଗଳ ହୃଦି ବନ୍ଧବାଣୀ ସେ ତେଣୁ ଦେଖା
ସେମାନେ ସମ୍ମଳନ ନ ହେବାରୁ ମନଙ୍କ ଦେଖି
ଦୟାବାର ତାମାକର ସବାନାଥ ବଜ୍ର ଜର
ଅଦ୍ୟାନଥରେ ସେମାଜଙ୍କ ନାମରେ ବାଜା ଖରୁ
ଶାର ନାଲକ୍ଷ କଲେ । ପ୍ରକାମାନେ ତହୁଁରେ
ଆପକିଏ ପ୍ରକାମାଜଙ୍କ ଅନ୍ତରକୁଣ୍ଡର ଅନ୍ତରକୁଣ୍ଡର
ପଢିମାଳ ପଠାଇବାରେ କଳଇ ବନ୍ଧବାଣୀର
ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ବନ୍ଧବାଣୀ ହହୁର ଅନ୍ତରକୁଣ୍ଡର
ହେଲ ଓ ସେମାଜଙ୍କ ବନ୍ଧବାଣୀ ପାଇ ମେରୁର
ସେହେଠାରେ ଗର୍ଭମେଷିବୁ ସେଇ ପିପଟ
କର ଅଛନ୍ତି ଚର୍ଚରେ ଶ୍ଵରୁଷେ ଲେଖି ତଥା
କି ପଢ଼ିବାରୁଙ୍କ ମାତ୍ରର ଅଛନ୍ତି ପଢ଼ାନା
ଧୂଳ ଅବବେଳର ଏକ ଅଭିଭାବୀ ଫଟା
ସେ ଘରପୁଞ୍ଜର ପ୍ରକାମାଜଙ୍କ ଅନ୍ତରକୁଣ୍ଡର
କେବା ମାନ୍ଦରେ ଅଦ୍ୟାନଥର ଅନ୍ତରକୁଣ୍ଡର
କରିଅଛୁ ଏକ ପ୍ରାଣିକରିବ ଆପି କାନ୍ଦି
କରିବୁ ପରିଶର କରିଅଛୁ । ସେ ଏହାର
ଅପରାଧ ଧର ଏବଂ ସମ୍ମଳ ଏମନ୍ତ କରିବା
ନିଯୋଜ କରିଅଛୁ ସେ ପ୍ରକାମାଜଙ୍କ ବନ୍ଧବାଣୀ
ହୋଇ ଯିବେ ଏକ ପ୍ରକାମାଜଙ୍କ କରିବାର ଉପା
ସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇ ଯିବ । କରିବାରେ
କିମ୍ବା ଅନୁଭ କରିଅଛୁ ବି ଏକବର ନୂନୀ
ଦାରକୁ ଅସ୍ତ୍ର କରିବା କାରାର ବର୍ତ୍ତମାଳ
କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପରାମର୍ଶରେ
ଧୂଳ ପାଣ୍ଡିତୀ ଅନ୍ତରକୁଣ୍ଡର ବିଧବଦ ହେଲେ
ଏ ପ୍ରକାମାଜଙ୍କ ଅବବେଳରୁ ପ୍ରକାମାଜଙ୍କ ରଥା ପ୍ରା
ବନ୍ଧବାଣୀ କରାଯାଇ ହେବ ।

ଅମ୍ବେଶାନେ କହୁ ନାହିଁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କହି

କାର ମନୋହର ବାହୁକ ପର ଅଭ୍ୟାସୀଳ
ଅଟେଣ୍ଟ ମାତ୍ର ଏହି ଏକ ଦିବାହରଣୀ ବିଲକ୍ଷଣ
ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ଯେ ପ୍ରକାଳ ସ୍ଵର୍ଗିଣୀ ସବା
ଗୋଟିଏ ଅଭିନ ପ୍ରଦୟୋଜନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଯେବେ ପ୍ରତିକିରି ଆଜିକ ଏଧରେ
ପ୍ରତିର ହୋଇଥାନ୍ତା ହେବେ ମନୋହର
ବାହୁକ ବସ୍ତୁରୁ ପ୍ରକାଳୀ ବିଶ୍ଵାଦିବା କାରଣ
ଗର୍ଭିନ୍ନେ ଅନାଯାସରେ ବହୁତ ବାର୍ଯ୍ୟ କର
ପାଇଲେ । ପ୍ରମୁଖର ଶ୍ରୀକୁର ଅବଶ୍ୟକତା
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଗଞ୍ଜା-
ପୁରର ଘଟଗାହ ଏହି ସମୟରେ ଗର୍ଭିନ୍ନଙ୍କ
ଜୀବାରରେ ଅଶ୍ଵିନ୍ତି ଏବି ଅମ୍ବମାଳଙ୍କ ଶୈଠ
ଲକ୍ଷ ସାହେବ ସଥାର୍ଥ କରୁଥାଇନ୍ତି କି କମିଦା-
ରଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ କର୍ତ୍ତନ କରିବା କି କିମ୍ବା ନୂତନ
ପାଶୁଲିପିର ଅବିର୍ତ୍ତବ ହୋଇ ଲାଗି । କେବଳ
ପ୍ରକାଳ ସ୍ଵର୍ଗିଣୀ ନିରି ଗର୍ଭିନ୍ନେ ଏକ-
ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା କର ଆନ୍ତେ ଗେହ
ବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମହିତର କାରଣ କାହାରୋଇଅଛି ।

୪୬

(একাকীশক গচ্ছের)

ପ୍ରସ୍ତୁତ କର୍ମୀଙ୍କ ପ୍ରାକୃତ ହଲଣ୍ଡରେ ମନ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଅନେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିବାଦୀ
ଦେହରେ ପ୍ରାକୃତରେ ମକା, ସବ, ଗଲ, ଅଛି
କୁହଳ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଦ୍ୟ ଲାବହ ଭାଜି ଦିଲ୍ଲାର
ତଥାର ବ୍ୟାଗୀ କରି ଯତ୍ତାନ୍ତିରେ । ମନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା ନମନ୍ତେ ଏ ଦେହରେ ବସ୍ତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଯାତ୍ରାଥାର କେନୋଧୂର ଦୁଃଖ କରୁଳ କହାଯନ
ଦେଇଥାଏନ୍ତି ୮୮ । ଅନ୍ତରେ ସେଠାରେ ମନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କିମ୍ବନ୍ତି ୩୦ ଦିଲ୍ଲାର ବୋଗ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆନଦାନା ହୋଇଥିଲା । ଏତ୍ତରୁଲେ
ଅନ୍ତରେ ବେଳେ ପ୍ରାକୃତ କେବେ ଲାହୁଲ ମନ
ଜ୍ଞାନାବଳ ଦିନର ଯାତ୍ରାଥାବ । ପ୍ରାକୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ମନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସମ୍ମାନ
ଲାହୁଟି; ସେଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ତ୍ରରୁ ପୂଜେରୁ
ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଗୀ ପ୍ରାକୃତ ଦେଇଥାଏ । ମହୁଲର ମନ
ଏଦେଇର ସଂଖୋଳ ପ୍ରଭତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାନ
କରନ୍ତି । ସେଥର ମାଦିଲା ଶକ୍ତି ଅଧିକ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ପୂଜେରୁ ଭାଇଙ୍କ
ବ୍ୟାଗୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇଥାଏ । ଗତବର୍ଷ ଭାବରେ
ବସ୍ତରୁ ଫର୍ମିମାନେ ୭୧୦୦୦ ଟଙ୍କାର
ମହୁଲଙ୍କ ଦେଇ ଯାଏଥାଏନ୍ତି ।

ଅମେରିକେ ଜାଣ, ବିଭିନ୍ନ ସାହେବଙ୍କ

ଅନ୍ତରେ ମୁଖେ ନିବାସୀ ଜଣେ ଲକ୍ଷାଳୟ
ପାଦ୍ମ ମହିଳାଙ୍ଗୁରୁ ଅଛି ଉତ୍ତରପୁ ବ୍ରାହ୍ମି ପ୍ରସୂତ
କରି ଲେଖନପୁ ଶବ୍ଦର୍ଥୀଙ୍କୁ ଶାକାର ସ୍ଵାଦ
ପ୍ରକଣ କରିବାକୁ ଦେଇ ବହିଥିଲେ ସେ,
ଶବ୍ଦର୍ଥୀଙ୍କୁ ସଦାଯାପା ପାପ ହେଲେ ସେ
ଏବେ ଉତ୍ତରପୁ ବ୍ରାହ୍ମି ପ୍ରସୂତ କରି ଦେଇ ପାପ-
ବେତ୍ତା, ଉତ୍ତରପୁ ସେଥିର ଆମଦାନୀ ବନ
ହୋଇଯିବ । ପାପକୁ କଥା ଗାହ୍ୟ ହେଲା
ନାହିଁ । ସବ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଦେଶର
ମାଜ୍ଜର କେମନ୍ତ ସହଜରେ ହଜି ପାଇଥାନ୍ତା
ଏହି ଏହି ଦେଶ କେତେ ଧନଶାଳୀ ହୋଇ
ଉଠିଆନ୍ତା ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ଅୟମାନଙ୍କର କମ୍ପୀସ୍ଟର ସାହେବ ଅଗତ କାଲ ଜିବିବାର
ପୂର୍ବ ପାଶ କରିବେ । ଗର୍ବ ଦେଲେ ଖୋରେଖା ବାଟ ଦେଇ
ମହା ହିର ହୋଇଥିଲା ।

ସକ୍ଷୁଳରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦିକ ବର୍ଷା ହେଉଅଛି ଏହି କୃଷି
ଦରେ ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । କିମାଳ ପରିଲ ପ୍ରାୟ
ବାରପରି ଉପରିଗିଥିଲୁ ପ୍ରଧାର ବନ୍ଦୟ ଅଟିଲା ।

ଲାଲଗେରର ଦେବାନ ବାବୁ ଭେଳାକାଥ ପାଥ କରିବକା
ଯାଇଥିବ । ଏହିକୁ କରାଯାଏ କରିବିର ସବୁକ ତାହାଙ୍କ
ଦ୍ରୁଟ ମୁହଁକ କହାଇ । କରାନ୍ତିରରେ କହା ପଢିଛି
ଅଛି ଏବ ସେ କରାନ୍ତିର ମୁହଁର ଅଛି । ଏ ଝାଇ କେ
କି କରାନ୍ତିର ଗର୍ବମେଣ୍ଟ ତାହାକୁ ଅପରାଧିତ କରିବାକ
କିମ୍ବା ଉପରିଶ୍ରବ ଏହା କରିବାକୁ ମାତ୍ର ରହି ।

ଏହା କଥାର ଦିନ ପାଲେଶ୍ଵର ଦେଉଗାରରେ ।
କର୍ତ୍ତା ଗୋଟାର ରେଣ୍ଡି ସାମାଜିକ ବକାଦଳୁ ଶକ୍ତିଶାଖ
ଆମ ମୁଦ୍ରାକୁ ଦୂରପରିଚାଳନ ଆମର ଅନେକ ଦେଖା
ଭବିଷ୍ୟତରେ; କିନ୍ତୁ ମୁସ୍ଲିମ ଅନ୍ତରାଳ ହୋଇଥିବାରୁ କୌଣସି
ପରି ସର୍ବର ଲାହା ।

ତେଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀକାରୁ ଉଠାଇ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଶୋ
ମନ୍ଦାର ଦିନ ଆସିବାରୁକଠାରୁ ଗର୍ଜ କେଇଥିଲା । ଯଥାପା
କାରୁ ବେହନି ଅପରାଧ ବାର୍ତ୍ତାରେ କେତେଜୁବୁଲା ପାଇ
ଦେଇଛି । ଆସିବାରୁ କଷେ ପାତ୍ରମା ଓ ବଢ଼ିବାରୀ କରିବା
ଅବ୍ୟାପ ।

ବାଲେନ୍ଦ୍ର ଜୀବନ କଣେ ଯୋଗୁଷ ସ୍ଵାତଂ କମଳା
ଶ୍ରୀଦୁଃଖିମୁଖ ସାହେବ ଦୁଆରେ ବଚନପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ ।
ମୁଣି ଅନ୍ଧରେ ଦେଖୁ ଯେ, ଦିନ୍ଦୁରୁକୁ ଜୀବନରୁ ସାହେବ
ତାଙ୍କ ସବୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ବଢାଳ କରିଅଛନ୍ତି ।

କଳି ଉପସାରିବଳ କୋଇ ଅଛୁଟ ଦ୍ରୁଟି ଦିଅଛି
ତହିଁରେ ମହା ଅଗ୍ନି ବିଶ୍ଵ ସୁଥଳ ମନ୍ଦିର କୋଡ଼ି
ଅଛି । ତାହାର କେତେ ଅଛି ରହୁଳ । ଯେହିଏ ମୁଣ୍ଡିବ
ପରିବର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତ ମିଳିବ, ସେହିପରି ମୁଣ୍ଡିଲୁ ତାହାର
ଦେଖିବାରେ !

ପ୍ରାସାଦର କବାହ ପରିଚ ବଡ଼ ମନୋର । ଦିଇ

ମାତା ଦେଖିବାକାଳରେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ କଷଣର କବାହର ସୁନ୍ଦର
କରନ୍ତି । ବାଲାଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦରିଙ୍କ ପୁରୁଣ ଦେଖି କବାହର
ଅସ୍ଥାନୀ ଦେବତା ନିକଟରେ ଅନ୍ଧା ଭାବରୁ କବାହର
କର୍ମ କରନ୍ତି । କଜନୀ କଗରୁ କବାହର ବ୍ୟାପେକ୍ଷ
ପଡ଼ିଛା । ବାହା ଦିନ କଜା ଶୋକମୂଳକ ହେଉଥିବା
ପରିଧାନ କରିଥାଏ । ସେବନ ଠତା କଜାର ମୁହଁ ଦେଖି
ଗୋଲ ଜୀବ କରନ୍ତି । ଅସମାନକ ଦେଶରେ ମୁହଁରୁ ଓ
ମୁତନ୍ଧକୁଳ ଯେଉଁ ଉତ୍ତର ଦିଗର ମସ୍ତକ କର ଶୁଅଳବାନ୍
ହୁଏ, କବାହରଙ୍କ ବନ୍ଦରାଳୁ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ଦେହପର
ଉତ୍ତର ଦିଗର ମୁଣ୍ଡକର ଶୁଅଳକ କରିଏ । ସୁନ୍ଦରତଳ
ମଞ୍ଚ ପାଠ କଲେ କଜା ଦେଖିଯୁଣ୍ଡାର ବନ୍ଦରାଲୁ ମୋଟା
ମଶାଳ ପ୍ରକୃତିକ କର ହାତରେ ଧରେ । ଏହ ସମୟରେ
ଦେଖା ସତ୍ତରରେ ଦୂରକୋଟି କୁଷ ଦଳ ଦେଇ ବନ୍ଦାହ
ସନ୍ଧର କର ହୁଏ । କଜା ପଣ୍ଡିତମାନେ କଜାରା ଅରକ୍ତ,
କବନା, ତତ୍ତ୍ଵ (ମାଳ) ଓ ଅନ୍ତର ଏବଂ ଆରୁ ପ୍ରକାଶ
ଉପହାର ଦିନକୁ । କଜା ବିଶାଖ ପାଶବିନଠାରୁ କଣ୍ଠର
ଓ ବାଲୁ ଫାତାର ସାମଗ୍ରୀ ଅର୍ପି ରେ ନିଷେଧ କର ଦେଇ
କରିଲେ ବନ୍ଦାପୁର ହୁଏ । ଏଠାରେ ଦୂରକାହ ପ୍ରଥା
ପ୍ରତିକିଳ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମଖାର ପୁଣି କେବଳ ପେଣ୍ଡକ
ସମ୍ଭାବ ଅଥବା ହୁଏ । କାପାନର ସକଳାରୁ ବନ୍ଦବାନ୍ଦୁ-
ସାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ସାମନ୍ୟ କରିଗଲେ ସ୍ଵାମୀ ଶକ ପରିଦ୍ୱାରା
କର ପାରେ । କାପାନର ଶ୍ଵିଲେବନ୍ଦେନ ସ୍ଵାମୀର ବଢ଼ି
କଣ୍ଠରୁକୁ ।

ମୋଟ ସାହେବ ବାଜିରଙ୍ଗ ଅତେବୁ କରୁ କିମ୍ବା ଯାଇ
ଦିବା ସମୟରେ ଥୋଠା ବାରିଦାନ କେ ଏକ ଆବେଦନ ପଢ଼ି
ତାଙ୍କ ସମ୍ମଶେରେ ଅଗଳ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଦରରେ ଶିଳ୍ପିଶିଳ୍ପ
କରୁଥା କାଗଣ ଛାଡ଼ିବା ଲେବ ପଠାଇଥା ସକାରେ ଦୂର
ମୋଟ ଦୂର ଶାପନ କରିବା ଏ ଅବେଦନ ପଢ଼ିର ମନ
ପ୍ରାଣିକା । ସେଇ ସହ ପ୍ରମିଳ ପ୍ରକାଶ ପରିଚାରର
ମଧ୍ୟେ ଉପରେ ପାଣୀ ମଳ ପଢ଼ି କେବଳ ସେହି
ବହୁ ଦିନଦିନ ପାଣୀ ମଳ କିମ୍ବା ହେବ । ଏ ପ୍ରାଣିକା
କେ ହୁଲି । ସେବନେବେଳେ ବଠାରେ ଶିଳ୍ପିଶିଳ୍ପା ସମ୍ମଶେରୀ
ଦୂରର ଅଗଳ ଏକ ଯେତେବେଳେ ବସନ୍ତ ଯାଇ ପ୍ରକାଶର
ଦୂରକଥ ଫରିଦ ଦେବ ପାରିବାରୀ ଲାଇ କଲେ ଅନେକ
ଉପାରା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଅକ୍ଷୁନ୍ନନ୍ଦରେ ବସ୍ତାର ହାଇକେ ଟ ନିୟମ କରିଅଣ୍ଡର
ପେ ମାନିବାର ମୁଖ୍ୟାକ୍ତ ଲେବମାନଙ୍କୁ ଲିକଟର ସମଜ କି
ପଠାଇ ଉପରୁ ଝାପାରେ ଏକ ଏକ ଟଙ୍କେ ପଡ଼ି ପ୍ରେରଣ
କରୁଥିବ ଏକ ଦେଶୀୟ ମାନାରେ ଅବଶ୍ୟକତାରେ ଉପର
ଛାରେ ପଡ଼ି ଲେଖିବାକୁ ହେବ ଗାହା ପଳଟକର
ଏକାହାଟମ ରୁ ଶିଖ କରିବେ । ଏ ନିୟମ ମନ ବୁଝିବା
ସହ ଏକ ମଧ୍ୟା ୫ (ପେଜାମ ପାର୍ଶ୍ଵକଷ) ଅଭିନନ୍ଦ
ଦେଖାରେ ଏହି ସମେ ସମ୍ମନ କରିବାରେ ଏକ ହେବାନାର
ବିରଦ୍ଧାକାରେ ଅବାଲକମଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରୁଥାଇଅଛି ।
କେବଳ ଏହି ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ସେପରି
ମଧ୍ୟରେ କୁ ହୋଇ ସମ୍ମନ ମନ୍ତ୍ର ହେଲା ।

ଦୟାରେ ପରି ଅଛି ଅଗ୍ନି ର ଅଷ୍ଟୁ ଶାହି । ସେଠାରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କାହାରଙ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଅସୁନ୍ଦର ଦେଖିଲୁ
ହେଁ କଥାରେ ପଣୀ ପଢ଼ି ଦେଖାଯାଇ ।

ମୋତୀରେ ଜୟେଷ୍ଠ ମହିନେ ଦୂରି ଅପଣ ଯାଏ
ସମାଜରେ କନ୍ଧ ହର ମନ୍ଦିର ଲଗାଇ ଯେବା ଯେବା
ଅସୁନ୍ଦରି କରିଛନ୍ତି । ଏ ବାହୀରେ ଏକ ଲାଗାଇ ।

ବିଲୁପ୍ତରୁ ଅବିଦ୍ୟା ଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧମାନକରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଭୁବନ ଜଗତୀନେବେ କବୁଳର ଅମ୍ଭୀରକୁ ସ୍ଵତଃହତ୍ୱେ ୧୨ ଅମ୍ଭ
କଣ୍ଠା ଦେବାର ଯାହା ଶୁଣୀ ଯାଇଥିଲ ତଥା ସଫଳ ଅଭିଭୂତରେ
ଅଭିଭୂତରେ ଅଭ୍ୟାସମାନକର କ୍ଷେତ୍ର ସେବକଙ୍କାରୀ ବନ୍ଧୁତାରେ
ପ୍ରେସର କର୍ତ୍ତା ଏ କବା ଦେବାର ବିଦ୍ୟା କି ଦୀର୍ଘ ଦେବକଳ
କର୍ମମାନ ଅଭ୍ୟାସ ଅଭିଭୂତ ଦୂଷି ବର୍ଣ୍ଣ ଅମ୍ଭୀରକୁ ଏହ କର୍ତ୍ତା କବା
ଦେବାର ପ୍ରାସାଦ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଜଗତମାତ୍ରକାନ୍ଦଳରେ
ସେ ପୁଣି ବନ୍ଧୁରେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅମ୍ଭୀରକୁ ଏ ହ ଦଶିଲକ୍ଷ କଣ୍ଠା
ଭାବ ବନ୍ଧୁ ଭଲାଭବା ଭାବର ପ୍ରତିବର୍ଷ ବିଅନ୍ତିକ ଏବଂ
ତହଁ ନିର୍ମିତ ବୌଦ୍ଧ ପରିପାଳନ କା ସର୍ବତ୍ର ସନ୍ତତ ଦେବ
ଥାହଁ । ଅଥ ବୁଦ୍ଧ କର୍ତ୍ତା ପାହିଲେ ୧୨ ଲକ୍ଷ କବା ସିଦ୍ଧାତ
ପଦବୀ ସଙ୍ଗେ ଅମ୍ଭୀରକୁ ଦେବ ଦେଇ ଅର୍ପିବାକୁ ଦେବ
ଦେବିତ ଅମ୍ଭୀର ଯାହା କରୁ ଥାଇଲୁ । ଏହ ଉଦ୍‌ଦାରତାକୁ
ପଦବୀର କାହାରୁ ।

ମନେର ସୁଜଳ ବିଷୟର କହନ କହିବାରେ କରନ୍ତୁ
ଶଂଖଶ ଟବା ବିପରୀତ ଦେବାକୁ ପଢ଼ୁଣ୍ଡା । ମଧ୍ୟାହ୍ନ
ଚାନ୍ଦକୁଣ୍ଡର ସାହେବ ଏହିଏ କାହାଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା । ସେ କହନ୍ତି
ପେ ଏବନ୍ଦୟ ବନ୍ଦୁ ବସନ୍ତ ସରତ ବିପରୀତ ଅପେକ୍ଷା
ଥାମ କି ନିର୍ଭରୀ କାହା ବିଗର ବିପରୀତ ଯାହାରେ ଲାହୁ
କେବଳ କିଳାର ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ହେବିଲ ସାରତର ମନ୍ଦିର
ହେବ କି ନା ଓ ଅନ୍ଦୋମାନେ ସାରତର ମଞ୍ଜଳ ତିନିକି
ହେବତ ଆହୁତ ବୁଝାଯୁଣ୍ଡା କି ମା ଦେବ ଦେଖିବାକୁ ହେବ
ଏବଂ ଏହା କୁଣ୍ଡ କି ହଲେ କାହାକର ଟକା ନାହିଁ ତିନିକି
କରୁ କିମା ହୁନ୍ତିଛା । ଏ କାହାକୁ ଆଉ ଅନ୍ଦୋମାନେ କି
ହୁନ୍ତିରୁ ? ହୁନ୍ତିକି ବିଲୁପ୍ତ ସେବେ ଏହା ଲାଗୁଣ୍ଠାର
ବେଷ୍ଟ ହେବ ଯାଧିକ ପ୍ରକରତ ଆଜ ମାତ୍ର କି ହେବ ?

ନେତ୍ରଟଠାରୁ ଲୁହ ସେନ ପାକିବଜାମ ଲାମକ ଏବଂ
ଚାହାକ ଦରିଦ୍ରା ଅସ୍ତ୍ର ବାଟରେ ଆଳେଯତାରେ ମାତ୍ର
ଆଏ ସବାର ହସାକ ଅଶେଷକୁ ଏଥରେ ଜାଣେ ଏଥରେ
ନିଃଶ୍ଵର ମାତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ପାଇଥାଏଇବା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦରେ ଏକ ଶିଖିତ ହୋଇ ଥାଏ । ଏଥିରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଯାଇଛି ଯିନ୍ଦ୍ରିୟ ସାଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଅଗ୍ରାରେ ପ୍ରତିକୁ ସ୍ଥିତ ପଠକ ହୋଇଥିବା ଠା ଏ
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧର କଣ୍ଟା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଉଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଧିକାର ।

ପ୍ରସକତାକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମେ ଦେଖିବ ତଳକ ଅନ୍ତର୍ଦୀନକ
କରେଲ ପଦରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ ମୁଦ୍ରକ, ପଞ୍ଜାକ ଦେଖିବ
ତଳକ ଅନ୍ତର୍ଦୀନକ କରେଲ ପଦରେ ଦେଇବ ଅହୁ ବନ୍ଦୁକ
ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗ୍ବାନ୍ କରେତୁ ଏହି କହିଯାଉ ଦେଖିବୁ ପାଶକ
ଦେଇବରେ ଅନ୍ତର୍ଦୀନକ କରେଲ ପଦରେ ଦେଇବ ଅହୁ
କହା ପଦର କରଦେଖିବାକ ତଥି ସହ ଅଧିକ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କହିବ ଦେଖା ପଥେ ବହା କୌରବର ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି ।

କେବଳତା ବେଳହାର ସମ୍ବଲ ଶକ୍ତିକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅ-
ସୁଖେ ପ୍ରାଣୀ କଥା ହେଉଥି ଦେମନ୍ତ ଅବ୍ୟ କୌଣସି ଦେଇ
କାହାର ସଥିତ ହେବାର କହାଯାଇ ଦିଲାଗାଏ । କରି
ସକାଳେ ଅନ୍ତମାରେ ମିଶନ ଦେଖିବେ ଓଡ଼ିଶାତା ପରି
ଆହାର ଦାନବକୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏହି ଅବ୍ୟ ଦେଇପରି
ଦେଇଲୁଛିସାକୁ ଥିଲୁ ଦେଇବେ ହୋଇଲେ ବାକୁପାଶରେ
ପରିବ ହୋଇଥିଲୁ । ସୁଭିଜେ କେବଳ ଦେଇ ରହିଲୁମୁଣ୍ଡରେ
ଶୁଣିନ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଯହିତ ଏ ସବ୍ୟ ହୁକୁ
ଦେଖିଲେ କିମ୍ବା ଅଥବା ଜୀବନିକ ।

ମୁଁ ଯାଇଲୁ କିମ୍ବା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ନାହିଁ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟିକିଣ ସାହେଜେ
କରିବାର ତେ କୁଠାପାତ୍ର ଅବଳି ଗର୍ଭର କରି ପାଇବାରୀ
ଏକମାତ୍ର ଅଶାକିଳରେ କରିବାକି କରୁଥିବାର କହିଲେ
ବୁଝିଲୁ ହେବ ନାହିଁ । ବୁଝିଲୁ ଉପର ବାଢ଼ୁଣ୍ଟିନାରୁ
କେ ଅଛି ଅଧିକ କମଳ ଚିନ୍ତା କେବଳ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦ୍ୱାରା
ବସାର ଅଛି ମାତ୍ର କରିଲାଏ କରୁଥିଲେ ପାଇଁ କେବେ
କରିବାରେ ବୁଝା କରୁଣ୍ଟ ସେ ଯାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏକାବେଳକେ ନିରାପତ୍ତି କରି ସେବନ କରା ଏହି କିମ୍ବା
ପରିପ୍ରେଷ ଅନ୍ତରୁତ କରିବ ହାହିଁ । ଏଇ କିମ୍ବା “ପାଇବ କ
ବେଳେ ଏହି ଶାରିତ ଦେଇ ଯାଏ ? ଯାହିଁ ଏହି ଆନନ୍ଦିତ
କରିଲେ ହେବି କି ସାରିର ମଞ୍ଜଳ ହେବ ? ଯେବେ
ଦେଇ ଉପରୁତ ଅହନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ କା ହୋଇ ବୋଲିବେ
ଯାହା ଦେଇଲେ ଜୀବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରର ଶାଖର କରିବାରେ
କୁଠାପାତ୍ର କାହିଁ ଏବଂ ବାପତବାନୀରେ ବାହା କରିପରିବ ଧରିବ
ସଫଳତାକରିରେ ଅମାନାନ୍ତ ଉପର ହେଲାହି” ଏ ଭାବରେ
ଆହୁ ଅଶା କରିପରାଗରେ ? କୁଣ୍ଡି କରିବାକି କରିବା
ମାତ୍ରରେ ସମାଜ କରି ଧରିଲେ ନିର୍ଭର ତ ନିର୍ଭର କରି
ପରେ କରିଲାଏ ଏକ ସମଦିନ୍ ଧରିବ — ଅମିତ
ମାସର ତ ମିଳିର ସୁନିର କ୍ଷୟର ବଣଶୋଭରେ ଏ
ଯଦେବେଳେ କାହିଁଥାଏ ନେଇ ପୁଣ୍ୟ ଅନନ୍ତକରି ଅଶା
କରିବ ଏହା ଅନନ୍ତର୍ ଅତିରି ଏହି ଦେଇ କରିବ କୁଠାପାତ୍ର
କରିବାର ସମେ କରିବାକି ସମ ପାଇବି ମାତ୍ର ହେବ
କରିବାକି କରିବାକି ଏହି ପାଇବି ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତେ ଜୀବନ କୋକର ସ୍ତ୍ରୀହ ରହିବ ପୋଷଣ
ଦର୍ଶନ ଅମ୍ବାରୁ କବ ସକଳାରୁ କବ ପ୍ରଦୂତ ସନ୍ତୋଷ ଦୟା
ମାତ୍ର ଦୟରେ ମାତ୍ର ଯକଳିଲେବାର ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ସନ୍ତୋଷ
ସାଠ କଲେ । ଯାହାକି କୁଦ୍ରକ ତାଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ହୀ ଆମ୍ବା
ଶିଖ ବହିର ରେ ଏହି ଅଭିଭାବକ ଦାତାଙ୍କ ପ୍ରାପନରେ କେ
ହୁଏବାଂ କହିବ ଏହି ଅଳ୍ପ ଦ୍ୱାରିବ କେ କିମ୍ବା ଦୋଷ ଗା
ଦାତାଙ୍କ ବନ୍ଦମ କାହା । ଶୁଣାଥାର ଯେ ଦର୍ଶନର ମଧ୍ୟ
ଦେଇବାରେ କବିତା ବନ୍ଧା ଉଠିବ ଥିଲା ।

ପତ୍ରାଳ ପ୍ରଦଶକେ କଲ ବୁଝି ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ଚିତ୍ରାଳୟରେ ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ମୂଲ୍ୟ ପୂର୍ବାବେଳୀ ଛାପା ହୋଇଥାଏ ।

ଅଳୁହଳ ତଳେ ଜାଣାଗ୍ରିପର ସ୍ଥାନର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୋଷଦେଖାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଖିଲାହୁ । ସେଠାରେ କେବେଳାଙ୍କ ଅଧିକ ଜୀବନକୁ ଅନ୍ତର୍ମୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଏହି ଦର୍ଶକ । ଯେବେଳାଙ୍କ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମାତ୍ର ଉଠିଲା । ଅନ୍ଧକାର କିମ୍ବା ସନ୍ଦର୍ଭ ଅନ୍ଧକାର ତଥା ଜୀବନ କିମ୍ବା ଜୀବନର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କୁରିମାନ ସେଠାରେ ମନ୍ଦିର ଜାଣାଗ୍ରିପର ଦୋଷଦେଖାର ଅନ୍ଧକାରରେ ପ୍ରାଣ ଦୂରାତ୍ମକ କାହାର । ଏ କାଣ ଏପରି ଧୂର୍ବ ଦୋଷଦେଖାର ଦୂରାତ୍ମକ କାଣ ଦେଖି ଏକ ମାନୁଷରେ ବାହ୍ୟରେ । ଏ କାଣ ଏବେଳାଙ୍କ ଏବେଳାଙ୍କ ଏବେଳାଙ୍କ ଏବେଳାଙ୍କ ।

ମନର କଲେବାଥ ପରିଚୟ ଦେବ ସମ୍ମରେ
ପତ୍ରିମାଳାର ଲେଖମାକେ ଲପ୍ତରେ କା ଦେଶମୁକ
ଯାଅଛି । ଏଥର ତେବେଠା ଦୟରେ ମନକଷେପରେ
ହେବ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇ ଅଛି । ସାମାଜିକ କେ
ବହୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ଦିଲ ପାଇବାରେ ମାଟ୍ଟ ।
ପାଇ ଦେବ ନିରି ସମୀକ୍ଷା ପାଇ ଗୋଟିଏ
ବାଟ ହୋଇଥିବ କେହି ଶାକଦେଇ ଯାତମ୍ଭାତ
ହେବ । ସତର ମଧ୍ୟରେ ପରେ ହରିହାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେଣ୍ଟେକର ପାଇ ଦେବାର ।

ପ୍ରେସରି

ମାନ୍ୟବର ଜୟନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାଳେଷ୍ଠିକା ସମ୍ମାନ
ମହାଶୟ ସମୀପେ

ମହାଶୟ

କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା ବେଳାଳ ଲଳକା ପ୍ରଥମ ତୁ
ଦୂଷ୍ୟ ଫିଲ୍‌ଗ ମଧ୍ୟରେ ଅବା ନାହିଁ ଗେପାଳ
କହିବ ମେଢ଼ ଘରସିଲକାର ଅଛନ୍ତି ଦନ୍ତକ
ସନ୍ଦର୍ଭରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ଅଖ୍ୟାତ ତେଣୁ
କଲାର କେନାଳ ରେବିନ୍‌ ଡିଆଟନ୍‌ମେଡିକ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀ
ଏବୁ ଡେସ୍ଟାର୍‌ ଫ୍ଲୋରଫ୍ରେଶ୍‌ଶ୍ରୀ କରିଲୁ ପଦେ
କୁଠ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଏହାର କର୍ମଚାରୀ
ହାରିଲେବଳ୍ କେନାଳ ଲଳକାରେ ଥିଲା
ବାହୁ ଆଜାନାଥ ସମ୍ମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଏକାନନ୍ଦ
ଆସିଥିଲୁଛନ୍ତି । ପଥମେଲୁ କାହିଁ ମହାଶୟଦ୍‌ରେପରି
ନିଷ୍ଠାର ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟକରିବ ଓ ଦେଶର କର୍ମଚାରୀ
ରକ୍ତ ସେହିପରି ବିଚବଦନକାର ସହିତ ଦୃଢ଼
କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଗେଷେରୁ ମହାଶୟଦ୍ କେନାଳ
ରେବିନ୍‌ ଲଳକାରେ ଅଳ୍ପଦନ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅବାର କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା କେନାଳର ପ୍ରଥମ ଦୂଜା
ଓ ଦୂଜାରୁ ଦିଲାନ ବିଦ୍ୟାଯୁ ଲଳକାର ପାଦା
ଅଧୀନରେ ରହିଲ ଏ ମହାଶୟଦ୍ ମଧ୍ୟ ଦେଶ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଚକର ଆସିଲାକର ଏକାନ୍ତର ଲାଗୁ
ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଉତ୍ସବେତ୍ର ମହାଶୟଦ୍ମହାକା
ଉତ୍ସବେତ୍ର ପଦୋଦତି କରିଲୁ । କିମ୍ବା

galax

ଏହି ମୁଦ୍ରଣକାରୀ ପତ୍ର ଲାଗୁ ଆପଣଙ୍କ କାହାର
ହନ୍ତରେ ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଥାନ ଦାନ କରି ଯାଏଇ
ମଧ୍ୟ ଦିନରେ ହେଲାମେ ।

କେବେଳୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ଶାନ୍ତିମାନ
ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ଦସ୍ତଖତରେ ଥାମେ ଲେଖିଛନ୍ତି
ଗାହା ଅଧିକାରେ ସ୍ଥାନକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ
ଚହଁର ଧାର ଲେଖା ଏହି ଥିଲା (ମହାମାତ୍ରା
ଜମିଦାରମାନେ କଟକ କିମ୍ବା ଜମିଦାରମାନ
ପ୍ରାୟ ସଦିତା ଲିଖିଯ କରନ୍ତି, ଅପରାଧା
ମୁଠରେ କ୍ଷମି କରି ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ହେଲା
ବାକମାନଙ୍କ ସବେ ସମ୍ମୁଦ୍ର କଥାକାରୀ ଏବଂ
ଆଳାପ ରଖନ୍ତି; ଅପରାଧ କରିବ ତମାନ
ଦେଖା କର ଓ ସଜ୍ଜରେ ବିଦ୍ୟାଳୟମାତ୍ର
ସ୍ଥାପନ କରିଲୁ, ଗାରା କରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କର
ଓ ପରାମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ମଜଳ ଦେଖାଇ
ଦେଖାଇ)

ଏ ସରକ ଯେବେ ସେଧର ହୋଇଥାନ୍ତା
ତେବେ ଅମୃତ ଲେଖା ଦୂର ନୋହିଥାନ୍ତା ।
ଅବସ୍ଥାଏକଙ୍ଗ ଜମିଦାର ଏପ୍ରକାର ମୁଣ୍ଡ ଓ ଅସର୍ବ୍ୟ
ରହିଥିଲୁଛି ସେ ତାହାକୁ ନିରାକୁ କୃପାପାତ୍ର ଏକ-
ନୁହରେ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସବୁପୁ
ଦିଶେ ଜମିଦାରଙ୍କ କଥା ଏଠାରେ ଲେଖିଲୁ ।
ଗୋଟିଏ ଜମିଦାରଙ୍କ ମନ ଏପର ଧର୍ମ ଓ
ଭକ୍ତି ପରାୟଗ ହୋଇ ବଦଳି ଯାଉଥିଲୁ ସେ
“ରଜାନ୍ତୁ ଗତୋ ଧର୍ମଃ” ଚାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣେ
ରଜାଙ୍କ ପାଶକୁ ଧର ତାଙ୍କ ତାଳୁକାନ୍ତର୍ଗତ ସୀମା
ପଞ୍ଚରେ ଅହୋରାତ୍ର “ଶଥେ କୃଷ୍ଣ ଶଥେ କୃଷ୍ଣ”
ରତ୍ନ ପ୍ରତି ଲଣ କି ବ୍ରାହ୍ମଣକ ବାହ୍ରୁ ଧାର୍ତ୍ତନାଦ
କରି ତାଙ୍କ ପକାଉଥାନ୍ତି ତାହାର କାରଣ ଏହି
ଅମୃତ ରଜାତ ଏତେ ଭୁଣ୍ଡ କରି ତାଙ୍କ ପକା-
ଉଥିଲୁଛି ସେ ଗଡ଼ର ଭୁଣ୍ଡ ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ
ଛି, ଆମ୍ବମାନେ ତହୁଁ ବଡ଼ ଭୁଣ୍ଡ କରି
ବୁଦ୍ଧରେ ବିନା ତାଙ୍କ ଅମୂଳନକର ଭକ୍ତି ଚିହ୍ନ
ପଢ଼ି ଅଛି ରଜାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ମାଦ ପାରିବା
ଧର୍ମରଣ ଓ ବକ୍ରିର ଏ କି ଗୋଟିଏ କଣେଷ
କିଛି ନୁହେ ? ‘ବ୍ୟାସୁ ଚର୍ମଦୃତ ଗର୍ଦ୍ଧର’ ର
ବାଦା ଏଥର ଠିକ ତୁଳନା ଅଟଇ ପୁଣି ଏତା-
ଦୂର ଧର୍ମରଣରୁ ଜାତ ରଜ୍ୟସ୍ଥ ରଜା ବିପ୍ଳଜା-
ନ୍ତର ତୁତି ଓ ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଯାଇ-
ଗଜାଙ୍କ ସିଂହଦ୍ଵାର ସମ୍ମେ, ଦେବାଳୟ-
ମାତ୍ର ଚର୍ଚାପାରେ, ଓ ପ୍ରକୋପ ଗଲରେ
କାଟରେ ଘରତ ବାଧା ବିଷ୍ଣୁ, ଅର୍ଦ୍ଦାଶର,
ଦେବୀ ହାତ୍ରୀ ଓ ଖଣ୍ଡିଥ କୁଳ ଅର୍ଗେବରେ ପ୍ରାୟ
ନୁ ରୁକ୍ଷ ହୋଇଥାର ସିବା ଅଧିକାରିବଳେ
କାଥା ରକ୍ତ ଦୟକୁ ରୁଳି ନ ଧରିଲେ ଖୁଣ୍ଡବା
ଶାଶ୍ଵତରେ ଖାଇଲୁ ଭାଇ ବାହାର ପଢ଼ ପାରେ
ପଥେ ରୂପ ପଶି କର୍ବି ଶୁଦ୍ଧ ଯାଉଥିଲୁ ମଜା
କାହିଁ ପେନକବେଳେ ଯେଉଁ ବିଦେଶୀ
ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟରେ ସେହି ବାଟରେ ପଢ଼-
ନା ଜାଣ୍ୟ ଏକା ତାହାର ବୋଲ କହି ଆପେ
କହିଲୁ ଧର୍ମରଣରୁ ତାଙ୍କ ରଜ୍ୟରେ ଏତେ
ଧର୍ମରଣ ମିଶନସିପାଲଟୀର ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥାଏ
ଅତ୍ୟନ୍ତ କେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇବ ପରେ
କିମ୍ବା ଦେଖାଯିବ ।

ପ୍ରମାନକୁ ଉତ୍ତମ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ବାକୁ
ମାନନ୍ଦର ହତ୍ଯାକର୍ମ ଥିଲା । ଏହି
କବିତାର ସୁରୂପ ଦୃଶ୍ୟରେ ଥର ଗୋଟିଏ
ଦିନ ଏହି ଜୀବନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ।

ବାଲ୍ୟକାଳରେ ଉଚ୍ଚଗୀ ଭାଷା ପଡ଼ି ଛାଇଁରେ
ଉତ୍ତମ ଜ୍ଞାନକୁହାକରିଥାଏନ୍ତି, ଏ ଥରି ଅନନ୍ଦର
ଖବର କିନ୍ତୁ ବୟସୀ ପ୍ରାସ୍ତୁତିକୁ ପଢ଼ାଇଷେକ
ହୋଇବ ର ଅନ୍ତକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଗନ୍ଧୀ ସରତି
ଶୂନ୍ୟ କର ଦେଇ ବାଦ ଭାଣ ଖୋଜା ପଡ଼ିଲା
ବାଙ୍ଗାଦାରମାନେ କେତେ ଏ ସରକ ସଜାଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରେ ଧାରଣା ବସି ରହିଥାଇନ୍ତି ଶଜାଙ୍କ ନା-
ମରେ ଅନେକ ଶିଳ୍ପ ଦାମାନାନ ଅବାଲତରେ
ଓ ମୁନ୍ଦେଖ କୋର୍ଟରେ ଦାଖଲ କରି ଯାଉଥିଲା
ତୃତୀୟନ ଜୀବ ହୋଇ ଶଜାଙ୍କ ସମ୍ମତି ଦୋକ
କରସାଇ କୋର୍ଟକୁ ଥଣ୍ଡା ଯାଉଥିଲା ଏବେ
ସରକ ହେଲେ ପୁନା ଶଜା ଭୋଲେଇର
ହୋଇ ପରମାନନ୍ଦରେ ବସିଥାଏନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ
ମିଳିବାର ଦୂଷର ଶଜା କେଉଁଠାରେ ? କ
କି କୁଆଇନ୍ତି ? ଏହା ପରିଚାଳେ ଗଡ଼ରୁ ଅସିବା
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରାଵ୍ୟାଏ “ ଶଜା
ବସି ମଦହ ଟାଣୁଆଇନ୍ତି ” ଆଃ ଶୁଭ ଖବର !!
ଦୃଢ଼ା ମଦଜୟାକ ସେହିଠାରେ ଜମା ପଢ଼ିଥାଏନ୍ତି
ଦିନ ରଣ ଏପରି ମଦହ ଧୂଆଁ ଟାଣିବାରେ
କଲିଜା ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ଯାଇ ଶିଳ୍ପ ଗା ଥଙ୍ଗ
ଜ୍ଞେନ୍ଦ୍ରିୟ ଛାଡ଼ା ହୋଇ ଯାଇ ଅସ୍ତି ର୍ତ୍ତି ମାତ୍ରକ
ଅଛି ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ଏପରି ମଦହ କି ହେଉ
ସୁରବେଳା ଶଜା ଅହୟା କଲେ ? କୌଣସି
ବିବେଚନା ଦିନା ଏହା କରିଗାଇ ଅଛି ଏମନ୍ତ
ନୁହେ ଶଜାଙ୍କ ଶଜକ୍ୟ ସବ ଶୁଣା କରିଷ୍ଟ
(ଅବା ସେଇମାନଙ୍କୁ ଥନ୍ୟ କଥାରେ ପରମ
ଜ୍ଞାନ କହିଲେ କୋଷ ନ ଲାଗଇ ଏମାନେ)
ପଣ୍ଡିତଗଣ ଏକହିତ ହେଉ ଅଧିଗାମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ
ଦ୍ରଶ୍ୟରୁ ଧର୍ମାଲ୍ଲେଚନା ବାହାର କରି ଶଜାଙ୍କ
ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ବାଦବାର୍ତ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ କଳାଶାୟ
କାମଧେନୁ ଓ ତୌଷଠି ବନନାଦର ଯେଉଁ
ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗ୍ରହିନୀ, ତାହାର ଟୀକା ସହି ଅର୍ଥ
କର ଅଛି ଅନୁକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଶଜାଙ୍କ ପଣ୍ଡିତ
ବନାଇ ଦେଲେ ସେଠାରୁ ବଢ଼ି ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ଷରେ
ନଅରରେ କାହାର ସଂଖ୍ୟା ଯୁଦ୍ଧଜୀମା ପଢ଼ି
ଲେ ଏବେ ଯୁଦ୍ଧତିକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ନିଶା ଦ୍ରୁବ୍ୟ ହାରି ଗଲା ବାଦ
ମଦହ ଜାଣି ସବ୍ରତ୍ରେ ନିଶା ବୋଲି ଶଜା
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପରମର୍ଶନୁସାରେ ତାହା ହିର
କଲେ ମାତ୍ର ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞୋର କରିବା
କୌଣସି ନୂତନ ନିଶା ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଯହିଁରେ କାହାର
ନୁସାର ଯବତଗଣ ଏକାବେଳେ ବନ୍ଦ ହୋଇ

ପରିବେ ସପରି ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଯେବେ କୌଣସି ସୌ-
ଦାଗର କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନ
ତାହା ସେ ଧରି ଆସିଲେ ଟ ୧୦୦୦୦ଙ୍କାଳୀ
ଏକ ଚୋଲା ଦେଲେ ସୁଦା ବଡ଼ା ଶୟା ବୋଲି
ବଜା ଅବଳମ୍ବେ ଆପଣାର ଗୁପ୍ତ ଉତ୍ସାର ଫିଟାଇ
ନଗଦ ଟଙ୍କା ଦେଇ ରଖି ପାରନ୍ତି କାରଣ
ଜଣେ ସୌଦାଗରଠାରୁ ଗୃରଗଣ୍ୟ ପରିଧା
ମୂଲ୍ୟ ହେବାକପୋତ ଦୂର ଗୋଟିକୁ ଟୁଁଙ୍କା-
କୁ ରଖିଲେ ଏହି ପ୍ରକାର ବଜା ଅନେକ ପା-
ଦାର୍ଥ ଛାଇ ତାହାର ମୂଲ୍ୟମୂଲ୍ୟ ବିବେଚନା
କରି ସୌଦାଗରମାନଙ୍କଠାରୁ ରଖିଅଛନ୍ତି ।
ସୌଦାଗରମାନେ ବଜାଙ୍କ ନାମରେ ଦାବା
ଦସ୍ତଖତ କରି ପଢି ରହିଥାଇନ୍ତି । ଏହାଠାରୁ
ଅଧିକ ଆହୁ କେଉଁ ବିଷୟ ଅଛି ? ଯେବେ
ଗୁର ଲୋକରେ ନାମ ନ ପଢିଲା ତେବେ
ଲୋକେ କହନ୍ତି ସେ କି ଲୋକ ? ଏହାଠାରୁ
ବଳ କରି କେଉଁ ବଜାର ନାମ ପଢିବାର କି
କେବେ ଆପଣ ଶୁଣିଲ ? ନନା କଲେ କ
ହେବ ? ପ୍ରଥମ ବଜାଙ୍କ ଧର୍ମଚରଣ, ଓ ଦ୍ୱାରା
ବଜାଙ୍କ ମଦର ହୁକା ଚିରଞ୍ଜିବ ହେଉନ୍ତି ।

ଦୁଇପଦ

ବିଜ୍ଞାନୀ ପ୍ଲାନେଟ୍ ସମ୍ବରେ ସବୁ
କମିଟୀର ଘରୋଟି ଏହି ଲଳକର ସମ୍ବରେ
ଗବ୍ରୀମେଷଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
ତା କରୁଥିବା କାରଣ ଅଗ୍ରମୀ ଉଦ୍‌ବାର ବେଳ
ଅପରାହ୍ନ ଯ ଓ ଆ ସମୟରେ ବନ୍ଦକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂଙ୍କ-
ମିଳିଙ୍କ କୋଠାଠାରେ ଉଚ୍ଛଳ ସମ୍ବରେ ସାଧା-
ରଣ ଅଧ୍ୟବେଶନ ହେବ ।

କଟକ
ଶାନ୍ତି } ଶାବୀଶାଖକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଦୁର୍ଗାପୂଜା ।

୪୭୬

ତିଳୁଣ ବହଳ ସୁନ୍ଦର ନାନାବର୍ଣ୍ଣର ଶାକ୍ର-
ପୂର୍ବ ସିମଳ ଫରୁଷତଙ୍ଗ । ଚନ୍ଦ୍ରକୋଳା ଓ
ଦସ୍ତିଶୟତା ଓ ଉଷର ଲୁଣା ନିଜେ ଦେଖି
ପଥନ କରି କଣି ଅଣିଥିବୁ । ଗ୍ରାହକମାନେ
ଥରେ ଦେଖିଲେ ମନ ମାନିବ । ଏଥର ଗୁଡ଼ାଖ
କରି ନାନାପ୍ରକାର ସୁବାସୁଦ୍ଧି ପିଲମାନଙ୍କର
ପୋଣାକ ସୁରା ଛର୍ଯ୍ୟଦି ଅନେକ ପ୍ରକାର

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୮୯

କାନ୍ତିଲିଖା

ଆମୀ ଅକୁ ଦର ମାସ ତା ୧ ରଖିରେ
ଅମୂଳନକର ବଡ଼ ଲାଟ ପାହେବ ସିମଳା ଚିଦାଗ
କରି କାଣ୍ଡାର ଆଡ଼କୁ ଯାତା କରିବେ ଓ ସୋଠା
ଫେରିବା ଲାହୋର ହୋଇ ଆମୀ ଦିଷଟର
ମାସ ତା ୧ ରଖିରେ କଲିକତା ନଗରରେ
ପଢ଼ିବାର କଥା ଅଛି ।

ଏ ସ୍ମାରକରେ ଦୃଷ୍ଟିରଙ୍ଗେ ଅଛୋ ଦେଖା
ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୱ ତଣ ଲାଗୁ ଏବଂ ଦୟାନକ
ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଉଅଛି । ରାତ୍ରି ମାସଘାତ ଦୃଷ୍ଟି ଦୋଷ
ଅର୍ଥିନର ପ୍ରଥମ କେତେଦଳ ଶରୀରକର
ହୋଇଥୁଲା ମାତ୍ର ଏଣିକି ଦୃଷ୍ଟି ସକାଶେ ଭାଲଣି
ପଢ଼ିବାର ଥରମୁ ହେଲାଣି । ମେଘ ପ୍ରତି ଅବଧି
ଗୋବେ ସଞ୍ଚିତ୍ତରୁଥେ ଦୃତାଗି ଦୋଷ ନାହାନ୍ତି
ମାତ୍ର ଶାତ୍ରୁ ଦୃଷ୍ଟି ନ ହେଲେ ଷେଷପ୍ରତି ବିଧା
ଦାଙ୍କବ । କଣ୍ଠରେ ନାଲକୁଳଯୁଜ୍ଞର ବଜ
କଞ୍ଚୁ ଦେବ କାରଣ ଏହି କେତେବେଳ ଦିନରେ
କଳ ନିଗଡ଼ା ନାଲ ସେମାନଙ୍କ ଷେଷର ସବୁ
କଳ ଟାଣି ନେବାର କଥିତ ହୁଅଇ ।

କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା ମିଛନ୍ତିପଲ ଚିଶମା ଜାମର
ଏକ ମୋକଦମାରେ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଅଭିଯୋଗ
ହୋଇଥିଲା । ଆଜି ଏକ ମୋକଦମାରେ ଗଢ଼ି
କାଲ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇ ସୁରକ୍ଷା ରହିଲ ଦଶ-
ବର୍ଷ ରାତ୍ରି ସଂଧାର କିଆ ଯିବ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆଜି ମୋକଦମା ଦାଏବ ହେବିନାହିଁ । ଏକ

ମୋକବମା ସାତଥଣା ଛୁପାଇ ଆଚୁପାଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ମୋକବମା ଅଠରଥଣା ଘର୍ଷିରୁ ଅଟଇ ଅଟଇ । ଆସାମୀ ମୋଟରେ ଯେତେଟଙ୍କା ଅଚୁପାଇ କରିବାର କଥାର ଦ୍ଵାରା ଭାବା ପ୍ରାୟ ଟ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ହେବ ଏବଂ ଛାଇପାଇଁ ମିଶ୍ରନ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଇଛି ଏକା ଛାଇଶତ ଟଙ୍କା ଭାଲୁଳପିଷରେ ବ୍ୟପୁକର ଘାରଲେଖି । ଆସାମୀ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରାୟ ଏକହଜାର ଟଙ୍କା ଭାଲୁଳ ପିଷ ଖର୍ଚ୍ଚ ପତିଥବ । ସୁଭାଗ୍ରଂ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଭବ୍ୟ ପକ୍ଷର ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲେ କେବଳ ଭାଲୁଳକର ପଥବାର । କାଷ୍ଟକରେ ଏ କିମର ମିଶ୍ରନ୍ଦିଷ୍ଟାଲିଟି ପତି ଶନିକର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଅର୍ଥ-ବ୍ୟପୁ ଭାବ ଆଦି କିମ୍ବା ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ନିର୍ମିଷ୍ଟପାଇଛି ଟଙ୍କାର କି କେହି ମା ବାପ ନାହିଁ ?

ଇଲ୍‌ବର୍ଟବିଲ ସମନ୍ବିରେ ହାକମମାନଙ୍କର
ପେରୁ ମତାମର ଇଣ୍ଡିଆ ଗଜେଟରେ ଘପା ହୋଇ
ଥିଲୁ ଦେଲିନୀସ୍ ଭାବାକୁ ତିନି ଭାଗରେ
ବହକୁ କରି ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ଜୀ ୪୦ ଏ
ବିଲର ଏକାନ୍ତ ସପନ୍ତ, ଜୀ ୨୧ ଏ କିନ୍ତୁ ପର-
ବର୍ତ୍ତନର ପନ୍ଥାଗ୍ରେ ଜୀ ୧୯୫୩ ଏଥୁର ବିପନ୍ନ
ସୂଚନା ପରିବର୍ତ୍ତନପନ୍ଥାଗ୍ରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସପନ୍ତ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠାଭୂକ୍ତ କଲେ ସୂଚା ବିପନ୍ନ ବଳରେ
ଜୀ ୧୯୫୩ ମତ ଅଧିକ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଦେଲି-
ନୀସ୍ ଏଥୁ ସପନ୍ତର ଜୟାତ୍ମା କରୁଥିଲାନ୍ତି । ମାତ୍ର

ମୁଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରିମ	ବିକାୟ
ବାଣୀକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨
ଡାକମାସୁଲ	ଟ ୦.୫୫	ଟ ୧୯

ତେଲିନୀସୁସ କୁଣ୍ଡ ନାହାନ୍ତି ସେ ଏ କେବଳ
ସ୍ଥାନୀୟ ହାକିମାନଙ୍କ ମର ବି ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଇଂରାଜଙ୍କ ସଙ୍ଗ୍ୟା ଅଧିକ ଅଟେଇ ।
ସପରିବାରାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଇଂରାଜଙ୍କୁ
ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦର ହୋଇ
ଆହଁ ପାଠକେ ଦେଖି ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେବେ ସେ
ଅଧ୍ୟାପି ଶୁଳ୍କ ଶିବପ୍ରସାଦ ଭଲ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ
ଦେଖିଯୁ ହାକିମ ଇଲବର୍ଟବିଲର ବିରୁଦ୍ଧବାପୀ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଚାର ଦିପୋଠୀ ମେଲେଖୁର ବାରୁ ସଞ୍ଚାଲ
ଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟମ୍, ଶୁଳ୍କ ସର ଟି ମାଧ୍ୟବ ରାତ୍ରିକେ,
ଏ, ଏସ ଆର, ଓମରକର ତାଲକୁର କେ
ଗରାପତି ସ୍ଵର୍ଗଦାର ଏହି ଶେଷୋକ୍ତ ଦଳଭୁକ୍ତ
ଅଟିଛି । କେମନ୍ତ — ଏମାନେ ପ୍ରକୃତ ହିତା-
କାତ୍ମକୀ ନୁହନ୍ତି ?

ବକ୍ଷିବଜାରର ଗଣେଶ ମିଳନ ଏବର୍ଷ
ବନ ହୋଇଗଲ । ପୃଷ୍ଠିମା ମିଳନ ସେଉଁ ବା-
ରଣରୁ ବନ ହେଲ ତହିଁର ବଦବଶ ସଥେଷ୍ଟ-
ଗୁପ୍ତେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରରେ ବିଶ୍ଵିତ ହୋଇଥାଏ ।
ତହିଁରତ୍ରରୁ ଗଣେଶମାନଙ୍କର ବିବରଣ ନାହିଁ
ବାଜା ଓ ସେସନାକର ଧାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେବାରୁ
ପୁଲିଯ ଛାହା ଦେବାକୁ ଲାପି କଲେ ସଦରଂ
ଗଛ ବୁଦ୍ଧବାର ଅପରାଜି କାଳରେ ବକ୍ଷିବ-
ଜାରର ଗଣେଶମାନେ ବନା ସମାହେତରେ
ଜଳଶାୟୀ ହେଲେ । ବାଲୁବଜାରର ଗୋଟିଏ
ଗଣେଶଙ୍କ ଦଶହର ଧାର ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା

ଦେବାଲ୍ୟକ ସୁଲିଷ ଓ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ତାହା ଅଗ୍ରା-
ବ୍ୟ କଲେ । ଗେଲମାଳ ଦେଲ କାହିଁ ହାତ
ଏବଂ ମାରାପତିନେ ଉଲଙ୍ଘନକମାନେ । ମାଜି-
ଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ କହିଲେ କି ଯେବୁଲେ ପଲାତ-
ଣିଯା କମା ନଗରବାସିମନେ କାଏ ଗୋଲମା-
ଳର କର୍ତ୍ତା ତହୁଁର ପୁରୁଷ ନାହିଁ ସେପୁଲେ
ସେ ସମାବେଦର ପାଦ ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି ।
କି ମନର ବିଶ୍ଵର ! ଶନ୍ତିରସ ର ଭାବ ପୁଲିଷ
ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦାରରେ । ସେମାନଙ୍କ
ଅଧୋଗ୍ୟକ ବା ଅସାବଧାନଟା ହେଉଥି
ଗୋଲମାଳ ଦେଲ ଏବଂ ତହୁଁ ସକାଶେ ଲୋ-
କକ୍ଷ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସପୁର ଆଦାତ ଦିଯୁଗନ୍ତ ।
ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକଳ ଏବଂ ତୃଷ୍ଣ ଦସ୍ତଖତ ଅଭିନ୍ନ
ଶୋଚନାୟ ଥଟର ଏବଂ ଜିଆ ଦାକମଳ୍କ ଏଥିରୁ
ନିବର୍ତ୍ତ ବସଇବା ଗବଣ୍ଣମେଣ୍ଡକ୍ଷେତ୍ର ନିଶାନ୍ତ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ।

କଲିକଟାର ସ୍ଵର ପାହୁଳ ମଧ୍ୟରେ ଏଥିମଧ୍ୟ ରେ ଏକ ଶୁଣ୍ଡ ମୋବଦମା ହୋଇଥିଲା । କୁମାର ପିଗଟ ନାମରେ ଜଣେ ହୀ ଅପବାଦର ମତପୂରଣ ସ୍ଵରୂପ କୋଡ଼ିଏହଙ୍କାର ଟଙ୍କାର ଦାଦିରେ ଦେଖି ଆହେବଙ୍କ ନାମରେ ନାଲିଶ କରିଥିଲେ । ନାଇକୋର୍ଟର ବିଶ୍ଵରୂପର ନରସ୍ଥ ଆହେବ ପ୍ରାୟ ଦିନୋଟି ନ ଏ ମୋହକମାର ବିଶ୍ଵରୂପରେ ନିୟମିତ ଥିଲେ । କୁମାର ପିଗଟ ନାମରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅପବାଦ ଆବେଦିତ ହୋଇଥିଲା ତାହିଁମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ବିଲମ୍ବନ ସାହେବ ବାବୁ କାଳୀଚରଣ ବାଲୁର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରକାଶକ ସହିତ ଗାଘ ପ୍ରଗପୁର ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଶରୀର ଜ୍ଞାନବନ୍ଦିରୁ ସେ ସମସ୍ତ ଆବ୍ୟଷ୍ଟ ଦେବାର ଜଜ୍ଞାହେବ ସିଙ୍ଗାନ୍ତ କଲେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମାର ଯେଉଁ ଯୋବାନବନୀ ଦେଲେ ଛାହିଁରେ ଜଜ୍ଞାହେବଙ୍କର ତାତୁର ବିଶ୍ୱାସ ହେଲା ନାହିଁ । କେବଳ କରେ ମଗନ୍ଦିପତି କୁମାର ନିଷ୍ଠାର ବ୍ୟବହାର କରିଥିବାର ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ତାହା ପ୍ରମାଣ ହେଲା ନାହିଁ । ଏଥିଥାର ବିଶ୍ଵରୂପର କେବଳ ଏକ ଥାର ପରୀକ୍ଷା ଖେଦୀରତ୍ନ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷକୁ ଆପଣା ଖର୍ଚ୍ଚର ଦାଖି କଲେ କଲିକଟାର । ଇଂରାଜୀ ସମାଦିପତ୍ରମାନ ଜଜ୍ଞାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵରୂପରେ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ବୋଧ ହୃଦୟରେ କୋର୍ଟରେ ଥାଏଇ ହେବ

ମାନ୍ତ୍ରିକର ଏବ ସମାବସ୍ଥା ସମ୍ମାଦକ
କାମରେ ମିଶ୍ରନିସିଧଳ ଟିକସ ଦେଇ ନ ଥିବା
ହେଉ ସମନ ଜୀବ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମାଦକ
ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମିଶ୍ରନିସିଧଳ
କମିଶନର ମାନଙ୍କ ବିବୁଦ୍ଧରେ କେଜୋପୂର୍ଣ୍ଣ
ବୃଦ୍ଧ ବକୁଳା କରି ଶେଷକୁ ଏହିରୂପ କହିଲେ
ସେ “ଯେତେବେଳେ ମିଶ୍ରନିସିଧଳିଟିର ଟାଙ୍କା-
ବିଧାରକମାନେ ସଡ଼କ ମରମଣ କରିବେ ବୋଲି
କହ ଦିନକୁ ଟାଙ୍କାଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିଜ” ଦରେ
ବନୀ କରି ରଖି ଶତରୁ ମରମଣ କରିବା
କାରଣ ଖୋଲା ଦୋଇଥିବା ଗର୍ତ୍ତ ଏବ ଖାଲ-
ରେ ପକାଇ ଟାଙ୍କାଦାତାଙ୍କ କଷ୍ଟୋଧାର୍କିତ
ଥିଲ ନଷ୍ଟ ଏବ ଅସଥା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ
ତେତେବେଳେ ଏହୁପି ସମନ ବାହାର ନ କରିବା
ମରିରେ ନୟମ କରିବା କାରଣ ଆମେ ଅଦା-
ଲତଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ । ମାନ୍ତ୍ରିକର ଅବସ୍ଥା
ନିରାକୁ ମନ ଓ ସବ୍ୟସମାଜୋତିର ନଦର ।
ସୁରକ୍ଷା ଓ ମରଳାଦିରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଇ ଶେଷକୁ
ଓଲେହୂତା ରେଣ କଥାଦା ଦାରୁ ମିଶ୍ରନିସିଧଳ
କମିଶନର କିମ୍ବା ମେଜେଞ୍ଚର ବା ସମ୍ମାଦକ
କାହାର ନିଷ୍ଠା ନାହିଁ ବଦ୍ଧାସ ପରିଚ୍ଛା ଥାଏ
ପୁଅସବ ମାତର ନ ହେବା ସାଏ କେବଳ କାମ
ଦେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଦାଲତର ଦୃଷ୍ଟି ଏମିହି
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଅଛୁ ଯେ ବିଷମ୍ୟ ଦୁର୍ଗର ନିବାରତ ପଥମ
ଅଲୋକିତ ଏବ ଜଳ ବିସିହୁତ ଏବ ମିଶ୍ରନିସିଧଳ
ପାଇଛି ଥିଲେକି ଅବା ପ୍ରଦୂରିତାର ରିତିର କାହା
ନ ଥିବା କରକଣ୍ଠ ଗଦାରେ ପଡ଼ ଅଣ୍ଟିବୁ
ଭାର୍ତ୍ତିବାତୀରୁ ରାତ୍ରିରାତ୍ରି ଯାଏ ଟାଙ୍କୁ ଅବା
କରିବା ପଣେ ଅଦାଲତ କୌଣସି ସାହିତ୍ୟ
ପଦାନ କରିବାରୁ ସାରତ ହେବେ ନାହିଁ
ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନେ ଦୁଇବୁପେ ମିଶ୍ରନିସିଧଳ
ପାଇଛିର ପ୍ରତି ପର ଦୃଷ୍ଟି ନ କରିବା
କମିଶନରମାନେ କବାକ ଆଧାର କରିବା
ଶିଖା କରିବେ ନାହିଁ । ଅମୃତାସନ ପ୍ରଥମ
ଚନ୍ଦ୍ରବାସ କେତେ ପରମାଣରେ ତାହା କାହାରେ
ହୋଇଥାରେ ।

କଲିକତାରେ ଯେଉଁ ବଡ଼ ହାଟ ସିଦ୍ଧାର
ଛିଦ୍ରୋଗ ଲାଗି ଥାଇଁରେ ପ୍ରଦେଶ କରି
ବାବୁ ଜଳଲିଖିତ ନିୟମମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ
ଆଗାମୀ ଦିବସର ମାସ ଛା ଷ ରାତରେ ଏକ
ଟିକିନ ଓ ସେ ଦିନ ନିଜ ବିଶେଷ ହିଚା

ପେହି ମାସ ଗା ୯ ରାତ୍ରି ଶନିବାର ମଧ୍ୟରେ
କଣି ରଖିବାରୁ ହେବ । ପେହିମାନେ ବରାବର
ଦକ୍ଷାଶ୍ରେ ଟିକଟ କଣିଲ ଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ନିମିଶ
ଚିତ୍ତର ଅସନମାନ ଟେଣ୍ଡଳା ମୂଲ୍ୟରେ ଦିଆ-
ଯିବ ଓ ସେଠାର ଅଳ୍ୟ ଅସନମାନ ଟେଣ୍ଡଳା
ମୂଲ୍ୟରେ ମିଳିବ । ସେବଳ ସନ୍ଧା ଆଠଶହା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଟ ଖୋଲ ରହିବ । ଦିନମର ମାସ
ଗା ୫ ରାତ୍ରିତାରୁ ରହିବାର ଜାତୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ସକାଳ ବେଳେ ପାଠୀରୁ ସନ୍ଧା ଦିନ୍ୟକ୍ଷା ଓ ଶାହ
ପାଠୀରୁ ୧୨ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଲ ହେବ ।
ଏଦିନମାନଙ୍କରେ କିମ୍ବଲିଖିତରୂପ ଟିକଟର ମୂଲ୍ୟ
ପ୍ରିର ହୋଇ ଥିଲ ଯଥା;—

ଦୂରଧାର	ସକାଳ	୩୯୫
ଏକନ	ସନ୍ଧିଧା	୩୯୬
ଅନ୍ୟଦିନ	ସକାଳ	୩୧୦
ସେଇକଣ	ସନ୍ଧିଧା	୩୮୮

ବାର୍ଷିକେ ନୂଦିନବସ୍ତୁଙ୍କ ବାଳକ ବାଳକ
ଆର୍ଥିମଲ୍ୟ ।

ବୌଣସି ଦିନ କେବଳ ଦେଶୀୟ ଏବଂ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାର ବିଶେଷ ବନ୍ଦୋ-
ବନ୍ଦୁ ଦେବ । ବସବର ସକାଶେ ଛକଟ କର
କଲେ ଧୂପକୁ ଟେକ୍ ଓ ଘାଜି ଟେକ୍ କାହିଁ
ବାଲୁ ଦେବ ଏବଂ ଯମଦିନ ମଥୁରା କିମ୍ବା
ଆପଶାର ପ୍ରକୃତ ପରିବାରବାଗୀତଙ୍କ ନାହିଁ
ଛକଟ ଦୟା କଲେ ଜଣକୁ ଟେକ୍ କାହିଁ ଦେବାଇ
ଦେବ । ବାରବର୍ଷରୁ ନୂହନ ବାଲକ ବାଲକ
ମାନେ ବସବର ସକାଶେ ଥର ମୁଖରେ କିମ୍ବା
ପାଇ ପାରବେ । ଏପରି ଛକଟ ଦୟା କଲାନେବେ
ସାଥୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବେଶ ଲାହ କର ପାରନାର
ବନ୍ଦୀ ଧୂମ'ରୁ ଯାଇକୁ ପାଇ ଯାଇବେ ଓ କିମ୍ବା
ଦିନ ଯେବେବେଳେ ଛାଟା ହାଠ ଖୋଲା
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଲାହ କରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଥିବ । କେବଳ ଧୀମାନଙ୍କ ନମିତ ବିଜ୍ଞାପନ
ବନୋପ୍ତ ହେଲ ଦିନ ଯେମାନେ ଯାଇ ଯାଇ
ବେ ନାହିଁ । ଏଛକଟମାନ ଦସ୍ତାନୁରକ ଦେଇ
ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆକଳ୍ପକ ହେଲ ଯାଇ
ପ୍ରବେଶରେ ହାରଦେଶରେ ଦେଇ ଯିମାନ
ହେବ ।

১৬৮

ବାହି ସକ୍ରମରେତୁଳ୍ପ ମୋକଦମ୍ବ ଦର
ଦୂଧବାର ନୟନ୍ତି ପାଞ୍ଜଳ ଏହ ସବୁନ୍ତିରେ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ ଆଜନ ହୋଇ ସ୍ଵପ୍ନାକୁ ଫେର
ରଖେ । ମୋକଦମାର ଦୂରାନ୍ତ ଏହି କି ବାକି
ପୁଲ୍ୟର କଣେ କନ୍ଯାବଳ ସବୁରେନ୍ଦ୍ରିୟରୁ
କଠାରେ ଶୁଦ୍ଧାର କଲ କି ସେ ବଜ୍ରରକୁ
କଣ୍ଠାପାଦିବାକୁ ଯାଇଥିଲ ଭାବାକୁ ଶମାଷି
ପାଇବାକୁ କହିଲେ । ଚିତ୍ତ

ରଖି ଆପଣା ନିଭ୍ୟକମ ସାରବାକୁ
ଏହି ଆସିମାନଙ୍କର ବନ୍ଦମାନେ

କେବେ ଗଲେ ଏହା ପାଦମନାଥଙ୍କ ପାଦମନାଥଙ୍କ
ଦେଖିବାର ବାବୁ ବଳଶମ ବୋଷକ
ଦେଖିବାର ବାବୁ ସେ ଆକାଶ
ଦେଖିବାର ବାବୁ କରିବାର ଏବଂ
ଆସିମାନଙ୍କୁ କିମା କରି ନେଇ ମୁଣ୍ଡ
ଦେଲେ । ଆସିମାନେ ତତ୍ତ୍ଵଶାହ କଟକକୁ
ଦେଖିବାର ବାବୁ ଏହା ସବୁକରି

ଅକ୍ଷର କଳେ କଲେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଚାହାନ୍ତି ଅନ୍ୟରୁ ପେ କଏବ କଲେ ଏବି
ତାଙ୍କ ଅବେଶାନ୍ତରେ ଦୂରଜଣ କନ୍ଥୀ
ଦିନ ଖୋଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅନେକ ପାଞ୍ଜ
ପାଞ୍ଜକ । ଏଥର ଅନୁଭାବର ଭାବ ବିଦୁ
କରେନ୍ତର ଛନ୍ଦକରି ପ୍ରତି ଦୟାଗଲ
ପାଞ୍ଜକରେ ଅନୁଭାବ କର

ପ୍ରକଳ୍ପନରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ବେଦବିଜ୍ଞାନର ସ୍ଵରୂପ ନାମରେ
ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପନର ହାତୁ ଅଟକ ରଖିବାର ପ୍ରକଳ୍ପ
ଆମାରେ କରିଥିଲ ଛାହା ମିଥିକା ଏବଂ ସବଳ
କ୍ଷମକୁ ଫଳପୃଷ୍ଠାଦିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହଣିତ
ଏବଂ ରଶ୍ମିବାରୁ ତାହାକୁ ବେହି ଅଧିକାର
କୋଣା କଲେ ମାତ୍ର ଫଳପୃଷ୍ଠାଦିମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଯା ମାତ୍ରିକି ହୋଇଥିଲ ତହିଁ ଧୀର କହାଇ
ଦୋଷୀ କଲେ ନାହିଁ । ଶାମ ବାହିକ
ପାଇଁ

ଏହି ଅନୁସାରେ ମଳିଷ୍ଟେଟ ଆସିଲୁ
ଏହି କାଣ୍ଡ ଦେବାର ଅଦେଶ ଦେଲେ ଏହି
ତଥା ଯାରେ ସବୁରିନଷ୍ଟେକୁ ପରିଦର୍ଶନ ସ୍ଵର୍ଗର୍ଭ
ଦେଲେ । ଗୀର୍ଜାଲ ଫ୍ରେଜର ସାହେବ ତେଷଟି
ମୋଳଦିନାର ବିରୁ କଲେ । ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ
ଦୂର ଦୂର ପରିଷକୁ ହାତକେଟିଥିଲା ଉକ୍ତାଳମାନେ
ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର

ତେଣୁ କୋର ତାଣୁ
ପଥମାଦଳ୍କ କଏବ ରଖିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଲ
ମାତ୍ର ସବୁନେହିକୁ ପ୍ରହାର କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା
ଦେଲ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଲ ନାହିଁ । ସବୁ
ନେହେକୁ ଅଧାରୀ ପଥକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଲ
ଏ କନ୍ଧୁଦଳର ମୁହାରକୁ ସେ ବିଷସ କରି
ପଥମାଦଳକୁ ମୋକଦମ ଉଦୟ ନିର୍ମିତ
କରସାର କର ଆଜାରେ ଅଟକ ରଖିଥିଲେ

ଅଛେବ କିଳୁରକାର୍ତ୍ତ ସିଦ୍ଧନ୍ତ କଲେ କ
ସୁଲବର ଅଧିକାର ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସେ ପୁଣେ
ସବ୍ରଜନ୍ମକୁର ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକ କରିଥିଲୁ
ସେ ପୁଣେ ଅନ୍ୟାୟ ଅବରୋଧର ଅପରାଧ
ଦାଙ୍ଗନ ପାରେ ଏଥି ପାଇଁ ସେ ସବ୍ରଜନ୍ମକୁର
କୁ ଜୀବନ ଦେଲେ ।

ବାନ୍ଧିର ସମ୍ବନ୍ଧେକୁ ରମାକନ୍ତ ବାହୁ
ଜଣେ ଦୂର ଲେକ । ଅକାରଣ କାହାରକୁ
ପିତା ଦେଖାଯାଇବ ସାତିକ ଗୁଣ ନୁହଇ
ଅଛିଏବ ସେ ଖଲୁସ ପାଇଲେ ସୁଖର କଷ୍ଟର
ଅଟଇ ମାତ୍ର ଏହା ବୋଲି ଥମେମନେ ଏହି
ବିଶୁରକୁ ସୁବିଶୁର ବୋଲି ନ ପାରୁ । ସେ
ଯେଉଁ ହଲ ଲୋକ ହେଉନ୍ତି ତାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
କର୍ମର ହୃଦୀରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଖିଲେଇମାନେ ଅନ୍ୟାୟ
ଚୂପେ ଅଟଇ ରହିଲେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ସେ କାଣୁଥିଲେ ସେ କନ୍ଦିଲୁବଳଙ୍କର ଗ୍ରାମ-
ବାସୀଙ୍କ ସହି ଅସଭାବ ଥିଲ । ଏଥରେ
ସେ ଜଣେ ବନ୍ଦୁବଳର ଗୁହାର ଶୁଣିବ
ମାତ୍ରକେ ଗ୍ରାମବାଲଙ୍କୁ ଧରାଣିବା କଦାଚ
ତାଙ୍କର ସାକଥାନତାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିପର କ
ପାରେ । ମୋକଦମାର ଅବସ୍ଥାନୁରେ ତାହାଙ୍କ
ଦୋଷ ଲୁହବ ହୋଇ ପାରେ ମହି ସେ ନ-
ଦୋଷୀ ବୋଲିପାଇ ନ ପାରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ
ସହିତ ବଣ ଦେଇ ଶତ ଦେଇଥିଲେ
ସଥାର୍ଥ ବିରାମ ଦୋଇ ଥାନ୍ତି । ଯେଉଁ କନ୍ଦିଲୁ
ବଳମାନେ ଫର୍ମିଯାଦିକୁ ମାତ୍ରପିଠ କଲେ ତା
ହାକର ଦୋଷ ଅଧିକ ଅଟଇ ଏବଂ ଶୁଣି ଅନ-
ନ୍ଦିତ ହେଲୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଧିନାରେ
ଆଣିବାର ଆଦେଶ ହୋଇଥାଇ । ଯେଉଁ କନ୍ଦି-
ଲୁବଳ ମିଥ୍ୟାରେ ଗୁଡ଼ିଯ କରିଥିଲ ତାହାଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ବିଶୁଧିନାରେ ଥାଣିକର ଥବାକଷ୍ଟକ ହେ
ଉଥାଇ । ଯେତେବେଳେ ଫର୍ମିଯାଦମାନଙ୍କହାର
ଆନ୍ୟାୟଚୂପେ ଅବରେଥ ହୋଇଥିବାର କହିଲ
ରେତେବେଳେ ସେ କିନ୍ତୁ ସରକାର କର୍ମରେ
ନସ୍ତକୁ ନ ଥିଲ ତାରଣ ସେ ସହଦି ବିଶୁଦ୍ଧିକୁ
ଯାଇଥିବାର କହିଲ । ତାହା ଗୁହାରକୁ ସବୁ
ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରି ଅଣ୍ଟନ୍ତୁ ମୀଳବିଶ୍ଵାସର
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି । ପୁଲସବିଲୁମାନେ ସେ
ବେ ଶୁଦ୍ଧିକାରି ନଦୋଷୀ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଏପାଇ
କରି ଶାସ୍ତି ଦେବେ ରେତେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ରକ୍ଷାର ଶାନ୍ତି
କି ଉପାୟ ଅଛି । ସେ ରକ୍ଷକ ସେ ଉନ୍ନକ ଦେ
ଲେ ସବ କଥା ସରିଲ । ଥମେମାନେ ବିଶୁଦ୍ଧି

ପଣ୍ଡିତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରୁଥିବୁ ଯେ ଶିଖ ଏହାର
ଦୋର ଅନ୍ୟମୂର ବିହଳ ପ୍ରଗକାର କରନ୍ତି ।

ଭୟାଜା ଅରୁଜକତା !!

ଗର ରବିବାର ପୃଣ୍ଡମା ଦିନ ଏହି ନଗରର
ମୟୁଳରେ ପ୍ରଥାଳୀ ଇଂରଜ କର୍ମଚାରୀ
ପରିବେଶୀର ସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଦୟାଳୁଙ୍କ ଅ-
ଭ୍ୟାଗ୍ରର ହୋଇଗଲ, ନଗରର ଶାନ୍ତିରକ୍ଷଣ-
ମାନେ ସେ ଦୂରବସ୍ତାକୁ ଲଭିଲେ ସେବନରେ
ଲୋକପ୍ରମାଣୀୟ ସାହା ଅମ୍ଭେଦିକେ ଶୁଣି
ଥିଲୁଁ ତାହା ପାଠକମାନଙ୍କ ଅବଗତ ନିମନ୍ତେ
ଶ୍ରାନ୍ତାନ୍ତରରେ ସଂକ୍ଷେପରୂପେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ।
ସବ୍ୟତ ଶାନ୍ତି ବିରଜିତସବା ସ୍ତଳେ ଶାମଜ ଭାବ-
ତେଜସ୍ଵାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ—କଟକପରି ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଥାଳ ନଗର ମଧ୍ୟରେ—ପ୍ରଥାଳ ରାଜସ୍ଥାନରୁ
ନାହିଁ ବାସନ୍ତର ନିକଟରେ ଏତୁଥ ଅରଜିକଥା
ହେବ ଏହା କି କେହି ସ୍ଥଳରେ ଭାବିଥିଲେ ?
ଅନ୍ୟ ସ୍ତାନର କଥା ସେ ହେଉ ଏବେଶ ଇଂ-
ରାଜ ଶାସନାଧୀନରେ ଅଧିଲ ଦିନ ଏପରି
ଅଭ୍ୟାଗ୍ରର କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବି ମୋ-
ଗଲ କି ମରଦଙ୍କ ଅମଳରେ କେବେ ହୋଇ
ଥିଲ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ସେ ସାହା ହେଉ
ସେ ହେବାର ଥିଲ ହେଲ । ଯାହା କପା-
ଳରେ ଏତୁଥ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବାର
ଥିଲ ସେ ଭୋଗ କଲେ କିନ୍ତୁ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର ଦୁଃଖର
ଦିଷ୍ଟପୁ ପେକି କାରାଗରୁ ଏ ଘଟଣାମାନ ହେଲ,
କେଉଁମାନେ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର କଲେ ସେ ମନ୍ତ୍ରରେ
କି ଆନ୍ତର୍ବାକ୍ତା ହେଉଥିଲ, କେତେବେଳେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଘଟଣାମାନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲ ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆମ୍ଭେଦିକେ ଅବଗତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବି
କୌଣସି କାଳେ ଅବଶି ହେବୁ କି ନା ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଏହି ଭାବନାରେ ବସ୍ତୁ ଅଛି । ପ୍ରକୃତ
କଥା କହିବାକୁ କି ସେବୂପ ଶିଥିଲଭାବରେ
ଅନ୍ୟଷ୍ଟର ଚକ୍ରଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ତାହା
ଦେଖି ଆମ୍ଭେଦିକେ ଏକପ୍ରକାର ଦତ୍ତାତ୍ରେ
ହୋଇଥିଲ । ଶାମସ୍ଵନର ବାରୁ ଏବି ତାହାଙ୍କ
ଅଧୀନ କର୍ମଚାରୀ ନିପରେ ସେ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର
ଅଭ୍ୟାଗ୍ର ହୋଇଥିଲ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ । ନଗ-
ରର ସେଇ ଅଂଶରେ ଇଂରାଜ ରାଜସ୍ଥାନ-
ଶମାନେ କାଷ କରିଛି ସେହି ଅଂଶ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଶ୍ନ ରାଜମାର୍ଗରେ ଏତୁଥ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର ହେଲ
ଅଥବ ଅଜ୍ଞାଯାଏ ତହିଁର ବିଜ୍ଞାନ କଥା
ଜଣା କଲ ନାହିଁ ଏବି ଦୋଷା ବ୍ୟକ୍ତିମକେ

ଧୟ ହେଲେ ନାହିଁ ଏହା ସାମାଜିକ ନୀତିପରି
ବିଷୟ ନୁହେ । ଶୁଣି ଅର୍ଥ ଯେ ସେହି ବିଷୟ
ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାହେବ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପାଇଁ
ସ୍ଵପ୍ନ ପଲ୍ଲଟଳ ଡାକ୍ତରଙ୍ଗାଜାକୁ ଥାଏ ଶିଥାମ
କାହିଁ ଦେଖି ଗଲେ ବିନ୍ଦୁ ଏତିବି କରି ଯେ
ସେ ଶାନ୍ତ ହେଲେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହେଉ
ନାହିଁ । ଲେବେ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ବି-
ଦର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ତହିଁ ଆରଦନ
ଦିଗେଥାକୁ ଥାଏ ପାରିଲେ ନାହିଁ ଏଥିରୁ
ବୋଧ ହୁଏ ଯେ ସେ ଆଉ ବିନ୍ଦୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ସେ ରତ୍ନ ମଧ୍ୟରେ କରିଥିବେ ବିନ୍ଦୁ କାହିଁ
ଆଜିଯାଏଇ ତାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ ହେଲା ନାହିଁ
ସେଇଁ ପଲ୍ଲଟଳ ବଜାର ମଧ୍ୟରେ ଏ ସବୁ ଘଟଣା
ହେଲା ତହିଁ ର ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ପୁଲିସ୍
ପୁପରିଷେଣ୍ଟେଜ୍ ସାହେବ କାଷ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଲେବେ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ରତ୍ନରେ ତାକର
ଦେଖା ଦର୍ଶନ ମିଳ ନାହିଁ । ସେଇଁ ଘଟଣା
ହେଉ ସବରି ତତ୍ତ୍ଵିଗରେ ହୃଦୟର ପତି
ବନ୍ଦ ତାହା କି ସାହେବଙ୍କ କର୍ତ୍ତାବରରେ
ପ୍ରଦେଶ ହେଲା ନାହିଁ ? ଏପରି ତି କେହି ଅନୁ-
ମାନ କରି ପାରେ ଯେ ସେ ପୁଲିସ୍ର ପ୍ରଥମ
ହର୍ମୟୁଗ୍ର ହୋଇ ଏ ସବୁ ଘଟଣା ହୋଇ
ଥିବାର ଜାଣି ଭୁବନ ହୋଇ ରହିଲେ ? ଏପରି
ସବ ହୋଇଥାଏ ତେବେ କବା ଉପରେ
କର୍ତ୍ତା କରି ଲେବେ ଥାପଣା ଧକ ପ୍ରାଣ ସମ୍-
ଦରେ ନାହିଁ ହୋଇ ରହିବେ ! ଉପରେ
ଅମ୍ବମାନେ କହିଅଛି ଯେ କାଜକର୍ମଗୁଡ଼ର
ଅନୁସାରରେ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକାଳୀ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଅଛି ତା ଅମ୍ବମାନେ ଏପରିନ୍ଦ୍ରି ଜାଣି
ପାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଶୁଣି ଥର୍ମର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛୁ ଯେ
ଜିଣେ ନବାଗର ରଂଜକ ଜନଶୈଳେକଟରକୁ ହା-
ତରେ ଏବୁସ ଗୁରୁତର ବିଷୟର ଅନୁସାରର
ହିର ଦିଅ ଯାଇଥିଲା । ଏ ଘଟଣା କି ପୁଲିସ୍
ପୁପରିଷେଣ୍ଟେଜ୍ରର ନିଜେ ତଦାରକ କରିବାର
ଉପସ୍ଥିତ ନୁହେ ? ତାହା ଗୋହିଥିଲେ କପର
ମହିମାମାନ ସେ ନିଜେ ତଦାରକ କରିବେ
ଏହା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଦିଗ୍ଭୁ
ନାହିଁ । ଏହିଷେଷ୍ଟ ସ ଦେବ ଯେ ନାହିଁ ହୋଇ
ବିଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବୋଧ ହେଉ
ନ ହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ କି କରିଥିଲ୍ଲାନ୍ତି ତାହା ଅମ୍ବମାନେ
ଏପରିନ୍ଦ୍ରି ଜାଣି ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ଏପରି ଗୁରୁତର
ବିଷୟ କି ସେ ନିଜେ ତଦାରକ କରିବା ଉଚ୍ଚି-
ତ ନୁହେ ? ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଶତଙ୍କ କମ୍ପି-

ଶନ୍ତର ସାହେବ ଏ ସମୟରେ ଏଠାରେ ନ
ଆଇ ପୁଣ୍ୟ ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଭାକ୍ଷପର ବିଚରଣ
ମହିକର୍ମଶା ଏ ସମୟରେ ଏଠାରେ ଥିଲେ
ଯେ ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡା ତହିଁରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତଥାପି ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଆଜା
ଦେଉଥିଲି ଯେ ଏ ବିଷୟ ତାଙ୍କ କର୍ମଗୋତ୍ତମ
ହେଲେ ସେ ନିଷ୍ଠାକୁ ରହିବେ ନାହିଁ ଅବଶ୍ୟ
ଏଥର ବିଛୁ ଠାଏଠିବଣା ବରବାରୁ ଚେଷ୍ଟା
କରିବେ କିନ୍ତୁ କାଳବିଳମ୍ବରେ ଅନୟକାଳ
ହେଲେ ତହିଁରୁ ଯେ କୁ ସ୍ଵପଳ ଫଳକ ଏହା
ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ
କର ଦୂର ବିଶ୍ୱାସ ସେ ସମ୍ପଦ ମଞ୍ଜୁଷ୍ଟି ସା-
ହେବ ବିମ୍ବା ପୁରୀଷ ସୁଅର୍ଥିରେଣ୍ଟ୍ରେଖ୍ୟ ସାହେବ
ସେହି ରାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିମ୍ବା ତହିଁର ପରିଦିନ
୧୫କାଳେ ଏକିଷ୍ଟପୂର ଅନ୍ୟକାଳରେ ଦୃଢ଼-
ପ୍ରେ ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲେ ସବୁ ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ
ଦିନରେ ପଦାରେ ପଞ୍ଚଥିଲୁଣ୍ଡା ଏବଂ ଅଭା-
ବିମାନେ ଦଶ୍ରେ ପଦ୍ମଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଏଣିକି
ବିଦର୍ଭୀ ଲୋକଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନ୍ୟକାଳ ନ
ହେଲେ ଅର ଭାବୀ ହେବାର ଆଜା ନାହିଁ ।
ମେମାନେ ଦରଖା କରୁଁ ଯେ ଜୀବକୁ କମି
ନର ସାହେବ ଏବଂ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ମାନମଧ୍ୟ
ଜୀବ ବର୍ତ୍ତନେବେ ଏ ଘଟଣା ପ୍ରତି ବିଶେଷ
କୋଯୋଗୀ ହେଲେ ଦୋଷିକାଙ୍କ୍ଷିକୁ ଦଶ୍ରେର
ମୁକ୍ତିକାରୁ ବିଶେଷ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଏହା
ମଧ୍ୟ ବଜ୍ରପୁରସମାନେ ଥିଲା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ
ଥିଲୁଣ୍ଡି କିନା ତହିଁର ତହିଁ କରିବେ । ଏହା
କାରାର ପାରେ ଯେ ସେମାନେ ଅନୁକରାକ ଦର
କଥା ପଞ୍ଚଥିଲୁଣ୍ଡର ବାହାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ
ବିରାଗଦଶ୍ରେ ତ.ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକନ ଗୋପକ କର
ଥିଲୁଣ୍ଡି । ଫାହା ହେଲେ ଅନୁକରାକର ଫଳ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର ସମ୍ବାଧ ରଣକୁ ମନକୁ
କାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ ।

ଶାନ୍ତିରମ୍ଭକର ଶାସି

କଥାଟ ଶୁଣିବାର ବିତି ମାତ୍ର ଦେଲେ,
ବିତି ଦଟଖା ଏମନ୍ତ ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟରୂପେ ସଂଘାତ
ହୁଅଇ ଯେ କେହି ତହିଁର ଅଧିନ୍ତ ପ୍ରିର କରି
ପାରଇ ନାହିଁ । ଗତ ଉଦ୍‌ବାର ଭାବାସ୍ତମୀ
ଥିଲା ଏହି କେତେ ବର୍ଷରୁ ଗଲି ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟବା
ପ୍ରଥା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଏ ନିଜରର ବକ୍ରି ବଜାର
ର ଗଣେଶମନ୍ଦିର ବିଦ୍ରଳ୍ଲ ସେହି ଦିନ
ହୁଅଇ । ଭାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ସହିଦେମନ୍ତ ମୁଖକର

ବାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର ପ୍ରୟୋଜନ
ନାହିଁ । ତହିଁରେ ଧରି ଏ ସପ୍ରାଦରେ ବର୍ଣ୍ଣି
ଶିତ ସାଇଥିବାରୁ ସେ ବଢ଼ିର କୋଣ୍ଡା-
ପିଲ୍ଲା ସଂଖ୍ୟାର ହୋଇଥିବା । ବଳ୍ପିବଜାଇର
ଗଣେଶ ମିଳନ ପ୍ରଦେଶ । ପଦାଶବସବର ଏବଂ
ମୋଦରମ ହେଉଥିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ଅନେକ ଯାତ୍ରା
ବୁଝି ଦୁଆରୀ ଏ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି
ହିଅଛି । ସେହି ପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଧର୍ମ-
ସମୟରେ ମିଳନ ପଞ୍ଚଅରେ ଦୋକାନମାନେ
ଶେଳକା ମିଠାର ମତ୍ତାଦର ଦୋକାନ ହବିଲା
ବସିଲେ ଏବଂ ଗଣେଶମାନ ବାହାରବାର
ଅପ୍ରେଜନମାନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ବାହା
ଗଣମସନର ଦର ଘରସ ଦଳବଳ ସହିତ କର୍ମୀ
ବଜାର ପାଣ୍ଡିତୀରେ ମଠ କର ବସିଲେ ଯେ
ପାଶ ଅବସ୍ଥା ଦେଲେ ପ୍ରତିମା ସବେ ଭାବ
ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପୁତ୍ର ହେବେ । ଯାତ୍ରା
ମିଳନେ ଶୂରୁଦିଗରୁ ପ୍ରେସ୍‌ଟ ଧାର ପରି ଗତ
ପତିବାକୁ ଅବସ୍ଥା କଲେ, ଶତ୍ରୁଵରି ସଙ୍ଗେ
କଳନା ବର୍ତ୍ତିବାକୁ ଲାଗିଲା । ବିଦେଶୀ
କବିବେଳେ ପ୍ରତିମାମାନ ବାହାରକେ ।
କେବେହଁ ପ୍ରତିମାର କିମ୍ବା ଶୋଇ ଦେବ ଫ୍ରେଗ୍ରେ-
ମାରେ ଏଥୁର କର୍ମକଳା କରୁଥିଲା । କେବେହଁ
ପଞ୍ଚଅର ଏକ ସ୍ଥାନ ମନୋମାତ୍ର କହିଲାନା-
ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଲାନ୍ତିରୁ ।
ଅବଧ ଯାତ୍ରୀ ଅଦିବାର ଶେଷ ନାହିଁ । ସବୁ
ପତିକ ସହିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ସମସ୍ତେ ମିଳନପଞ୍ଚଅ-
ର୍ଦ୍ଦିଶେ ଧାବମାନ । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ପଲ-
କର ବିଶୁଦ୍ଧ ବାକ କରିଲା । ସିଂହମାନେ
ଶୁଦ୍ଧିଗରୁ ଦୌତ ଯାଇ ଲାଭକରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେବ ଗଲେ । କେବେ ଶୁଣି କଟକୁ ଦେଲେ
ଏ ଅବସ୍ଥାରେ କାହିଁକି ବିଶୁଦ୍ଧ ବାକିଲା ।
ସମସ୍ତେ କମ୍ପୁଟକାର ଦରକୁ ଦୋତିଲେ । କୁ-
ଅଜେ ଗଣ୍ଡଗୋଟ ଲାଗିଲା । ଧରି ଦେଖି
କୁନ୍ତିନ ହୋଇ ଲୋକର ପରକୁ ପକ୍ଷାଇବାର
ଅବସ୍ଥା କଲେ ହୋକାନ ସବୁ ଭାବୀ ଗଲା
ଏ ପଦା ଶେଷ ହେଲା । କି ହୋ କଥା କବ ?
କିମ୍ବା ଉପରେ ପଲକଟନିଅକର କେନ୍ଦ୍ରପ୍ରତି
ପଞ୍ଚଅର । ଯାମ ବାହୁକ ସହି କେବେ ତେ-
ଜାର କ କହିଯା ଦେଲ ସେ ସିଂହମାନେ
କିମ୍ବା ସଜ୍ଜ ଅବସ୍ଥା କମାଇଲା । ଧାମ ବାହୁ-
କାରୀ ଧୂମାନଙ୍କୁ ଲୁହ କେରାଣଜେ କୁତୁହା-
ଲୁ ଓ ସୁଲବ କରିପୁନର ପରଦିନ ହେବୁ
ଏ ଅନୁର୍ବାନ ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବା ବାହୁ

ଖୋଜା ପଡ଼ିଥିଲୁ ଏବଂ କନ୍ଧୁବଳ ଦେଖିଲେ
ପ୍ରଗାର କରୁଥିଲୁଛି । ଏହି କଥା ସ୍ଵାମୀଙ୍କରେ
କରାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଗାର ହୋଇ ଗଲା ଓ କେହି
ସାହସୀ ଲୋକ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଦୋଷିଲେ ।
ପୁଣି କେହି କହିଲେ ଯେ କମ୍ପବଳ'ରରେ
ଠାର୍ଟ ନବାଟ ପଢ଼ ଆରାହୁଣ୍ଡ ତ ଶିଳା ଅସ୍ତ୍ର-
ବାର ବାଟ ବନ୍ଦହୋଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଘଟଣା
ଦେଲେ ତହିଁ ସମ୍ମରିରେ ଲୋକ ମୁଖରେ
ସେତେ କଥା ଭାବେ ତାହା ସେଇଁ ମାନେ
ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ ଅନାୟାସରେ ଦୁଇଁ । ବ
ତେ ଏ ସନ୍ଧୃରେ କେତେ କଥା ।
ଏବଂ ଘଟଣା ସୁଲରେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଅସମ୍ଭା-
ବତ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲୁ ତହିଁ ରେସନ୍ଦେବ ନାହିଁ ।
ସାହସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଲୋକ ହରବ-
ରରେ ପତ୍ରଥିଲେ କେତେ ଲୋକଙ୍କର ବତ
ନେତ୍ରାଦି ଛାଇ ନେବର ଅମ୍ବୁମାନେ ଶୁଣି
ଥିଲା । ପେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁଗୋକ କିମ୍ବା ଥିଲେ
ଆସିଲ ଏକ ବାଟିଯାଟ ଏକପ୍ରକାର ମୁକୁଳ ଗଲା
ଛେଚାଇବିଲେ ଅନେକ ଲୋକ ଏହି ଘଟ-
ଣାର ବର୍ଣ୍ଣିନା ଏହିରୁପେ କଲେ ବି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାବୁ
ନନ୍ଦବିହାର ପଳଟନ ବଜାଇରେ ଏକ ତେ-
ଜଳାଶ୍ୟ ପରେ ଦୂର ଗୁରୁଜଣ କରିଗୁଣ
ସହି ବସିଥିଲେ । ସେହି ତେଜିଜ୍ଞାସୀ ପିକା
ବିହୟ କରଇ । ପଇକା କରିଗାକୁ କେହି ସେ
ପର୍ଯ୍ୟ ସେଠାକୁ ଗଲା ଓ ଶାମ ବାହାର ଲୋକ
ତାହା ସଙ୍ଗେ କଲ କରିବାକୁ ଆହୁ ଦସପାଇ
ଦେଲାଙ୍ଗ ତାହାର ସହ୍ୟ ଦେଲେ ଏଥିର
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାବୁ ପରିଚିତରୁ ବାହାର ଆସି ଆପଣା
ପୁଲିବ ସେନାକୁ ଅହାନ କରିବେ ବିପୁଲ ଦେ
ଲଙ୍ଘା ଏହିତେ ଦୁଟି ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁ
ମଣ କଲେ । ପୁଲିବକାଳ ସହି ଶ୍ରୀମ ବି ଦୁ
ମାତ୍ର ଶାର ପଳାଇଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀମାନେ ସେ
ଠାରେ ଅଟକ ରହି ଗଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ପଳଟନ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଅବର ଦେଲ
ସେ କହୁବଜାରରେ ଭାଷା ଦଶା ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲା । ତହିଁ କହିଲୁ ସାହେବ
ଦୁମଳ ଦ୍ୱାରା ବିଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଲାଜନରେ
ଜମା ପରି ଗଣନ କେଲେ ଏବଂ ସ୍ବଧ୍ୟ ଏସୁ-
ଟାଙ୍କ ସାହେବ ଘଟଣା ସୁଲକ୍ଷଣ ଅନସହାନ ନିମ୍ନି
ଅସି ଦେଇଲେ ସେ ପୁଲିପାଣ୍ଡି କିମ୍ବା ବଜା-
ଇରେ କନ୍ଧୁବଳ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା ନାହାନ୍ତି ଏହି
ଜାରିଥାଇ ରାଷ୍ଟ୍ର ଚକ୍ର ପତ ଯାଇଥିଲା । ଏପରି
ଅକ୍ଷ୍ମା ଦେଖି ସେବାନ୍ତିରାର ବିକି ତ୍ରପ୍ୟ କରି

ଦେଇ ଗୁଲିଗଲେ କହନ ପାରୁ । ଏଣେ ଗୁରା-
ଜେ ଶାମମାତ୍ରକୁ ଖୋଜାଇଥାଏବା ବଢ଼ ଧନ-
ଧାରୀରୁ ଅନେକ ସ୍ଵଳ୍ପ ଜୋଜିଲେ ପରିଶେଷରେ
ସହି ଦୂରପ୍ରଦର ଉତ୍ତରାଚୁ ଶାମମାତ୍ର ଜଣେ
ନାଖେଦାର ଗୁରୁଳ ଗେବାମରେ ଲୁଚିଥିବାର
ସନାନ ପାଇବାରୁ ସେଠାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଧର
ଅଣିଲେ ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ
ଏତେ ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଯେ ଗୁରୁ ଗୁଣ୍ଣା-
ଲକୁ ସେପରି ହେବ ନାହିଁ । ଶାମ ଜାରି ଶାରି
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଗନ୍ଧ ବୋଲି ଏବେ ମାତ୍ର ସହିଲ
ନୋହିଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ମୁଢ଼ୀ କାହିଁକି ମହି-
ମାନ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ପଲଟନର ଗରଦକୁ
ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ ଅସିଲେ ତେବେବେଳେ
ସେ ରକ୍ତରେ ସାନ କରିଥିଲେ । ସେଠାରୁ
ଦ୍ୱାସପାତାକଳୁ ପ୍ରେରିବ ହେଲେ । ଶାୟକୁ ମା-
ଜିଷ୍ଟୁଟ ସାହେବ ଏ ସମ୍ବଦ ପାଇ ମୂରରେ
ପଲଟନକୁ ଆସି ଶାମ ବିରକ୍ତ ଦେଖି ଗଲେ ।
ସକାଳେ ପୁଲିସ୍ ସୁପରିଶେଣ୍ଟ୍ ଏବଂ ପଲଟନ
ସାଦେବମାନେ ଓ ଦୁଆରା ଜାରି ଶାମମାତ୍ରକୁ
ଦରକୁ ବିଦ୍ୟାୟ କରି ଦେଲେ ଏବଂ ସେହି
ସକାଳେ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଉଥିବା
ଫ୍ରିମାନେ ମଧ୍ୟ ଦରକୁ ଲେଉଛି ଅସିଲେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅସ୍ତ୍ରାନଳ ଏକଟଙ୍କ କରିଲୁଇ ଶାସ୍ତ୍ର ନଗନିଳା ସାହେବ
ଦୁଇମାନଙ୍କ ଏକଟଙ୍କ କରିଲୁଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ସୁରବାତ
ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ଥିଥ ସାହେବଙ୍କର ଏଠାକୁ ଫେର ଅସିକାରେ
ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପଲାଟିବକଳାର ଦ୍ୱାରା ହଜାମା ସଖର୍ବରେ ସେଇ କିମ୍ବା
ଏକକଣ ଦିଗାଜୁ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଭବ କରିବାକୁ ଦିଗାଜୁ କି ସେ
ଦୂରେ ଦେଖିବା ମୁସଲମଙ୍କ ଅଟେଣ୍ଟ ସେବାକିମ୍ବା ବାମରେ
ନାଶ କରିବାକୁ କି ସେବାକେ ଚାହାରୁ ମାର ମାର ଚାହା-
ର ଫୋପି ହତାରବେଳ ପଲାଟ ଶାରଦରେ କବତ ରଖି
ଥିଲେ । ଏକବ୍ରତ୍ୟ ମାତ୍ରେ ସେହି ବାତରେ ଚାହାର ମହିଳା

ଦେଖି ଆରଦରୁ ଗତ କରିଦେଲେ । ନିକବମାର କରୁଥରୁ
ଆସେମାନେ ଗଢ଼ ଦସେଅଛୁ ।

ବାରେସ ସହିତବାହୁକା ଲେଖିଥିଲୁ କି “ଅମ୍ବାଯଦ
ମାନିଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାହେବ ରତ ପୁରୁଷରହିତାକୁ ମୋଖେ
ଅଭାବ ଏହି ଧରି ମୋକଳନା ଉଦୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଯାଇଥିଲେ । ସହେବ ମେମୁଣ୍ଡ ପଥରେ ଲେଉଛି ଅଧି
ଅଛି । ନେ କରିଲାଗ କରଇଥି ଏହି—

୪ ମୋଖେ ଗୁଣିତ ଶ୍ରୀ ମୋକଦମ୍ବ କଥର ଦେଇ
ଗେହିଏ ମୋକଦମ୍ବ ଗୁଣିତ କଥାଥିଲେ, ସେହି ମୋକଦମ୍ବ
ଡେବୁଟି ମନକୁଠେ ପାଇଁ ମାହୁତବୁଦ୍ଧି ହେବ ହୋଇଥିଲେ;
ପନ୍ଥ ବାହୁଦିବ ବନ୍ଦ କରେ ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରବ୍ୟ କୋହାଇବୁ ଅରା
ମି ଲେଖ ପାଇଥିଲେ । ଶୁଣିଲୁଁ, ତାଙ୍କର ସାଂଦରକ କଥା
ବିବାରଣ କଥା ଏହି ମୋକଦମ୍ବ କଳତ୍ତି କୋଇ ହେତୁ
ସହ ଦେବଥିଲେ । (ବ୍ୟବ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଅପାନୀ ସ୍ଵର, ମୁଢି
ବିକ୍ରି ପିତା;) ପୁରୁଷ ଅକାଶରେ କଳତ୍ତି ମେଳଦମ୍ବକୁ
କି ନିମନ୍ତେ ଖୁଣି କମାକଦମ୍ବ କଥାର ଦେଇ କୁଣ୍ଡ କଥାର
ଏଥୁ ସକାରେ ସୋଧେ ଆଶାର ସବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀକରଣ ରୁ ପାରି
ଦିଲି ଅନନ୍ତପୋକୁଠ ଦେଇ କହିଛନ୍ତିଲ ଦୁଇଟି ସମ୍ପଦଗୁରୁ
ହୋଇଥିଲା । ଅନୁର ଶରୀରୁଁ, ସ୍ରବନ ବିଦରଣ ଜାପିବା
ନିମନ୍ତେ ମହେବ ନୌସିନ ସବୁ ସରକମନକୁ ସମ୍ମାନେ
ବିବାରଣର ଫଳ ଅବ୍ୟବ ମାରା କାହାର ।

୨। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାମନଙ୍କେ ଅନୁଭବାର ସେଇ ଏହି
ପ୍ରକ୍ରିୟାମନଙ୍କେ ବିବରଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିଲୁଁ, ଯୁଧି ଅନୁଭବ
ହେଲୁଁ, ସାହେବ ଭାବୁରୁଁ । ୨୩- ୨୪ ଆପଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତଥା
କଥା ବିଷୟରେ ମନ୍ଦିରରେ ସଜ୍ଜନିରବୁ ଯାଇଥାଲେ । ୨୫ମେଳେ
ତଥା ଅର୍ପଣା ମୂର୍ଖ କଥାରେ ଛାପାଇଲା । ମୁଠ କଥାରୁଁ କିମ୍ବକ
ସୁଧି ମଧ୍ୟ-ଶରାତି ଦିନରେ । ସେଇସବାର କଥାରେ
ମୁହଁ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁରୁଁ ଏହି ଦେଇଥିଲାଗଲା ହୁଏଛି ଏହି ମନୀ
ବିବରଣ୍ୟରେ କବି ତାତିଲ୍ୟ କରି ସବାର ଶୁଣି ହୁଏଇଲା
ହେଲୁଁ । ପ୍ରଥମେ ସୁରିଯରେ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁରୁଁ ଦେଇବାର ସବାର
ଏହି କଥାରୁଁ ସମାନଧି ମାର୍ଗପିଣ୍ଡ ମନେ ରଖି ରଖିଲାମୁଁ
ନେବେ ନାହିଁ । ବୌଦ୍ଧଗାସରେ ପରାମାତ୍ର ଦେଇ
ନିମନ୍ତେ କଥାରୁଁ ସିଂହ ବା ବାହାର ପଣ୍ଡାୟ ପେକମନି
ହୁଏଇ ଦେଲେ; ତଥାନ୍ତର କଥାରୁଁ ସିଂହ ତୋରିବା
ଅବୁ ନବିନ୍ଦା । କେବେ ସୁରିଯ ଏହି ମନୋକବନା
ସାମାନ୍ୟ ହୋଇ ମରିଲେ ଏହା କହି ଅର୍ପଣର କଥା
କଳାକୁକ ମନୋକବନାରୁଁ ଏହି ମାନୋକବନା ଦେଇବ ଦେବା
ଶୁଣି ମାନୋକବନାରୁଁ ସାମାନ୍ୟ ମାର୍ଗପିଣ୍ଡ ହୋଇ କହି ରଖି
ଦେବା ଦେଇ ଦୂରାକ୍ଷର କରିଲାଇଲା ଅର୍ପଣ ସେମାନକ ସେଇ
ପାଇବାରୁଁ ଦେବ କାରି ?

ନରକି ଦୟକର ଦେଖାନ ଗ୍ରା ବାହୁ ଗୋଟମୋଡ଼
ନିତି ପଚ ଯୋଗାକାର ମନ୍ଦବୀଳକା ଦସନ୍ତ କବେ
ଦୂରି ଶୈଳ ଏହାକି ମୃଦୁକ ଅନ୍ଧକରିତ ବାହୁ
କାହା

ପ୍ରଦୟନୀ କେମେ ଲେଖି ଥିଲା, ବାସନ୍ତନୀ ପୁରୀ
ସବ ହତ୍ଯାକାନ୍ ସ୍ଥାନରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନାକେବଳ କହିଲୁଣ୍ଡି
ଏଣ୍ଟି ତାରକ ବରିବ କି ବାର ଗୋଟିଏ କରନ୍ତିବଳ
ପାହୁଣ୍ଡ ହଜାରଟ କରିଅଛନ୍ତି । କବିକର ଏହି
ଏହି ମାହେବକ କରିବାରେ ବିଜିତରେ ଯାହାରି ।
ବଳନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଉପରାଜମନ୍ତର କି ବାହୁଦିବର
କବିକରକ କହିଲା କେତେଆହା !

୧୨୭ ମାସ ଟ ୧୭ ଦିନେ ହାରକୋଟ ଦୂରମାତ୍ର

ପକାଏ ଦିନ ହୋଇଅଛି । ଜନଜାତୀ ପୂଜା ଖରବୁ
ଶୋଇବ ।

କାଗ୍ଜ ଦୀପରେ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଥିବା କାଳାଜ କସାକବ
ନନ୍ଦମାର ଫେରୁ ଓ ମର୍ତ୍ତବୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟକେଣେ
ମାନେ ସୁତିଶୁଭର କହ କହ କହ କହ କହ କହ ।

କୁମାରେ ଅନୁଭବ୍ୟ କହନ୍ତି ଛାନ୍ତି ଏ ଲା ଏ ସମୟ ଅଳ୍ପ
ଭବନ୍ତରୂପ ମିଶାଯିବ ହୋଇ ଥାଏଁ । ଅନୁଭବ ତଳେ
ଦିଗବଳାକେ ଦଶୀମ ଶାହକ ଏବଂ ମାତ୍ରକ ଜାମୁର ପଦକ
ଦାରୀ ଅନ୍ତିମ ଉପରେ ଏବଂ ଗ୍ରହ ଖରଦିଲେ ।
କରଣ ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଅଳ୍ପ ପାର୍ଯ୍ୟକର ଭବନ୍ମ ବିଷ ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭେ ଅଭିଭୂତାହା ଅସମ୍ଭବ ବୋଧ କର ଆଶା ଲାଗିଲା
ନ୍ୟୁକ୍ତରେ କିମ୍ବ କିମ୍ବ ପ୍ରାୟ ତ୍ୟକ କର । କୋଡ଼ିହମାରାଙ୍ଗ
ହୋଇ ତାକୁଭାବେ ଅନେକ ଦେବକ ସମ୍ମରେ ସମ୍ମ
ସୁନ୍ଦର ବୀର ପରାମା ଗୁରୁତ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଗତେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଥା
ଦେବପାତ୍ର ପର ସମ୍ମରେ ହୋଇଥିଲା ।

ମୁଖରୀମାନଙ୍କ ଶତରେ ଘରଗୋଟି ଝା ଦିଗ୍
କରିବାର କଥକ ଅଧିକାର ଅଛି । ମାତ୍ର ବାବୁଙ୍କ
ଅମୀରଙ୍କର ଘରଗୋଟି ଝା ସବୁ ପଢ଼ିଷେ ଯେ କରିଲା
ଅଛ ଏବଂ ଝା ଅଭିଧୂତରୁ ଆଣିଅଛୁ । ଏଠାରେ ଯେବେ
ଧର୍ମ ହାସିଲା ।

କର୍ଣ୍ଣ ପଦକୁ ହରାଇ ଦେଇଁ ରସାନକ ଅମ୍ବ
ଦିଲ୍ଲିକୁ ଢାଳାଯାଇ ଏଥରକ କୁଗାରୁ ତାହା କିମେ କି
ବିଶେଷତ ଦେଇଅଛି । ପାତକୁ ଅଧିକା ତାର ମଧ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ଦେ ଗୋଟେ —— ଅନ୍ତରେ ଉପରେ
ଦୁଇ ହୋଇ ବାରା ବର୍ଷରେ ଏଇଭାବରେ ବାଜାର
କରିବାକୁ ଆମେ ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ

ପ୍ରମୁଖ ଏହି ଶାକ ଦେଖଇ ପ୍ରମଳ ହମେ ମନ୍ଦିର
ଅବ୍ୟାକୁ କରୁଥିଲା ଏହି ଶାକ ବୌଦ୍ଧରେ ସ୍ଵଭାବିତ ମୀଳାଙ୍ଗ
କି ହେବାକୁ ପ୍ରମଳ ଦୂର ହେବାର ଅଶ୍ଵକା ହେବା ।

ବେଳମୟ ତା ୬ ହିସ୍ର ଦାସନ୍ଧ ଅରିଥକା
ସହିଦୁ ପ୍ରକାଶ ଏ ସେଠା ଦର୍ଶକ ଶାନ୍ତିର
ଦିଲାର୍ଜନ ଦିଲ ଦିଲ ଅନୁଯାୟୀ ହେବଳ କିମ୍ବା ମେରାକେ
କରିମାଜଳ କରିପୁରାର କାଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଦିଲାର୍ଜନ
ସରଗ୍ରହ ହୋଇ ନର୍ମବେ ମିମ୍ବାଂଶ ହୋଇ ଯାଇ
ଲେଖି ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଧରିବିମାନେ ଏକାକ୍ରମ
କରିବାର ଅନ୍ୟୁ କର କି ଦିଲେ ବନ୍ଦରଗିର କର
ବୌମ୍ପି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ କଥାଟୁ ଏବଂ କିମ୍ବା ବା
ସହା ହେଲେ ଏକବିତର ମଧ୍ୟ କାହୁଁ ଯେଥେକୁ ଧନ୍ଦକ
ଓ ଅନ୍ତମାକ୍ଷର ସମ୍ମ ହେଲା ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥାବେ ଅଧିକୀ ସମଲଭାବରେ ଯଦି

ବିଶ୍ୱ ସ୍ନାଏ ମାଛୁଁ ଏହି ଏହିରେ ଅଟ୍ଟିମ ଦିଆ ଯାଉଥିବା ପାଇଁ
ସମାଜ ହେବି କରି ଫଳ ଦିଲ୍ଲିଖ ଦେଇଲୁଛି ।

ଦେଖିଲୁଗୁ ମହାଶୟ ଦୟାପ୍ରଦେଶ ରାଜ କରି
ପେଣ୍ଟନାକୁ କେବେଳାଙ୍କ କରିବା ଏବଂକି ଶୁଣ
ଦେଖିଲୁଗୁ ରୂପ !

ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଛନ୍ତି ସେ ହୁଏ ୮୩ ୮୫ ମିନିଟ୍‌ସାଲ୍‌
୧୯୩୪ ଜାନ୍ମନୀରେ ହୁଏ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏହା ଦେଖିବାରେ ହେ ଏହା
ମହିନ୍ଦୁ ହୋଇ ୧୯୩୫ ଓ ୧୯୩୬ ମହିନ୍ଦରେ ଏହିଷତ ଦେଖିବାରେ
ହେ ୧୯୩୭ ।

ବ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ମୁଁ ଏହି ବ୍ୟାକା ତତ୍ତ୍ଵରେ ନାହିଁ
ଏହି ଦୂଃଖ ଦରଶିବ ବ୍ୟାକ ସିଦ୍ଧିମ ସହି ଏହି
ବାବେ ନ ପାଇଲା ତଥା । ମାତ୍ର ବ୍ୟାକରେ ଦେଖିବା
କିମ୍ବା ବିଷ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା — ୧୦୨ ଜ୍ଞାନୀ କିମ୍ବା ୧୦୨ ଜ୍ଞାନୀ
କିମ୍ବା

ବ୍ୟକ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ସମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମେହ ଉପାୟ ଗୋଟିଏ ଶିଖାନ୍ତିତ ମନ୍ତ୍ର ସୁଲଭ ବ୍ୟକ୍ତିଗତଙ୍କୁ ଚାହାଇଥିଲାକୁ।

ଦେଶ ହୁଏ ଯେ ପରେନାଟ ଠକଣ ମନ୍ତ୍ର
ବସ୍ତାର ବିରକ୍ତିରେ ଏକ ଜଳଧୂଷ ନିଷ୍ଠାର ହେଲା
ପଦମେଣ୍ଟ ଅଟ ଶୁଣି ଆହୁ ଯେ ପ୍ରସାଦର ଅଗିଲ ମନ୍ତ୍ର
ଦେଶୀୟ ଜଳମାନଙ୍କ ଧାରାକ କରିବିଂ ଓ ଶଶି ଶାଖା
ତଥ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିବାଦ ଦେବ ବର୍ଷରେ ମନ୍ତ୍ରିଭାବ
ପାଇବି ।

ଅୟାମାନଙ୍କ ଦେଇ ଧରନକି ହେଉଥିବା କାହା
ଦୀର୍ଘମାତ୍ର ବା ଏ କଣ୍ଠରେ ଜୀବନଦେଖିବା କାହା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ପେଣ୍ଡ ମନ୍ଦିରରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି
ଯେଉଁ ମନ୍ଦିରରେ ବନ୍ଦ ଥାଇଲାବ ପଢିଥାବୁ
ଅହିନ୍ତି ତଥା ଚର୍ଚାର ସାମଗ୍ରୀ ଦିଲାଗା । ଏହି
ପେଣ୍ଡ ପାଇବ ଜୀବିତର ଅବଳିଦୂଷ ବରି କରୁଥିବ ଦେ
ଯେ କାହିଁ ଦେଇବ ନାହିଁ ଏହି ଅହିକାର କରି ଦେ
ସେହିପଦି କରି ଏହି ଅହିକାର ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇବ
ଦିଲେ ଦିଲାହିଁ ବନ୍ଦୁକି ନାହିଁ ଦାରିଦ୍ର ଦେଇନାହିଁ ମନ୍ଦିର
ବାବୁ ଦାରି ଆହି ଦିଲୁ ନାହିଁ । ଦାରିଦ୍ର ଏହାହାନ୍ତି
ଯେ ଲାବର୍ତ୍ତ ଦଳ ଦିଲାକରି ହୋଇ ଦେଖାଯାଇ
ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ।

ବ୍ୟାକ ପରିବହନ କାମ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷାକାର ସାହୁ ୧୯୫
ଦିନ ପ୍ରାଚୀକାର ପାଇଁ ପରିବହନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟାକ
ପରିବହନ ଅନୁଯାୟୀ ବୋଲାଥିବାର ପାଇଁ
ପେନ୍‌ଡାକ୍ କବି କୁଳ ସେବଣ କବି ଜାହାନ
ପରିବହନ ପଠନ କରିବାକୁ

ତୁମ୍ଭାମର ଦିନେଟିକୁ ଶୀଘ୍ର ଦେଉଥି ଯାଏଇଲୁ
ନେହି କୋଠି ଦେଇ ଦୁଇ ଦେଇ କେବଳ କେବଳ । ଅପରାଧ
ଥିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କେବଳ କେବଳ ।

ଅ ୨୨ ରଖ ପ୍ରତିମର ସଂକଳନ ମସିଦା

ଉତ୍ତରଣସିଦ୍ଧା ।

ପ୍ରେରିତିତ୍ତ ।

“ଶତ ଶାଠୀ ସମାଚରେଛ” ନାଚ ।

ମହାଶୟ !

ଜଗତରେ ମନସ୍ୟର ନାମ ଦୁଇ କାରଣରୁ
(ଜାହାର ଜୀବଜାରେ ହେଉ ମରଣାନ୍ତେ
ହେଉ) ଜନସମାଜରେ ଲାର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଏକ ସରିକର୍ମ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇମର୍ମ କରିବାହାର ।
ଶେଷୋକ୍ତ କାରଣରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗା-
ଜଳ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ସଜ୍ଜା ଅଥବା ଓ ଅପରିକ
ସଜ୍ଜା ଅଛି ବିରଳ ।

ଏଠାର ପୁଲସ୍ ଜନନ୍ଦେବିଟିର ବାବୁ
ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ଦର ଦିନରେ ଯଶ ଉପରେକ୍ତ କାରଣ
ଦୟରୁ ଛୋଇସି ଏକ କାରଣରୁ ଜଗଦ୍ଧ୍ୟାପୀ ।
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ଦୂର୍ଦେଶ ବରୁ ଥରେ ମାତ୍ର
ତାହାଙ୍କ ବିନ୍ଦୁଷ୍ଟିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ସେହି
ଆଜୀବନ ତାହାଙ୍କ ଘୁଣ ଗାନ କରୁଥାଏ ।
ଏହାନ୍ତର ସମସ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କର ସହାନୁଭାବ,
ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭବର ସେ ତାହାଙ୍କ ଥାତୁ
ସକ୍ରମୀ, ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଆଜି କାଲ
ଏକ ଘଟଣା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।

ତରକାଳ ସମାଜ ଯାଏ ନାହିଁ । ଲୋକ
କହନ୍ତି ଦୁଧ ଉଡ଼ୁଇଲେ ତୁଳିବ ଓ ଲୋକ
ଉଡ଼ୁଇଲେ ଧୂଳିକ ଯାଏ । ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ଦର ବାବୁଙ୍କ
ସୁନ୍ଦର ବଳରୁ ଲାଜୁପୁଣ୍ଡି ତାହାଙ୍କ ବିପକ୍ଷେ
ସେବେ ମକକମା ହୋଇଥିଲ ତାହା ସବୁ ଧେ
ଏତିଦେଇ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ମକକମା
ଦାଏର କରିବା ବାବୁ ନୁହନ୍ତି । କେହି ଆପଣା
କଥା ଆପେ ବିରୁଦ୍ଧ କର ନିଶ୍ଚି ଓ ସମସ୍ତେ
ତାହାମଙ୍କ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏ ନଗର ବକ୍ଷିବଜାରରେ “ବିଲା” ନା-
ମକ ଏକ ମହାଜଳ ଗଣେଶପୂଜା ଉପଲବ୍ଧରେ
ପ୍ରାୟ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଜଲିସ ସକାର ନାଚ୍ୟ
ଗାନ୍ଧାର ସନ୍ଦର୍ଭାରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମ୍ର
ଲାଗ କରିଥିଲେ । ଗତ ରହିବାର ରାତରେ
ଗଣେଶ ପଣିକ ଯିବାର କଥା ଥିଲା । ଶ୍ରଦ୍ଧା-
ନ୍ଦର ବାବୁ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଶରାଧକ
କଳାଙ୍କିବଳଙ୍କ ସମରିବ୍ୟାହାରେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ
ସାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆପଣା ଶୀ କଳାଧିକଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ
ନେଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତର କଳାଙ୍କିବଳମାନଙ୍କୁ କର୍ମରେ
ଲଗାଇ ଦେଇ ଦିଲ୍ଲି ବଜାରପୁର ଏକ ପିନ୍ଡା

ବିଦେଶୀ ମାଲାଶିନୀଙ୍କ ଗୁଡ଼ରେ ଅବସ୍ଥିତ କରି
ଆପଣା ପାରସ୍ପଦବର୍ଗଙ୍କ ସହି ଉପବେଶନ-
ପୁରୁଷ ଉଦରେଷ୍ଟବଳ ପୂଜାରେ ବ୍ୟାପ୍ତି
ଅଛନ୍ତି ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନରେ ଏକ ଦିନୀ (କେହି
କହନ୍ତି ସିଂହା କେହିବା କଜାଣ) ସତରତର
ପ୍ରାୟ ପିନ୍ଡା କିମ୍ବା ନିମନ୍ତେ ଅଧି ସେ ସ୍ଥାନ
ରେ ଦିନ୍ଦ୍ୟମାଳ ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ବାବୁଙ୍କ
ଅନୁଭବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ “କରେ ତୁ
କବୁଳ ଜନାନାଙ୍କୁ ହାଙ୍କୁଆହୁଁ ?” ବୋଲି
ତାହା ସହି ବଥା କବାଦ ଉପରୁତ୍ତ କଲେ ଓ
ବାବୁ ସମ୍ଭ୍ୟ ଦର୍ଶିତ ଅଧି ତାହାଙ୍କ ଗୋଟା ବେତେ
ଗୋଟାର ଲଗାଇ ଦେଲେ । ଦିନୀ ରହିଥେ
ଅନୁଭବ ଶଗର କୌଣସି ତିର ପ୍ରକାଶ ନ
କର ଧାରେ ଯାଇଁ ସ୍ଥାନ୍ତର ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ଉପରୁ
ସମାଦ ଦେଲା ଓ ଅନୁଭବିଲେ କରିପୟ
ବ୍ୟକ୍ତି ଏକବେ ଅଧି ପୁଲିସବାଲଙ୍କୁ ବୈଭ-
ବେଳେ ପ୍ରହାର ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହା ଶ୍ରୀ ‘ବିଲା’
ନିଜାଙ୍କ ସମ୍ବଦ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତ ଆପଣା ନାମର ବିପରୀତ
ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କର ମଜଲିସ ଭାଗି ଲୁଚି ରହି-
ଲେ । ଶ୍ରଦ୍ଧାନାମର ଅମୋଦିଲୁକ ପରଭ୍ୟାଗ
କଲେ, ଓ ଅନ୍ୟ ପୁଲିସବାଲମାନାନେ କେହି ଅଖା
ଭିତରେ କେହି କାଣ୍ଡ ପଟାଇଲେ ଅଶ୍ଵୀ
ନେତ୍ରରେ କେହିମାନାନେ ଉପରୁ ଲଗାଇଲେ । ଦିନୀମାନଙ୍କୁ
ଉପରୁ ଶଗର ହୋଇଲେ । ପରଦିନ ପ୍ରାତିକାଳେ
ଦିଲ୍ଲି ସମାଦରେ ନଗରର ଆବାଲବୁଦ୍ଧବନଭା
ସମସ୍ତଙ୍କ ବଦନରେ ଦର୍ଶର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରତିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଉଥିଲା । ଶ୍ରଦ୍ଧାଯାଏ ବାବୁ କାକକ ସହି
ଆର ଏକ ବାବୁ-ବର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଆଜି ଶଗ-ବହି
ହୋଇଥାଏ । ସମର ବିଷୟ ! ଶୁଣିବାରେ
ତାହାର ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅବଶୀଳନ ରହି ନାହିଁ ।
ସାଧାରଣ ଲୋକପ୍ରବାଦ ଅନେକରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା-
ବାବୁଙ୍କ ଯେ ଏକ ବିଶେଷ ବାମପୋଦ ଥିଲା
ତାହାର ପରେ ଏକ ମହିନେ ଏ ଅର ଏକ
ମହିନେଷ କି ?

ଉପରୁତ୍ତ ସ୍ଥଳେ ଅମ୍ବର ବକ୍ଷବିଷ ଏହି
ଯେ ଏପର ଅଭିଭାବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୁଲିସର

କର୍ମସ୍ଥକଟଙ୍ଗ ପଦରେ ରଖିବା କଣ୍ଠସମୀକୃତି ମାନକର ଛଦପି ଉଚିତ ନୁହିଲା । ସେମାତେ ଯେବେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସାମନ୍ୟ କଥାକୁ ଏଥିପିବେ ତିଳେ ମାତ୍ର ମନରେ ସ୍ଥାନଦାତ ବିମାଚିହ୍ନୀ ପ୍ରତି କର୍ମପାତ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଏବମୂର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ସ୍ଵପ୍ନୋଗ୍ନ ଘନଧ୍ୱାନକୁ କବାପି ଏପରି ଚରମଦଶାରୁ ଲଜ୍ଜା ନ ଥାନ୍ତେ । ଯାଦା ହେଉ ପଥପି ସମୟ ଅଜାନ ହେଉ ନାହିଁ ।

କଟକ } ଅଧିକାର ବଶମଦ
୨୦୩୯ } କଣେ ସ୍ଥାନକୁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଦୁର୍ଗାଦୂଜା ।

ସବୁଦା ।

ବିଶୁଦ୍ଧ ବଦଳ ସୁନ୍ଦର କାନାବର୍ଣ୍ଣର ଶାନ୍ତି-
ପୁରୀ ସମ୍ମାନ ପରିଷତ୍ତଙ୍କା ଚନ୍ଦ୍ରକୋନା ଓ
ଦକ୍ଷିଣୀଶ୍ଵରା ଓ ତେବେ ଲୁଗା ତିଳେ ଦେଖି
ପଥନ କରି କଣେ ଥଣିଥିଲୁ । ଗ୍ରାହମାନେ
ଥରେ ଦେଖିଲେ ମନ ମାନକ । ଏପରି ଗୁଡ଼ ଖୁବି
ଦିଲ ମାତ୍ରମାନର ମହାପୁରୁଷ ମିଶ୍ରମାନର
ପୋଗାକ ମୁଢା ଉତ୍ସାହ ଅନେକ ପକାର
ଦ୍ରୁଦ୍ଧ ଅମଦାମ ହୋଇଥିଲା । ସମୟ ଦ୍ରୁଦ୍ଧ
ପ୍ରସ୍ତାଦରରେ ବିକ୍ଷେପ ହେଉ ଥିଲା । ବଜାର
ସଙ୍ଗେ ବିତଳେ କଣା ପଢିବ । ସମୟ କାର୍ବା
କାର ନଗଦ କାରଣ ନଗଦ ବିନା ପରିଷାଦର
ସମ୍ବଦ୍ଧନାହିଁ ।

ଦୋକାନ ଗୋଧୁରବଜାର ଛବ ନିକଟ
ସବୁ ବସା ଉପରେ ।

ଶା ଆବଶ୍ୟକତା କର

NOTICE.

The post of the second Pundit under the Uriya Translator to Government, whose worth is Rs. 20, a month, rising by a biennial increment of Rs. 5 to Rs. 40 a month, is vacant. Applications from candidates for the same will be received by the undersigned up to 31st. October 1833. Preference will be given to those that can write a fair hand, have some Office-experience, and can translate passages from the English to the

Vernacular and from the latter to the former with correctness and facility.

CHATURBHUJ PATNAIK
Uriya Translator to Government.

ସବୁ କଟକ ନିଯୁଷତକ ପାତେରନ ମାର୍ଗୋଡ଼ି ଦୋକାନ ସମ୍ମୁଖୀ ଆମ୍ବେ ଏକ ନୂହନ ମଦା ଓ ସ୍କଳ ଓ ଅଟାର ଦୋକାନ ବରାଅଛୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୋକାନମାନକରେ ସେପକାର ଗୁଡ଼ିଳଅଟା ମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ବିଜ୍ଞା ହେଉଥିଲେ ସେବେ ନ ହୋଇ ଖାଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଲମାଳ ବଜାରଦରରେ କଣି କରୁଥିଲୁ ଗ୍ରାହକମାନେ ଥରେ ଅମ୍ବ ଦୋକାନରୁ ଉପରଭାଇ ମଦା ଓ ଗୁଡ଼ିଳା ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏବଂ ବେଳେ ପାତେରନ ମାର୍ଗୋଡ଼ି ଦୋକାନରୁ ଉପରଭାଇ ମଦା ଓ ଗୁଡ଼ିଳା ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ।

ଶାଖା । ଶା ଜଗନ୍ନାଥ ସିଂହ

ସବୁଧାରଣକ ଜାଣିବାନିମିତ୍ତ ଜଣାଇବି-
ଆପାଦିଥିଲେ ସେ ଅମ୍ବକୁ ବୋଧାକୁ ପ୍ରସ୍ତକ
ପ୍ରକାଶକ୍ଷେତ୍ର ଏକାକିନ୍ତରେ ସଶୋଧିତ ଓ
ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ମୁଦ୍ରାକନ୍ୟବକ ବିତ୍ତ୍ୟ
ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତକ ଥିଲା । କଟକ ପ୍ରିଡିଂ କମାନଙ୍କ
ଯନ୍ତ୍ରମୂର୍ତ୍ତରେ ବିକ୍ଷେପ ଦେବାକୁ ପାରିବ ଏବଂ
ବର୍ତ୍ତମାନକ କେବଳ ମେହିପାରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତକ
ପାରିବ । ଏହାର ମୂଳ ପୁରୋ ଖୁବି
ଟୋଳ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଟୋଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲା ଅଳ୍ପ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାବିଦୀ ପ୍ରକାଶକ୍ଷେତ୍ର
ଯନ୍ତ୍ରମୂର୍ତ୍ତରେ ବିକ୍ଷେପ ଦେବାକୁ ପାରିବ ଏବଂ
ବର୍ତ୍ତମାନକ କେବଳ ମେହିପାରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତକ
ପାରିବ ।

ପରିଶେଷରେ ବିକ୍ଷେପ ଏହି ସେ ଏହି
ଅମ୍ବମାର ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରସ୍ତକର୍ତ୍ତା ଅମ୍ବ କାମାକିରି
ମୋହର ଦସ୍ତଖତକାର ବିକ୍ଷେପ କରିବ ।
ପଳକଃ ଅମ୍ବ ମୋହର ଦସ୍ତଖତ ନ ଥିବା
ପ୍ରସ୍ତକ କେହି କିମ୍ବା କଟଙ୍ଗରେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତକ ଗ୍ରେନ
ମଧ୍ୟରେ ଶାଖା ହେବ ଇବୁ ।

ଶାଖା । ପ୍ରାଣିକପିଲେଇର ବିଦ୍ୟାବୂଷଣ

ନୂହନ ସାଲବା, ନୂହକ ସାଲବା ।
ଅମ୍ବବେବ ମନରେ ସାଲବା ପ୍ରସ୍ତକ ଓ
ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅଳ୍ପକ ବ୍ୟବସାଧ ଓ କଷ୍ଟ-
ବର । ପୁଣି ଝଂଖା ସାଲବା ନାନା କାରଣ-
ରେ ଏ ଦେଶପୁରୁଷ ଦେବରେ ହେବେ ଉପ-
କାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେହି ହେବରୁ ଏକପ୍ର-

ବାର ନୂହନ ସାଲବା ପ୍ରସ୍ତକ ବର ବିକ୍ଷେପ
କରୁଥିଲୁ । ଏହା ଅଗ୍ରତମ ଦେଶପୁରୁଷ ସାଲବାରୁ
ନିର୍ବିଧୀୟ ଉପାୟରେ ପ୍ରସ୍ତକ । ଏହାଦାର
ଦେବର ପାତେଦ ଓ ଦୂରୀର ରକ୍ତର ପ୍ରସ୍ତକ
ଦୋଷ ଶାନ୍ତି କରିବ ହୋଇ ଥାଏ । ଦେବର
ଅକୁଳା, ଧ୍ୟାନାନ୍ଦ, ଲାହୁ, ଶର୍ମିନ ପ୍ରିଞ୍ଚ,
ଦା, ଲାଲାଗୀ, ପରିବ ଦା, ବିର୍ଣ୍ଣିତର ଦା,
କୁଣ୍ଠିଥ, ପେଟର ମୁଖ, ଧାରୁତୋଳିନ୍ ଓ
ବର୍କରକ କୁର, ବୋଷୁକାଟିନ୍, ପ୍ରିଲକରକର
ପୌତ୍ର ଉତ୍ସାହ ନାନା ପ୍ରକାର ପୌତ୍ର ପୌତ୍ର ଏବଂ
ତିଥି ଅବମ ହୁଏ ।

ମନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତକ ବୋଲି ଟ ୧୫ ମା ପିପାର୍ଟ୍
ଟ ୧୦ । ଉଚନ ଟ ୧୦୫ । ପୌତ୍ର ଅବମନ
ଦେବରେ ମୂଳ ଫଳକ ଉପାୟରେ ।

ଭାଷା କମାନଙ୍କ ଠାନ୍ଦିନ୍ୟା କାଗାର-
ଲାର ପ୍ରଦେଶ କେବୁ ବ୍ୟବସାକ ପ୍ରିଟ୍ ଚନ୍ଦନର
ବିବନରେ ଏ, ଦୋଷ ବୋଲାବିଦାର ପ୍ରସ୍ତକ
ହୁଏ, ଏବଂ କେବଳ ତାହାକ ନିରାପରେ
ନିରାପ ।

The power of attorney granted
by the undersigned to Mr. A. W.
Bullis is cancelled from this date.

Cuttack, 1
28th Feby. 1833. J. Bullock.

ବିକ୍ଷେପ ବିକ୍ଷେପ ପ୍ରସ୍ତକ ।

ଏହା ଦୂରଦେଶରେ ଉତ୍ତରଦିଶର ପରିପରାଦିଶର
ଜାପାନ ଦେଶରେ । କରିବାର ପ୍ରାକାର ପ୍ରାକାର
ନିରାପରେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତକର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନିରାପର
କଲେ ଅମ୍ବର ପରିଷମ ସାର୍ଥକରା ଲଜ୍ଜା ଏଥର
ରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ତାକମାନ୍ଦ ମହିତ ଅନ୍ତରପରେ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ
ଟ ୧୫ ମା ୧୫ ଅନ୍ତରପରେ ଟ ୧୦୫ ମହିତ କାମାନ୍ଦ ।

ନିରାପରିକାର ନିରାପରିକାର କାମାନ୍ଦ
କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ ସମ୍ମାନ୍ଦ ।

ପ୍ରାଣି କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ
କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ ।

ପ୍ରାଣି କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ
କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ ।

ପ୍ରାଣି କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ
କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ ।

ପ୍ରାଣି କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ
କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ ।

ପ୍ରାଣି କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ
କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ କାମାନ୍ଦ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ

ସାଧୁହିନୀମନ୍ଦିପତ୍ରିକା ।

ପତ୍ର

ବା ୨୫ ଜାନ୍ମ ମାହେ ସିଦ୍ଧିଦୂର ସନ୍ଧାନ ମେହା । ମୁଖ୍ୟକ ବିଷୟ ପତ୍ର ପରିଚାଳନା

ପତ୍ର ଲାଖ

ମଲିଯ	ଅଗ୍ରିମ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୫	ଟ ୨୯
ଜାବମାସିଲ	ଟ ୦୫	ଟ ୧

ଆମିନଙ୍କ କମିଶର ଶ୍ୟାମ ସ୍ଥିଥ ସାବେ-
ବକ୍ଷ ନିକଟର ସମ୍ବାଦ ଥିବାରୁ ସେ ବିଲାତରୁ
ଯାଏ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମିନ ମାସ ତା ୨୦ ରି-
ଖରେ କଲିକତାରେ ପଢ଼ିବେ ଏବଂ ଅନ୍ତମାନ
ଦୁଇଲ ସେହି ସମୟରେ ଲାଇମ୍ ଧାରେ ବେ-
ତାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଉ ଗର୍ଦ୍ଦ ଦେବେ । ଅ-
ମାନିଙ୍କ ସ୍ଥିଥ ସାହେବ ଏଠାକୁ ଘେର
ଥିବାର ନିଷୟ ହେଲା ଥବ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର
ଦୁଇଲ ଥିଲା ।

ପାଠ ଅଭିଭାବ କୌଣସି କାଳେ ବନ୍ଦ
ହେବାର ନାହିଁ ! କେବଳ ଯାହା ଯାତିଙ୍କ
ଗାୟକ ନ ଥିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ଉଗା ଥାଏ
ଯାତିଙ୍କ ଅଭିଭାବରେ ହବି ଦୁଇଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯାହିଁ ମାନେ କେବେକ ଅସ୍ଥି ଥିବାରୁ ଯୋବର
ପାଠ ମାହିଙ୍କ ଅଭିଭାବ ହବି ହୋଇଅଛି ।
ଯାହା ହେବି ଏବର୍ଷ ସେମାନେ ସମୟ ସମୟରେ
ମଧ୍ୟ କରୁ ଲାଗୁ ଅଛନ୍ତି । ନିକଟରେ
ଯୋବରର ଦୁଇଲା ମାହି ଯାତିଙ୍କଠାରୁ
ଅଧିକା ପଇସା ନେବା ଅପରାଧରେ ଧୂର ହୋଇ
ଅଧିକାରୁ ପ୍ରେକ୍ଷର ସାହେବ ତିପେଟି
ମେଲିଷ୍ଟର ଜୀବକେ ଟ ୫୦ କା ଲେଖିଏ ଅର୍ଥ
କଲେ । ଜୀବେଟଙ୍କ ଦେଲ ଅନ୍ତର ଜଣ
ଦୃଶ୍ୟ କଲେ । ଜୀବେଟଙ୍କ ଦେଲ ଅନ୍ତର ଜଣ
କାର୍ଯ୍ୟବାସଗଲା । ଏଥି ପୁଣ୍ୟ ଜୀବେ ମାହି ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରକାଶ ଦୋଷରେ ମା ୫ ସହ ବନ୍ଦବାସର ଦଶ

ପାଇଥିଲ । ଶୁଣିବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପସ୍ଥିତି
ଦୃଶ୍ୟ ହେବାରୁ ମାହିମାନେ] ନେଇ ବାନ୍ଧ
ଇଜିଶବାରକୁ ଧମକାରୁ ଅଛନ୍ତି ସେ ସେମାନେ
ଆରୁ ପାଠ ନୋକା ବୋହୁବେ ନାହିଁ
ଓ ଭାବାଠାରେ ଗୁରୁତି କରିବେ ନାହିଁ ।
ଯୋବର ମାହିମାନେ ବଡ଼ ଦୁଷ୍ଟ ! ଇଜିଶବାରର
ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଦୋଷ ଅଛି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ
ବେଳନ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶିବୁର ତିନି ଦିଅର
ଏଣୁ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରି ନ ପାରଇ
ଓ ସେମାନେ ଆପଣା ଇତ୍ତାନୁଧାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରନ୍ତି । ବେଣୀ ବେଳନ ଦେଲେ ମୋଦସରୁ
ମାହି ଅବି ପାଇସ୍ତ ଯୋବର ମାହିଙ୍କ ଧମକ
କୋଠି ରହିବ ।

ବାହୁ ଗୋଲାଶଙ୍କର ରାୟ କଟକ ମିଛନ୍ଦି-
ପାଲିଟି ନାମରେ ଯେଉଁ ଦୁଇଯୁ ମୋକଦମା
ଉପସ୍ଥିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହିଁର ସନ୍ଧେପ ବିବ-
ରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ଗର ମାର୍ଜନୀପାରେ ଲେଖି-
ଥିଲୁ ଦେ ମୋକଦମା ଗର ସୋମବାର ଏଠା
ମୁଲିଷ୍ଠି ଥିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନୀ ହୋଇଅଛି ।
ଏଥର ଦାନ ବେଥାଇନଗୁପେ ଆଦାୟ ହୋଇ-
ଥିବା ଟ ୨୮ ଏବଂ ଶେଷାବତ ଟ ୨୦ କା
ଗାଏ ଟ ୨୭ ଥିଲା ସମୁଦ୍ର ଦାନ ଖର୍ଚ୍ଚ
ସହି ତଳା ହେଲା । ମିଛନ୍ଦିପାଲିଟି ପରିବୁ
ଅନେକବୃତ୍ତି ଅପଥା ଅପଥି ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଅଦିଲତଙ୍କ ସବରୁକୁ ସେ ସମସ୍ତ ଭଲ-

ର ପାରିଲା ନାହିଁ । ମିଛନ୍ଦିପାଲିଟି ପ୍ରଥମରଙ୍ଗ
ବେଥାଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଭାବାରୁ ନାୟିଷଳିତ
କରିବା କାରଣ ଥିଥା ଏବଂ ଅସୌଲ୍ଲିକ
ଆପତ୍ତିମାନ ସାମାଜିକ ମାମଲରକାର ପର କର-
ବାରୁ ଯାହା କୁଣ୍ଡିତ ହେଲେ ନାହିଁ । ଏବିକ
ଦୁଇଶର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଆମେମାନେ ମୁଲିଷ୍ଠି
ବ୍ୟାପ ବାଗନ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ । ଯାହା
ଦେଇ ମାମଲ ନିଷ୍ଠିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଦୁଇ
ମାମଲରେ ପ୍ରାୟ ଟ ୨୫ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ଦେ-
ରର ପାଇଣା ହୋଇଅଛି ଏ ଟଙ୍କା ମିଛନ୍ଦି-
ପାଲିଟିକୁ ଦେବାରୁ ହେବ ଏପର ମିଛନ୍ଦିପାଲିଟି
ଆପଣା ପକ୍ଷର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୫୦ କା
ବା ଅଧିକ ଦେବ ସତର ମିଛନ୍ଦିପାଲିଟି
ଅନ୍ୟାୟରୁ ଟ ୧୨ କା ଆଦାୟ କରିବାରୁ
ଯାଇ ନ୍ୟାନ୍ଧିକ ଟ ୨୫୦୦କା ସାଧାରଣ ପାଇସ୍ତରୁ
ନିଷ୍ଠା କଲେ ଏଥର ଦାୟୀ କ କେହି ହେବ
ନାହିଁ ?

ମାନ୍ୟକର ଲେଖନିଷ୍ଠ ଗବର୍ନିର ସାହେବ
ମେଦିନୀପୁର ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଲେଖନାରେ
ପ୍ରବେଶ ନବାରଣ ଭକ୍ତିଶେଷ୍ୟରେ ଭକ୍ତି କରିବ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ପ୍ରଗରହ ତଳାନିଷ୍ଠିର ବିଜ୍ଞାପନକୁ
ଚିରଶ୍ଵାୟିତ୍ତରୁ ପ୍ରବଳ କରିଅଛନ୍ତି ବିଜ୍ଞାପନକୁ
ପୁଷ୍ଟ ଯାହିଁଙ୍କ ଯାତାପୂର୍ବ ବିଷୟରେ ଅଟର
ସଥା—

“ପୁରୀରେ ଓ ପୁରୀରୁ ଯାହିଁଙ୍କର ମାହିଙ୍କର ମାହିଙ୍କର
ନାମମନ୍ଦିପାଲିଟି ବାଟରେ ମେଦିନୀପୁର ନଗରରେ

ଧେମାକଳିଦ୍ୱାରା ଲେଖିଥାଏ ଶେଷ ବ୍ୟାପ୍ତି ହେ-
ବାର ଅଶଙ୍କା ଥିବାରୁ ଫୌଜଦାରୀ ମୋକଦ
ମାର କାନ୍ଦୁପ୍ରଣାଳୀ ବିଷୟକ ଆଜନର ୯୯
ଧ୍ୟାନନୂସାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଞ୍ଚଳ ଏହିଦ୍ୱାରା ପ୍ରଗତି
କରାଗଲା ।

୧ । ସ୍ଵାତି ମାନେ ଗଭିରେଣ୍ଟି ଓ କେଶଘର
ବାଟେ ନଗର ନିକଟକୁ ଅସିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେହୀ ବାଟ ଦେଇ ନଗର ମଘରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ସଦର ପାଠକୁ ଯିବା
ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ମତେ ସେ ଅନ୍ୟ ବାଟ ଜର
ଦିଆଯାଉଅଛି ସେହି ବାଟେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦର-
ପାଠକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ କରାଯିବ ।

୨ । ଯାତ୍ରିମାନେ ପୁଷ୍ପରୁ ଅଧି ଗଡ଼ିବେଳୀ
କା କେବଳ୍ ହାଟେ ଯିବାକୁ ଛାଇ କଲେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂଷପ୍ରେକ୍ଷଣୀୟ । ଧାରାର ଜନ୍ମିଷ୍ଠ ମର୍ଗ
ଦେଇ ସଦର ପାଠରୁ ଯିବାକୁ ଅବେଳା
କରୁଥିବ ।

” । ପୁରୁଷ ଯାହି ମାନେ ଯେ କୌଣସି
ବାଟେ ଅସିଲେହେଁ, ତଞ୍ଚିବୁଟ ଯୁଗରଙ୍ଗେଶ୍ଵେଷ
ସାହେବ ପାଶ ଲ ଦେଲେ କିମ୍ବା ସେ ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟକାରିକାରୁ ପାଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଦିଅନ୍ତିରୁ
ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକାରିକ ପାଶ ଲ ଦେଲେ ନଗରର
କୃତକ ବଜାର ବାଟେ ସେ ଦିଗରେ ଯାବେଗି
କରି ପାଖିବେ ଜାହିଁ ।”

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ସଙ୍କେ ମାତ୍ରାଖାନ୍ଦ୍ରବାଚନ୍ଦ୍ର
ଲିଙ୍ଗ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଗର୍ଭ ସପ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ।
ଶ୍ରୀନୂଷ୍ଠେ ସେ ଅଜୁଟେଣ୍ଟ ସାହେବ ଓ ଥନ୍ୟ
ରହେଛି ଶଶକୁ ସାରି ମାନ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି
ମନକର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ମାତ୍ର ଫେଜର ସାହେବ
ପ୍ରୋଟ ମେଲାଞ୍ଚୁର ଟାଦା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବର-
ବାରୁ ତୁଳି ମୁଦାନୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସମନ ଜାଗର ଫିସ
ଦାଖଲ ନ କଲ ସୁତ୍ତବ୍ୟ ମନ୍ଦବିଦ୍ୟା ଖାରକ ହୋଇ
ଗଲ । ସାରି ସମନ ଅଗ୍ରାହ୍ୟର କାରଣ ଏହି ଯେ
ମନ୍ଦବିଦ୍ୟା ୧୯୨୧ ବିଧାନସାରେ ଦାଏର ହୋଇ-
ଥିଲା ଓ ସାରିଗାନେ ସମସ୍ତେ ନଗରବାସୀ ଅଟକ୍ରି-
ମଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଆପେକ୍ଷିରେ ଥାଣି ପାରନ୍ତି
ମାତ୍ର ଅଜୁଟେଣ୍ଟ ସାହେବ କି ତାହା କଥାରେ
ଆସନ୍ତେ । ପୁଣି ଏ ନାଲିଙ୍ଗ ସାଧାନ୍ୟ ମାରପିଟର
ନୁହେ କାରିଙ୍ଗ ତୁଳୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାର କରିଥିଲେ ଶ୍ରୀମଦ୍-
ବାଗୁକୁ ଝାଲେଜମାନେ କାକୁଥିବା ସୁନେ
ମୁଦ୍ରପିଟର ହେବାରୁ ମୁଦାରାମାନେ ମରେ ମୁଦ୍ର
ଓ ବାତରେ ମାତ୍ର ଯାଏ ଟେକ୍ କ୍ଲାନ୍ ମରିଥିଲା

ଟୋପି ଛାଡ଼ାଇ କେଲେ ଓ ହିଂ ଛାରକୁ ଧର
କେଇ ଗାର୍ଦ ସରେ ବନୀ କଲେ । ଏପରି
ଶୁଭୁତର ଅଧିକାର ନାଲିଖ ହେବା ସ୍ଥଳେ
ଡେଇଟ୍ ମାହିମ୍ବେଟ ମାହେବ ଶୁହାମାନଙ୍କ
ଦୂଷରେ ସମନ ଜୀବୀ କରିବାକୁ ନାହିଁ କଲେ
ବଢ଼ ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଅଟଇ । ପାହାବର
ଯେବେ ମୋକଦମା ପ୍ରତି ସନ୍ତେଷ ହୋଇଥିଲା
ତେବେ ସୁଲକ୍ଷଣାର ଚର୍ଚିର ଅନୁଷ୍ଠାନକ କଷଳ
ଆନ୍ତେ । କଷ୍ଟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର
ଭଜନର ଦୋହରାଇ ସେ ସମସ୍ତ ସୁଲକ୍ଷଣ
ଅଧିକାର ଅଟଇ ଏହାକୁ ସାମାନ୍ୟ ମାତ୍ର ଟିଟ କ୍ଲାବ
କରିବା ଆଦୌ ଭୁଲ ଅଟଇ । ସାବାର ସାନ୍ତି
ହାଜର କରିବାର କଳ ଆଏ ସେ ଉତ୍ତାପନକ
ସମନ ଝର୍ଣ୍ଣା ଦେବାକୁ ପ୍ରସୂତ ହୃଦୟ ନାହିଁ
ଏବଂ ଅନେକ ଲେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଦେ
ସେମାନେ ଉତ୍ତାପନକ ସାନ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସନ୍ତି
ନାହିଁ । ଏପରି ପୁଣେ ସାନ୍ତିଙ୍କ ନମରେ ସମନ
ଜୀବୀ କରିବାକୁ ନାହିଁ କରିବା ଲେକିଲୁ ଅବ୍ୟା
ଲଭର ଅଶୟ ଦେବାକୁ ଅନ୍ତିକାର କରିବ
ତନ୍ତ୍ର ଅଟଇ । ସୂଚିବାଂ ଏହା ଦେଖି ଲେକେ
କାହିଁବ ମନେ ନ କରିବେ ଯେ ପଳଟିବିଯୁ
ଜୀମରେ ନାଲିଖ ହେବାର ଏମନ ସିଫାରି

ବେଅ ଓ ପଲବକ୍ଷ ବଳ ।

ଉପରେକୁ ଶିଖେନାମ କର୍ଦେଇ କର ଜଣେ
ଲୋକ ବୋଧ ହୁଏ ଜଣେ ରଂଗଜୀ W. St.
J. D. ସ୍କ୍ଵାରରେ ଏକ ପଦ ତେଜିନୀୟସ୍ଥବ୍ର
ଲେଖିଥାଇଛି । ଚଳିବିମାସ ତା ୯୨ ରଖିର
ତେଜିନୀୟସ୍ଥବ୍ରରେ ଭାବା ଶ୍ରାବ ପାଇଥାଇ । ଭଲ-
ବର୍ଷକିଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସହରେ ଆଗର
ଦେଲ୍ ଦିନକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଭାବଗ୍ରୀ ରଂଗଜୀ
ମାନେ ନିଜ ସର୍ବକର ମାତାପାତ୍ର କରି
ସେବୁ ମାତ୍ର ଭାବରେ ଦେଶୀୟ ଜ୍ଞାନକର
ଅଭିଭାବ ସମାଜେତନା କରି ସେମାନଙ୍କ
ଅନ୍ୟ ଭାବରେ ଗାଳ ମନ ଦେଇ ଅସ୍ଥାଇଲୁ
ଭାବା କାହାରିବ ଅବଦିତ କାହିଁ । ପରିଧି
ଭାବବାସୀ ଭାବା କିଶେଷ ସହୃଦୀ ବା ସହିତେ
ସହ୍ୟ କରି ସେବୁ ସବରେ ଅପାରାର ମନେ
ସମତା ଦେଖାଇ ଅଧିଅଳ୍ପ ଭାବା ଅଜ୍ଞା
ପ୍ରଶଂସନାୟ । ବଜାଦେଶୀୟ ଲୋକେ ତେଜ୍ଜ୍ଞ
ଠାରୁ ସେ ଥନେକାଂଶରେ ସହ୍ୟ ଓ କ୍ରମ
ଚାଲିଥାଇଲା ଭାବା କେହି ମନ୍ଦିର ପାରିବ
କାହିଁ । ସେବିବଳେ ସେମାନେ ଅଗ୍ରହି

ନିଜାର ଗୁରୀ ହେଲେ କେତେବେଳେ ତେଣୁ
ମାନେ ଯେ କେତେ ନିଜାର ଗୁରୀ ପାହା କିମ୍ବ
ଦେବ କାହିଁ । ମାତ୍ର ଭାଗ୍ୟବଳକୁ ଏବେଳେ
ଗାନ୍ଧିଆ ଯାଇ ନ ଥିଲା । ଅପଦିନୀୟ ହିଂସା
ଭାବକୁ ଦେଇ ଅଥବା ହରବଦିକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ଦେଇ କିନ୍ତୁ ପଢ଼ିପ୍ରେରବ ଦୂର ଗୂରୁ କଥା ନ
କହ ରହୁ ପାରିଲେ କାହିଁ । ଗୋପାଦ୍ୟନ୍ତର
ସେ ଗାନ୍ଧିଆଙ୍କ ଯେ “ଆମେ କେତେବେ ନିଜ
କଟକରେ ପାଶ ଓ ମଧ୍ୟବଳରେ ତୁମଣି କର
ସେଠା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବ ସମଜରେ
ଜୁରୁମ ମର ପ୍ରିଯ କରିଥିବୁ ଯେ ତହିଁ ଉପରେ
ନିର୍ଭର କଷା ଯାଇ ଗାରେ ?” ହେ କହନ୍ତି ଥି
“ତେଥିମାନେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ଏକ
ନିବିଧ ଓ ମାତ୍ର ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରତି ତହିଁରେ ଥାଏ
ଅନ୍ୟ ମର କାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ସରକୁ
କେବେହେ ବ୍ୟାହ କଷା ଯାଇ ନ ପାରେ ଏବେ
ପାହା ଅଗ୍ରମ ଧୀମା ଅଭିଭାବ କରିଥିଲା । ଯେତେ
ମାନେ ହେବେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ବସନ୍ତ ପାଦ
ସଙ୍ଗେ ନିର୍ମିଥିଲା ସେବାରେ ଏହି ମରର
ପଦ୍ଧତି ଅଛି ଏହି ଆମେ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ କହ
ପାରୁ ଯେ ସେମାନେ ଆପଣା ଦେଖରେ ଏହି
ଦଶବ୍ୟ ଅଧିକ ଥିଲା । ଲଂଘନମାନେ ତାଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ କାରବାର ହରିଲେ ପାହାର କାଷତ୍ତିପୁ
ଓ ଅଭିଭାବ ମନୁଷ୍ୟମାନ କିମ୍ବାରକ ପାର
ପାଏ । ହରିଲେ କଟକରେ କଣେ ବିଷ
ସଙ୍ଗେ ଖାଦ୍ୟବା ସମୟରେ ଭାକଠାରୁ ଅର
ଥିବା ମୋହଦମାନଙ୍କର କଥା କହିଁ ନେ
କହିଲେ ସେ କଠୋର ଭାବରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲାଇ ନ ଥିଲେ ତେଥିମାନେ ଆପଣାର
ଅଶେଷ ନିର୍ମାତାଙ୍କ ଓ ଧଂଖା କୃତିନ ସରିବ
ସହାୟରେ ଦେଖିଯା ମେଜିଞ୍ଚିବଳ ପାଇ
ତାଙ୍କ ଠକାଇବା କହ ହତିବ ନୁହେ ” ଏହି
କହିଥିଲା ସେ “ ସ୍ମୃତି ଅଧି ବାବୁ
ପରିଚୟ ନ ଥିବା ସାରିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତିରାଇବା
ରେ ତେଥିମାନଙ୍କର ଏକ ଦିଶେଷ ପରି
ଗ୍ରହିଥ ଥିଲା ” ଇବ୍ୟାଦି । ଅହା ! ଏହି ଧାର
ଧାରଣ ବିତରଣ ହାତିମନ୍ଦର ନାମ ପଡ଼ିପ୍ରେରିଲା
ସାବା ଲୁଣ୍ଠାଇ ରଖିଲେ । ପାଠକେ ଏହା
ତମି ରଖ । ସନ ଟ୍ୟାଙ୍କ ମହିଦାରେ ତେଥିମାନ
କ୍ଷୟ ଦେଇ ତାରଖାରୁ ଅତିକଟ କରି କରି ଦେଇ
ଲଂଘନମାନେ ତେଥିକ ସଙ୍ଗେ କାରବାର
କରୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏ ଧରାଯ ବର୍ଷ ଦାନ୍ତମରମ୍ଭନ୍ତି
ତେଥିକ ସମୟରେ ଲଂଘନ ଏହିପରି ମର ।

ଏହାର ବଦ୍ଯାବାଗାଶ ଆହଁ ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ
କରିବାରେ ବଢ଼ିବାଳ ହାତେ କରି ସବଳ
ପାଦର ବଢ଼ିଦଶିତା ଲାହ କରିଥାଏନ୍ତି ପର ।
ତୁମ୍ଭମନେ ଅବଧ ପ୍ରକଳ ଉନ୍ଦରାବଣ୍ଟାକୁ
ବାନ୍ତି ଏହା ପରାତ ବଥା । କିନ୍ତୁ ସବ୍ୟ
କରିବ ରଂଗଶ୍ରୀରେ ସେ ଅବଧ ଏହି
ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ର ପ୍ରବଳର ଲେବ ଅଛନ୍ତି ଏତିକ
କରି ଦୋଷ ହେଉଥାଏ । ହେଉ । ଏହିପରି
ଜୀବ ଶାର୍ଵିକ ଉତ୍ତଳିଯୁ ପ୍ରତିମାନେ ଉନ୍ଦର
ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରଣ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ପ୍ରୟୁଷି ଓ
ଅନୁଭ୍ରବଣ କରିବାକୁ ଏହିମାନଙ୍କର ଏକା-
ହାତା ଦେଇନ୍ତି ଏହିତା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକା-
ହାତ ମାତ୍ର ଏହା ଦେଲେ କାଳେ ସେହି
ପ୍ରତିମାନକେ ସେ ପ୍ରଶଂସାବାଦ କରିବାକୁ
କୁବେ ଗର୍ହିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସମ୍ଭାବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅଥକରିବୁଷେ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସହୃଦୟ !

ପାଠମାନେ କାଣନ୍ତି ସେ ଏବବର୍ଷ ଦେଲେ
ଭାବର୍ଣ୍ଣିଯୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏହି ସହୃଦୟ
ଭାବାଳ ମନୋମୋହି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି କର୍ତ୍ତର ରପନ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ସାଧୁକାର୍ଯ୍ୟର
ପାଠର ଅଛନ୍ତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଯେତେବେଳେ
କରିବି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିକ ବା ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବା-
କରିବା ଏହିବେ ସହୃଦୟ ଧାରା ଯଥା
ପରିବର୍ତ୍ତ କାଣି ପାଇ ମନୀମର ବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ
ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥର ସର ତାହା କ୍ଷମିତ ହେବାର
ପାଠରେ ଏଥର ବହୁତ କଲେବକ୍ଷେ
କରିବାକୁ ଭାବର୍ଣ୍ଣିଯୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ଏହି କରିବାରେ ସେହିଦେଇଥିଲେ । ଥାରୁ
ତେବେଳିଏବଥା ନିର୍ମିତରୁଷେ ନିଷତି ହୋଇ
ନ ପାଇବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କଲିଶିତ ଆଦେଶମାନ
କରିବାର ହେଉଥାଏ । ଯଥା—

ଏହିଦେଇ ପାଣ ରିପି ଓ ଡର୍ବର ହେଉ ଏବି
ଏବି ଚହୁଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରିବାରକି ଓ
କାଗଜମାନ ଲେବକୁ ଯୋଗାଇବା
କରିମୁଣ୍ଡର ଏହି ନିୟମ ହୋଇଥାଏ କି ସେ
ଏହା କାଗଜରେ ଶ୍ରଗା ହୋଇ ଗଣ୍ଡି-
ପାଣ କାଗଜକୁ ଏକ ପରିପା ଲେ-
ବାରେ ବିକ୍ଷୟ ହେବ । ଖ ୨୫ ଶ୍ର
ମାତ୍ର ପରିପା ଏହି ଦର ରହିବ ଗର୍ହିବାରୁ
ଏହିଦେଇ ଅଥବା ହେବ ତକ୍ଷିରେ ମୂଲ୍ୟ
କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ତାକମାନ୍ତି

ଛାଡ଼ା ବର୍ଷିକ ୩୧ବା ଲେଖାଏ ହେବା
ଦେବେ ସେମାନେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେବେ
କାଗଜ ପ୍ରଗରିତ ହେବ ସମସ୍ତ ପାଇବେ ।

ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘମାନେ ବିଜା ମୂଲ୍ୟରେ
କେତେଷୁତିଏ କାଗଜ ଆପଣା ବିବେଚନାନ୍ତି
ରେ ବାଣି ଦେଇ ପାଇବେ । ସମ୍ବାଦପତ୍ରମା-
ନ୍କ ବିଜା ମୂଲ୍ୟରେ ଏ ସମସ୍ତ କାଗଜ ଦିପ୍ତା
ଯିବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏ ବିଷୟରେ ଆହଁ ବିହି
ଇପର କ୍ରିତ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ
ସେହି ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନ ପ୍ରାଣୀର କରି କର ନାହିଁ

ଅର୍ଥାତ୍ ଅଛି ବାହାରିଲା କାଳ ନାହିଁ ସେ ସମସ୍ତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହିତ ହେବେ ନାହିଁ ।
ଏହିପରି ଦିଲ୍ଲି କାଗଜମାନଙ୍କର ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ
ଶ୍ରୀକାର୍ଯ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ
ପରିପାଦିତ ହେବ । ଏ ସମ୍ଭାବ୍ୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ରାଣ୍ଡିଯୁ ଅନୁବାଦ କରିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହେବେ ।

ସେହିଦେଇ କରିବାର କାହିଁ ସେ ସମସ୍ତ
ପରିପାଦିତ ହେବେ ନାହିଁ । ଯେହି ପାଣ୍ଡିଲିପି
ମଧ୍ୟ ପରିପାଦିତ ହେବେ କ୍ରିତ୍ୟ କରିବାର
ପାଠର କରିବାର କାହିଁ ବରଂ ଅନୁବାଦର
ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇ ପାଇବ ଏବି ଅନେକଙ୍କ
ଉପକାରୀ ଭାବରେ ଭାବାର ଅଧିକାର ହେବ ।

ପାଣ୍ଡିଲିପି ପରିପାଦିତ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟର ଉନ୍ଦରି
ସମ୍ଭାବ୍ୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସଥାର୍ଥରୁଷେ ସେହି
ଭାବର୍ଣ୍ଣିଯୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅର୍ଥଶବ୍ଦର କରିବାର
ହେବଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏହି ନିୟମ ହୋଇଥାଏ କି
ଅନୁବାଦ ସଥାର୍ଥର ସବଳ ଏବି ପରିପାଦିତ ଭାବରେ
କରିବାର ହେବ ଏବି ବିଦେଶୀୟ ବିଭିନ୍ନ
ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପରିପାଦିତ କରିବାର
ହେବ । ଯେଉଁଠାରେ ସେପର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର
ନକଲେ ନକଲିକ ସେପରେ ପୁଣ୍ୟର ଘେଷଭାଗ
ଗରେ ରହିବ ଟାକା ଯୋଗାଇବାକୁ ହେବ ।
କେହିଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପ୍ରାଦାନ କରିଥିଲୁ
ଲେବ କି ପାଣ୍ଡିଲିପି ଅନୁବାଦରେ ପରିପାଦିତ
ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥର ଧର କେବଳ ଭାବ ଲିଗାଇ
ଅନୁବାଦ କଲେ ସଥେଷ୍ଟ ହେବ । ମାତ୍ର ରାଣ୍ଡିଯୁ
ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏହିରେ ବିକ୍ଷେପ କହି-

ଅଦେଶ ଦେଇଥାଏ ପାଣ୍ଡିଲିପି ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ
ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ହେବ ଏବି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ହେତୁବାଦ ପ୍ରତିକ ଅନ୍ୟ କାଗଜମାନଙ୍କର
ଭାବ ଲିଗାଇ ଅନ୍ୟବାଦ କଲେ କୌଣସି ବାଧା
ନାହିଁ । ଅନୁବାଦକର ମହିମାର ଭାବ ସ୍ଥାନୀୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅର୍ଥର ହେତୁ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଜେନରଲ ସାହେବ ବିବେଚନା କରିବୁ କି
ଆଜିରେ ଯଦାକର ପ୍ରକଳ ଅଛି ସାଧମତେ
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷକ୍ତ
କରିବାକୁ ହେବ ।

ପରିପାଦରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ରାଣ୍ଡିଯୁ ନିୟମ
କରିଥାଏ କି ପାଣ୍ଡିଲିପି ଏବି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
କାଗଜମାନ ଭାବୁ ଅଥବା ହାନ୍ଦୁପ୍ରାଣ ଭାବରେ
ଅନୁବାଦ ଏବି ରଂବଳ ଅନ୍ୟରେ ଲେଖା
ଦୋର ରାଣ୍ଡିଯୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସ୍ଵୀକୂପରିତ
କରିବେ । ସ୍ଥାନୀୟ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହିହି ରାଣ୍ଡିଯୁ
ରାଣ୍ଡିଯୁ ସାହେବ କାହିଁ ବରଂ ଅନୁବାଦର
ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇ ପାଇବ ଏବି ଅନେକଙ୍କ
ଉପକାରୀ ଭାବରେ ଭାବାର ଅଧିକାର ହେବ ।

ଏ ସମସ୍ତ ନିୟମ ଅଛି ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥାଏ ।
ବିଷୟର ମୂଲ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶବ୍ଦ
ହୋଇଥାଏ ବିଶେଷ ଅନୁବାଦ ପଳରେ ସେହି
ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ହୋଇଥାଏ ଭାବ ଅଛି ମନ୍ତ୍ରାର
ଅଟଳ । ଆଜିନ ନ ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପଳରେ
ପାଣ୍ଡିଲିପି ଅନୁବାଦ କରିବା ଏବି ପରିପାଦିତ
ଅଧିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ବିଷୟ ସେ
ଏହେବାକ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତାପନ୍ନ କାହାକୁ ବିଷୟ
ପାଠର କରିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଦେଶକମେ ଅନୁ-
ବାଦ କାର୍ଯ୍ୟର ସଥାର୍ଥ ଭାବରେ ହେବ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରର ବିଦ୍ୱତ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ
ମୋକଦମା ।

ଆମେମାନେ ଆଜିନ ସହିତ ଅବଶି
ଦେଇଁ ସେ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଏ ନଗରରେ
ସେହି ଭୟକାଳ ଅବଜକତା ସହିତିଲ ଭାବରେ
ଭାବର ଭବନ୍ତ ଏହେବାକେ ଲାଗି ଯାଇଥାଏ
ଏବି ପୁଲିଷ ଗ୍ଲାନ୍କ ମରେ ଜାଣେ ଥାପିଥାର
ଦାଳିତକୁ ଥାପିଥାର । ବାରୁ ଶବ୍ଦମୁଦର
ଦିଲ୍ଲି ଲାଗୁଣ୍ଡକରି ଭାବର ଅନୁମାରେ
ଏଥ ଧୂର୍ବର ଭବନ୍ତ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।
ପଲଟକର ପିପାହମାନେ ଭାବର ଭାବର
ଅଭ୍ୟାସର କରିଥିବାର ସେ ପ୍ରାଣୀରୁଷେ

କାରୁ ଅସମୀମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା କାରଣ ଗତ
ଦୂରପାର ସକାଳବେଳେ ସବୁ ସିଂହାହକର
ପରେଟ ହୋଇଥିଲ ଜିଞ୍ଚାର ମାଛଫ୍ରେଟ ଏବଂ
ପୁଲିସ ମୁଖରଣେଟେଣ୍ଡ୍ ସାହେବ ସେଠିରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଥାର ଅସମୀମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାଇ ଦେବା
କାରଣ ଶ୍ରୀମଦବାବୁଙ୍କୁ କହିଲେ । ତହୁଁ ସେ
ପ୍ରାନ୍ତ କ ଧ୍ୟାନ ଶିଖାଇ ଦେଲେ ।
ସେହି କଳାଙ୍ଗୁବଳ ପରିଚି ବାହାର ସଙ୍ଗରେ
ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରେଟ ସ୍ରାକରୁ ଯାଇ-
ଥିଲେ । କେହିଁ କଳାଙ୍ଗୁବଳ ଥିବୋ କାହାର-
ଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ କେହିଁ ଭା-
ନ୍ଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାଇ ଦେଲେ ବୋଲି କଥୁତ
ହୁଅଛ । ଫଳକଃ ଏ ଉଷ୍ଣଯୁକ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ
ବୌଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟା ନିଷ୍ଠ୍ୟ କହି କ ପାରୁଁ ଏବଂ
କିମ୍ବୟ ମଧ୍ୟ ଦେବାର ମଧ୍ୟ ଅଳୁଚିଲ । ପୁଲିସ
ତବନ୍ତ୍ରିଲାଗିଥିଲ ଫଳକବାସକୁ ମୋକଦମା
ଶୀଘ୍ର ଥିବି । ତେବେବେଳେ ସବଳ ଦୟାକୁ
ସବସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ପଢ଼ିବ ଏବଂ କ
ପରିମଣରେ ବାହା ଉପରେ ଦୋଷ ସାବଧାନ
ହେବ ବାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଏତେ ବନ୍ଦ
ମୋକଦମା ଯେବେ କାନ୍ଦାର ଉପରେ ସାବଧାନ
କ ହେବ ଘେବେ କତ୍ତି ଦୂରର ବିଷୟ ହେବ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଆଉ ଅପରଥ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ
ଦୋଷୀ ବନ୍ଦିମାନେ ଦଣ୍ଡ ଧାଇଲେ ସବା
ସ୍ରାମ୍ୟ କର୍ତ୍ତରମନ୍ଦର ସେ ଏଥରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ମର ଭାବ ସିଂହ ହୋଇଥାଲ ତାମା ଗୋଟିଏ
ବୁଝେ ପୁଣ୍ୟ ଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ କହିବାକୁ
ଗଲେ ସ୍ରାମ୍ୟ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଏ ପିଟାଶାର
ମୂଳବାହଣ ହେଉଥିଲା । ସେମାନେ ଯେ-
ବେ ହିଂଦ୍ବା ସମ୍ବୂରେ ସର୍କର ହୋଇଆନ୍ତେ
ତେବେ ଏକାତ୍ମି ବ୍ୟାଧାର ଘଟିବା ଅବମୂଳ
ହୋଇଆନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କର ମୋତ୍ତିଏ ଗୁରୁତ୍ବ
ର ତୁଟ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତ ହା ଆମେମାନେ
ସଂକ୍ଷେପରେ ଏଠାରେ ଚିହ୍ନାଇ ଦେଇଥାଏ ।
କାରଣ ତାମା କ କଲେ ଆମେମାନେ ସ୍ରାମ୍ୟ
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅକ୍ଷରଣ ଦୋଷାଦେଶ
ବିତୁଅଛୁ ବୋଲି କେହି କହୁ ପାରିବେ ।

ପେଣ୍ଡ ବାଯାରଟ ସହିଲ ତାହା ଯେ କେ
ନଳ ଶ୍ୟାମ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ଶପ୍ତି ଦେବା ନିତ
ଏଥରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କାହାଁ । ଗୁଡ଼ ଘର
ଧା ପୁଷ୍ଟ ଦଜା ବଜାମା ଅଭିମୁ ହେଲ
ଆନ୍ଦମଣିବାରିମାନେ ପଳିମ କିନ୍ତୁ ବଳିଲ
ପ୍ରହାର କର ସେ ଅନ୍ଧରୁ ଏକାବେଳିଲା

ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଖ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାରେ ରହିଲେ ଏବଂ ଦୂର ପ୍ରଦେଶର ସନ୍ଧି ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ ଗାନ୍ଧାରୀ ପାଇଁ ସଥେରିର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ୩ ଓ ୪ ଶାନ୍ତିମାନ ପୁଲିସର ଅଧିକାରୀ ଛାତି ସାଇଥିଲା । ଏଥରୁ ପୁଲିସ ସାହେବଙ୍କ ବୋଠି ପଡ଼ିଗୁଣ୍ଠାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ନିବଟରେ । ପ୍ରାୟ ଗୋକମାଳ ତାହାଙ୍କ ବୋଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣା ପାଇଥିବ ଏବଂ ସେଠାରୁ ଅନ୍ତ ଦୂର ଗୁରୁକିଅଙ୍ଗରେ ପୁଲିସର ଶୁଣିଲା । ସେମନ୍ତ ଗୋକମାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ ଯେବେ ପୁଲିସ ସାହେବଙ୍କୁ ତହିଁର ସବାଦ ଦିଯା ପାଇଥାନ୍ତା କେବେ ସେ ଅଳ୍ପାସରେ ପୁଲିସ ଶୁଣିଲା ଏବଂ ତାମା ମଧ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକମତେ ପୁଲିସ ସେକା ଦେବନ ଅସି ସରଜମିନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତେ ଲାହା ଦେଲେ ଆନ୍ଦମଣିବାରମାନେ ଶାନ୍ତିମାନ ବାହୁଙ୍କ ବଣ ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଜି ୨ ବାହାର କରି ଏପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାକୁ ଅବକାଶ ପାଇବାର ଅସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତା । ପର୍ଦତାକ ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷକମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ଦେଲେ ବୋଲି ସିନା ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ସବୁ ଅବକାଶ ମିଳିଲ । କିନ୍ତୁ କଥା ହେଉଥିଲେ ସେ ପୁଲିସ ସାହେବ କିପରି ସବାଦ ପାନ୍ତେ ? ଏବେ କନନ୍ତାହଲ ହେଉ ବଳଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ କାହାରକୁ ଯେ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଯୋଗାଇଲା ନାହିଁ ଏହା ବତ୍ତ ଅର୍ଥରେ ବିଷୟ ଅଟଇ । ବୋଥ ହୁଅଇ ସେମାନେ ବସ୍ତରେ ଡକ୍ଟର ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେମନ୍ତର ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ବୁଝିରେ ଏହି ଅନୁମାନ ପ୍ରବଳ ହେଉଥିଲ । କିନ୍ତୁ ପଲଟନର ସାହେବ ଯେତେବେଳେ ପଢ଼ିଗୁଣ୍ଠାରୁ ଆସି ପୁଲିସ ପଦବିବାକୁ କେହି ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିବାର ହେଲିବିଲ କେବେବେଳେ ପୁଲିସ ସାହେବଙ୍କୁ ସବାଦ ଦେବା କି ତାହାର କିର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ ଥିଲ ? ତାହାଙ୍କ ପଦ ଉପଲବ୍ଧ ମରେ ସେ ଏ କର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧନକହାଇପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ସେ ସ୍ଥଳେ ଏକ ଏକାଶର ବିଶ୍ଵାସର୍ଥି କେବଳଥିରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ସାମାନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ସେବାକୁ ନାହିଁ ବା ଅର୍ଥରେ ବିଷୟ । ମୁସ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ପୁନ୍ରେ ଗୋଟିଏ ଗୋକମାଳ ହେଲ ପୁଲିସ ଫାଣ୍ଟି ଶୁତ ପକାଇଲେ ତଥାର ସେ ତହିଁର କିଛି ବିନୋଦପୁଣ୍ୟ କଲେ । ପରିଶେଷରେ ବିଦ୍ୟାର ହୁଅଇ ଏବଂ ମାତ୍ରେ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାଦ ପାଇଲେ ମାତ୍ରେ ପ୍ରେସ୍ ସରଜମିନର ଆସିରେ ତାଥାର ପାଇଲେ

ପାଦେବ ସେ ରହିରେ ବାହାରଲେ ନାହିଁ ।
ଅତିଏକ ଆମ୍ବେଳାନେ କହୁଁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀମୁଖ କର୍ମ-
ଗୁରୁତ ଦୂଷିତ ଶ୍ୟାମବାବୁ ଏହାତୁମ ଦୂଃଖ
ପାଇଲେ । ଧୂରସର ବଜୋବସ୍ତୁ ଯେବେ
ଉତ୍ତମ ଥାନ୍ତା ହେବେ ଧୂରସ ପାଦେବ ଅବଶ୍ୟ
ସଥା ସମୟରେ ସମାବ ପାଇ ଦଳବଳ ସହିତ
ସରଜନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାଇଲେ ଏହି
ତାମ ହେଲେ ଏହାତୁମ ବ୍ୟାପାର ଏହି
ପାରନ୍ତା ନାହିଁ ।

ଦୂଷିତ ବଥା ଏହାକ ଶ୍ୟାମସନର ବାହୁର
ପ୍ରତି ନଗରବାସୀମାନେ ବହୁତାଳରୁ ଅସନ୍ତୋଷ
ଥିବାର ସ୍ତ୍ରୀମୁଖ ଦ୍ୱାଦଶମାନେ ଉତ୍ତମମୁଖେ
ଜୀବନ୍ତ । ଗର୍ବବର୍ଷ ଏହି ସମୟରେ ଗୋପାଳ-
କିର୍ତ୍ତ ମୁଠ ଝୁଲୁଶୀଳା ଲଜ୍ଜାହି ପେନ୍
ଶ୍ୟାମବାବୁଙ୍କୁ ପରି ଲୋକମାନେ ବରତ୍ରୁ ଥିବାର
ଅଧିକର ପ୍ରକ୍ଷେପିତ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମୁଖ ବରଜୁରୁଜାତୀ-
ରେ ପ୍ରକାଶ କରେ । କଲିବାର ସମ୍ବାଦପତ୍ର-
ମାନଙ୍କ ଟେଲିପ୍ରାପ୍ତ ଫଟା ଗଲା । ବାଲବୋର୍ଟି-
ରେ ମୋରଳ ହେଲା ଏବି ବହୁଲେବର ସ୍ତ୍ରୀ-
ରରେ ଶ୍ରୀମୁଖ କମିଶୁର ପାଦେବକଥାରେ
ଦରଖାସ୍ତ ହେଲା । ଶ୍ୟାମବାବୁଙ୍କ ଅଚରଣ
ବିଷୟରେ ନାକା ପ୍ରତି କି ସମ୍ବାଦ ପଡ଼ିମାନର
ରେ ବାହାରଳ ଏବି ଧୂର୍ବା ଏବି ନନ୍ଦନ
ମୋର୍ଦ୍ଵାରା ହଞ୍ଚ କାନ୍ଦିପଢ଼ି ଦେଖାଇ ମୁଣ୍ଡ
କମିଶୁର ସହେଳକ ନବଟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦେ-
ଲା । ସେ ସମ୍ପ୍ରତି ଘରମର୍ମ ଏହିଯେ ଶ୍ୟାମବା-
ବୁର ଅଚରଣ ପ୍ରତି ଏ ନଗରର ଲୋକମାନେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି । କମିଶୁର ସ୍ତ୍ରୀ ପାଦେବ ଚାହେ-
ଦେବ ବୋଲି ସାତ ଥିମାତ୍ର ପକାଇ କୁରିଲେ
ଏବି ବନ୍ଧୁମଧ୍ୟରେ କିଛିର ମନ୍ଦିରପୁଣ୍ଡିତ କିମ୍ବା
ସୁଲମ୍ବି ସ୍ତରକ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର କବହ ସେ ଦୂଷମୁହୂର
ଅବୋ ଦୂଷିପତ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନବୁର
ଖାରଣା ଏହାମୁଖ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ହେଲା କି
ଯେମନ୍ତ ଶ୍ୟାମବାବୁଙ୍କ ପର ଆହୁ ଧୂର୍ବ କର୍ମ-
ଗୁଣ ମିଳିବ ଲାହୁଁ ଏବି ସେ କାହିଁ ଦ୍ୟାମର
କର୍ମଗୁଣ ଥିବାରୁ ଲେବେ ଅଜ୍ଞାନ ଜାନିବ
ପ୍ରତି କହେଥ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲେ । ମୁଣ୍ଡ
ପାଦେବ କମିଶୁର ଏତେ ଚନ୍ଦୁର ବୋଲି ସମ୍ମାନ
ଦେହପର କୌଣସି ଜୀବନ୍କ ଅବନନ୍ଦତ ଦୂଃ
ଶ୍ୟାମବାବୁଙ୍କ ଦୂଷିତରେ ବୋଲିଥିବା ଦରି ଏହି
ପ୍ରତି କୌଣସି ଅଜ୍ଞା ନ ଦେଲୁ ଅନ୍ତର୍ମାଧ
ନେଇ ଗୁରାଗଲେ ଏବି ପରମେଶ୍ୱରେ ବନ୍ଦି
ମୁଣ୍ଡିଲ ନାହିଁ ପାଦେବ ଅବେ ଧୂର୍ବମୁଖ ସେ

ତା ୨୫ ରଖ ସିଦ୍ଧନ୍ତ ସଙ୍କଳ ୧୯୮୯ ମସିହା

ଦର୍ଶାସ୍ତକୁ ଲିଖିବି କଲେ ତାଦା ନିଳଟରେ
ପାଠମାଦଙ୍କୁ ଜାଗାର ଅଛୁ ହରୁର ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରସ୍ତୁତକର ନ ରଖେ । ଧଳଇଃ ଯେବେ ଲୋ-
କଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରକୁ ପରି ସ୍ତ୍ରୀମାୟ କର୍ମଶିଳମାନେ
କିମ୍ବାମାତ୍ର ଆସ୍ତା କର ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଶ୍ଵାମବାହୁଙ୍କୁ
ଏଠାରୁ ବଦଳ କର ଦେଇ ଥାନ୍ତେ ଘେବେ
ଦର୍ଶାନ ଶ୍ଵାମବାହୁ ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଵା ଲଭ ନ
ଆନ୍ତେ । ଅଛେକ ଅମ୍ବୋମାନେ ବାଝ ବୋଲ
କିମ୍ବାତୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଵାର ମୂଳ କାରଣ
ସ୍ତ୍ରୀମାୟ ଦ୍ୱାକମମାନେ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ
ଅସରନ୍ତାରୁ ଅଚମନକାରକୁ ଏଗର ସଫୋର
ନିଳିଲ ଏବ ଏତେବେଢ଼ ଅନ୍ତରୀୟ ସଟଣା ହୋଇ
ଏବା ନଗରବାସିଙ୍କର ସ ଶ୍ଵାମବାହୁ ଏହା
ନର କାହାରୁ ସବୁ ବିନ୍ତୁ ପେବେ ନଗରବା-
ଦିନର ତାହାଙ୍କପ୍ରତି ସହ ନୂହୁର ବା ଅନୁଭୂଗ
ଆନ୍ତା ରେବେ ଅବଶ୍ୟ ଦଶକଣ ତାହାଙ୍କ
ଏବ ସମୟରେ ସହାୟ ହୋଇ ଥାନ୍ତେ ଏବ
ପ୍ରାଣପରେ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏବ
ତାହାର ଅନ୍ତରୀୟକୁ ଗୌଡ଼ାର
ଦେଖାକୁ ଦେଖୁ କର ଆନ୍ତେ । ଯାକା ହେଉ
ଏତେବେଳେ ସେମୟ ସବୁ ଅଧିକ ସମା-
ଲୋକନା କରିବାର ସମୟେ ଜନ କାହାଁ । ସେ-
ବେ ଏ ସଟଣା ସମ୍ରକ୍ଷରେ କଣ୍ଠପ୍ରଶମନେ
କୌଣସି ସ୍ଵଭବତନାର କାର୍ଯ୍ୟ କର ଥାନ୍ତି
ରେବେ ତାହା ଶ୍ଵାମବାହୁଙ୍କର ବଦଳ ବିଷୟ-
ରେ ଅଟନ୍ତି । ଦର୍ଶାନ ଶ୍ଵାମବାହୁଙ୍କୁ ଏଠାରୁ
ବଦଳି କରିବା ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସକାଗେ
ଦେମନ୍ତ ନଗରବାସିଙ୍କ ସବାରେ ଶ୍ରେସ୍ତୁର
ଅଟନ୍ତି । କୌଣସିରୁ ପ ତାହାଙ୍କ ଏଠାରେ
ନନ୍ଦିକୁ କର ରଖିବା ଉଚିତ ହେବ
କାହାଁ ।

ସାଧୁତିକ ସଂବାଦ ।

ଦୁର୍ଗାପୂରୀ ଏହି ଉପରେ ହେଉ । କାନ୍ତାରୀ ଦେବାଳୀ
ଅନନ୍ତ ବନ ହେବ ଏହି ଶ୍ରୀମାତୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତୀ
କଲେହିତେ ପ୍ରଭୁର ବର୍ଣ୍ଣନେର ଅର୍ଥମାନ ନନ୍ଦ ହେବ ।
ଏ ସମ୍ବାଦରେ ଏ ଜଗତରେ ଦୂରଦନ ମେଘୁଷ ବନ
ମୀମାଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରି ହୋଇଥାଏ । ଦୃଢ଼ିତାର ଧୟାନପ୍ରତି ଉପବାସ
ଦୋଷରେ ଯାହିଁ ଗୋଟିଏ ଘଟେ ତାହିଁ ।

ଅସମାଳକ ହରିଜନଙ୍କ ସାଥେକି ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ଅପିଲେ ।
ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବେଳା ଶୁଭେ ଉପରେକିର ଦସ୍ତଖତ
ଦେଇ । ସୁଲିମ ଅଟୋ ହାଲା ବଜାରାକାର ପାପ ଦେଇଲେ
ଚାହିଁ । ଯେବେଳେ ହେଲିଛି କିଂଗାଳ ନିର୍ଭାବ ବଜାର ଦିନ

ଥାରୁ ? ଗଣେଶାନଙ୍କୁ ପାଦିରେ ପକାବ ଅସିଲେ । ଗଣେଶ
ବାଲକର ଏଥରେ କହି ଖର୍ତ୍ତ ବାହୀଗର ମାତି ବାଜାବିଲି
ମାନ୍ଦିର ବେଳକାର ମାତି ଗଲ ।

ଯାହୁପୁର ମେଉଳସିପଳ କବଳ କାମରେ ଘେରୁ ଘୋଚ
ତାର ମୋକଦମ୍ବା ଦାଏଇ ହୋଇଥିଲୁ ଗତ କୁଧକାରଠାର
ତାଙ୍କୁ କବୁର ଅରହ ହୋଇଅଛ ।

ଆମାମୀ ପୋମବାର ଅବ୍ୟକ୍ତ ମାସ ପ୍ରଥମହିନୀର
ପୃଥକ୍କର କୁଳକର୍ଷ ଅଛେ ଦେବ । ସେହିକର୍ଷ ନିମର
କାଗ୍ରତ ଦୂରପର୍ଯ୍ୟ ଲେଖିଏ ପଥକର ନିଯୁ ଶିବା
ସବାରେ କଟକ କିମର ପଥକର କନ୍ଦିଟା ରୁ କରିବାର
ଗୁର୍ବିମେଣ୍ଡ ଦାଢ଼ା ମଞ୍ଜ ର ବିଅନ୍ତରୁ ।

ନୟବଦ୍ୟାଳସ୍ଥର ପ୍ରତ୍ୟେକିକା ଏହି ଯାତ୍ରାର୍ଥର ପରିଶୀ
ଗ୍ରହଣ କରି ଯେଉଁ ବିଜମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ସେ
ବିଜମାନଙ୍କରେ ପରିଶୀ ହେବ ନାହିଁ । ପୃଷ୍ଠା କାରକମାନ
କୋଣେ ଅନନ୍ତର୍ଯ୍ୟ କାରଣରୁ ଛପା ହେବାରୁ ବିଲମ୍ବ
ହେଲା । ଦୁଇସଂ ରତ୍ନ ପରିଶୀମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିମସନ ମାସ
ତା ୨୫ ଦିନରେ ଆରଥ ହେବ ହୋଇ ଇଣ୍ଡିଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ
ଯୋଜନା ଦସ୍ତା ଯାଇଥିବ ।

ବୋବେ ସ୍ଵରସ ସେଇ ଜଳତନ୍ତ୍ରୀ ଖୁଲ୍ଲା କରଇ ଦେଇ
ଆମିରୁ ଗୁପ୍ତ କଥାଟିଲେ, ସେଇ ମୋହଦମା, ପରିବା
ବାହୁବି ବନ୍ଧୁରେ ନିଅଖା ବୋଲି ପ୍ରାଣ ଦୂରାନ୍ତର ଏବଂ
ସେଇ ମୋହଦମା ଉଦ୍‌ବାଚକ ଉତ୍ତରା କିମତେ ମାକିଟେକ୍
ସାହେବ ସରଜନିରୁ ସରଗଲେ ସେହି ମୋହଦମା
ନିଅଖା ଆକାର ସାହେବ ମୌର୍ଯ୍ୟର ଉଦାଚକରେ ପ୍ରାଣ
ପାଇଅଛି । ଅମୃତାର ଶରୀ ମୋହଦମାର ଉଦାଚକ
ଶେଷ ହୋଇ ଛାହିଁ । ଯଃ ବେଶିବାହୁ ସରଜନିରୁ ଘାର
ଅଛନ୍ତି ।

କାଳେସୁର ସିମର ସାର୍କର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କୋର୍ଟ ପାଠେକ
ହୁଏ ନେଇ କଲିବତା ପାଇଅଛି, ତାଙ୍କ ବହଳରେ ଅଣି
କାହା ପାର୍କର ବାବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ବେଳେ ଦର୍ଶନକାରୀ
ଅଛିଅଛନ୍ତି ।

ବୋଲ୍ଦାର ବାଜର ଅନେକ ଟଳା ପଢ଼ିବା ହୋଇଥାଏଇ
ଧର ପଡ଼ିଥାଏ । ସେଠା ଦେଇ ସୋଟ ଟ୍ରେଣର୍‌କା ଅମ୍ବାଇ କରିବାକି
ତ ଅଭିଭାବ ପ୍ରୋଟ ଟ୍ରେନର୍‌କା ଅମ୍ବାଇ କରିବାକି
ଦେଇ ମୋଟର ବସନ୍ତ ବନ୍ଦର୍‌କ ପେଟ୍ରିଆଲ୍ କରିବା
ପାଇସଲେ ସେମାନେ କରିଯାଇ ହାତରରେ ଅଛି ଏ
ପୋତମା ଦେଖିବାରେ ଅଛି ।

ହାଇକଲବାର କହାମ ନିକଟରେ ବର୍ଷକରା ଦେଖ
ବାକୁ ଅସିବେ କୋଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳାଇ । ତାଙ୍କ ସବେ ପ୍ରାୟ
କଣ୍ଠୀରେ ଯେବେ ଯିବେ । ନିଜାମ ସବେ ସମାକେପସେ, ନୀ
ପରିଚିତ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋଲି ବିବର କୁଞ୍ଜୁ ।

ଦ୍ୱାରା ଏକ ଧରନର ଦଳର ଜଣେ ଅରହେତା ସଙ୍ଗେ ଏକ
ଅରହେତାର ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦ ହୋଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟ
ଦିନାହୁ ହତରେ ପ୍ରତିକି ଦାଳଗୀୟ କବ ସେବିଷ୍ଠକ
“ବୈନିଂ ଓ ନୂହୀୟ” ନାମକ ନାଟକ ଉଚ୍ଚବ୍ସରେ ନୟତ
ଆଇ କର ବୈନିଂ ଓ କଳା ସେବିତକ ପଢା ଜୀବୀଷକ
ଅରହୀୟ ଦେଶର ଦର୍ଶକମନ୍ଦଳ କମୋଡ଼ି କରିଥିଲେ
ଏ ଅରହୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ ଦକ୍ଷ ମନୋହାର ଓ ପ୍ରାଚୀବଳ
ହୋଇଥିଲା ।

ସାବେମ ଜୀବାତ୍ରରେ ଏ ପାଦିତାରେ ଚାହିଁ ମାତ୍ର
ତା * ଏଇ ଅପରାଧ କଣ୍ଠାସମୟରେ ଦୂରେଦୂରେ
ହୋଇଥିବା ଏହା କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁହଁକ ଓ ସେଇନଗ
ଅଂମରକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ କହିଥା ପାହାକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହା

ଅନ୍ୟ ପ୍ରକଳ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଅଳ୍ପାଳି ମଧ୍ୟରେ
ହୁନ୍ତେ ସେଇଇ ରୂପେକଣ ଅନ୍ତରୁତ ହୋଇଥିଲେ ତେବେ
ଏହି ୧୦୫୩ ବେଳେ ଯମଜିନ ଅଶ୍ଵବୀ କରିବା ବିଭିନ୍ନ
ନିର୍ମାଣ ।

ମାନ୍ଦୁଜ ମେଳକୁ ଏକଜଣରେ ଲାଗୁ କରିବା ପରିଷକ କରି
ଲେଖିଥିବା ଯେ ସେଠାରେ ପୂର୍ବ ରହିଥିଲା ଅତ୍ୟ ହେବା
ବାଜରେ ସହିଲ ରଙ୍ଗ ଖାରାନ କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଏହା
କୌଣସି ବାସାସ୍ତବ ଶୁଣିବ ଏକାଟ ବାଜର ବେ ହିର ହେବା
ଅଥ ମାନ୍ଦୁଜ ବର୍ଜିମାନ ଜଣା ସରଥାର ଯେ ଯାବାହିପର
ଅନ୍ୟଶୁଭପାଦ କାହା ଧୂମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଲାଗଣି ବେ କାହାଟ ଗଲା
ଯିବାରୁ ଏହାର ଦୁଇନ ଦେଖାଇବ ସେ କାହାଟ ମାସ ତାଃ୪
ରଖିରେ ପୁରାଜ ଲୁଣି ଓ ଉତ୍ସାହିତ ପୁରାଜାହିର ପ୍ରଦର୍ଶନ
ପାଇ ଥିଲା । କମ୍ବାର କର୍ମଚାର ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ସଥେଷ
ସନ୍ତୋଷ ପର କରିବାକାର କାହାଟ ହୁଏ ।

ଜୁଲୁହନ ତଳେ କଲିବକାର ଏକ ଧନୀ ଜନିତାର ସ୍ଵପ୍ନ
ବିଶ୍ଵାସରୁ ଥାଏ ବାହାଦୁରଙ୍କ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ମହା ସମାବେ-
ହରେ ସମ୍ବନ୍ଦ ଦୋର ଥର ନବୟୁ ବୃକ୍ଷ ନଗର ପକ୍ଷରୁ
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀମାହନ୍ତୁ ବରସ କର ଅଣା ପାଦଧୟାରେ ଓ ସେମାନେ
କାଠ ଝର୍ତ୍ତା ପଥେଞ୍ଚିବୁପେ ବଦାକ ପାରଅଛନ୍ତି । ଛନ୍ଦ
ମୁସଲମଙ୍କ ଓ ଶ୍ରୀକିମ୍ବାନ ଦରଦୁମାହନ୍ତୁ ସମାଜକୁପେ
ସୂର୍ଯ୍ୟର ଓ ଶାର୍ଦ୍ଦିତ ଦିନ ପାଦଧୟାର ଡି ବରବରା ଓ
ତନୀ କଟରୀ ଶ୍ରୀମାନବର ତାକିତ ରତ୍ନ ଲେବନାହନ୍ତୁ
ନିନ୍ଦନ କର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ସେ କେବଳ ଏଥରେ ବାଲଶ
ତନ କଳ ନିଯନ୍ତ୍ର ରହିବାର ହୋଇଥିଲା । ତମିତାର
ମହାଶୟ ଅପଣା ରପୁମନ୍ତରୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵେଷ ଭେଦ
ଦେଇଥିଲା ।

ଶିବଳ ସରକ୍ଷିତ ପଦଶାରେ ଜାଗିରୀ ଦେଖାୟ ଯେବେ
ଜଳ ବା ମୋହର ହେଲେ ହାତ ନିର୍ବିଧେତରେ ସମ୍ମାଧ
ଅପ୍ରଥମ ଦୟାକ ବହିବା ରୁ ସମ୍ମ ହେବା ମର୍ମରେ କର
ଲାଟ ପାହାର ଆମ୍ବାମାହିନୀ କଳାପତ୍ର ଦେଖି ସେବିତାରକି
ପରିବର୍ତ୍ତ କୌଣସିବାର ହଳ ପେଟ ସ୍ଥା ଶୁଣି ଥାନ୍ତି ।

ହୁଣ ପେଟୁ ଏକ ଲେଖିଥିଲୁଗୁ ଦସ ଅଗାମୀ ଶିରବଳରେ
ପାଇଁ ଯେଉଁବା ମେଦିନୀ ଓ କୋନେଲ ଓ ବିରାହିବ ଏ
ହୁଣ୍ଡି ବରତ ଦେଖିବାର ଅପିବେ । ଏହା କି ସୁଲଭ
ନଷ୍ଟ୍ୟ ଦୂହେ ? ସେଇଁ ବରତ ପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧା ସେମାନେ
ପାଇଁ ମେରାରେ ଲାଗି ଆଉ ଥରେ ସେହି ବରତବାନାଙ୍କି
ତହିଁ ପରଠାରେ ପ୍ରତିକ୍ଷା କରିବାଲେ ଘୋଷାଏ ବଢ଼ି
କଥା ନ ହେବ ବି ?

କୁତ୍ପିର ଶିଥା ଦବ୍ଲୁଇୟ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟରେ ବାହୀ
କୁତ୍ପିର ମୁଖ୍ୟମଙ୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଏକ ଦୁଇ ଗ୍ରାମକ କର୍ମକାଳ
ପ୍ରବୃତ୍ତି ଚାରିର ବେଳେକ ରହୁ ଦେବ ରହେଯାଇ ଲବାଇ
ଅଛୁଟ । ଏ କର୍ମ ଅନ୍ତରେ ଜାଗନ୍ନାଥ ପୁଣି ଉଚ୍ଛବି ଅଛି ।

ପ୍ରେସ୍ ଅଧିକାରୀ ।

ଦୋର ଅଳ୍ପାଗୁର

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟପାତ୍ରିକା ସମ୍ମାନକ ମହାଶ୍ରୀ
ସମୀପେଷେ ।

ପ୍ରକାଶ ।

ଶ୍ୟାମବାବୁ ଓ କନ୍ଜିଲମୋକଳ ପ୍ରତି ଯୋ-
ର ଅଭୟାଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଦିଯୋଗି

ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ଶ୍ରୀଏ ପ୍ରେରଣପଦ୍ଧତି ଗଲା ସମ୍ଭାବନାରେ
ଧାଠ କରି ବିନ୍ଦୁଯୁଧକ ଦେଲୁ । ଅପଣ ପ୍ରଥମ
ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଏ ବିଷୟର ଚିନ୍ତାରେ ମେଜଙ୍ଗୁର
ସାହେବ ଓ ପୁଲିସ ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ
ଅବଦେଳା । ଅବା ଶୈଖିଳ୍ୟ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ
ପ୍ରସ୍ତାବରେ କନ୍ଦମୁକଳମାଳକର ଅକର୍ମନ୍ୟକା
ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହର ବହୁନାରେ
ଆଶକର ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ପ୍ରେରଣପଦ୍ଧତି ଉତ୍ସମ୍ଭାବରେ
ଅସମ୍ଭାବୀ ହୋଇଥାଏ, ସମ୍ବାଧିକାରୀଙ୍କ କୌଣସି-
ଥରେ ଲେଖା ନାହିଁ । ସଦ୍ୟରେ ସାମାଜିକ ଆନନ୍ଦମାନ
ହାତ ଯାଉଥାନ୍ତେ ଦେବେ ଦୋଷ ପଡ଼ନ୍ତା
ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଅବ ଗୁରୁତ୍ୱର କଥାମାନ ପ୍ରକାଶ
କରି କାହାକୁ । ସେହି ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ କଥା ଶୁଣି-
ଲୁ ମାତ୍ରକେ ଶଶାର କମ୍ପମାନ ଦେଉଥାଏ
ହୃଦୟ ବିଦ୍ୟା ହେଉଥାଏ ଓ ଯାହା ଏଂରେ-
ଜଳ ଅମଳରେ କେବେ କୌଣସିତାରେ ଘଟ
ନାହିଁ ସେପରି ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ କଥା ଅପଣ ଲେଖ
କାହାକୁ ଓ ପଢାଇ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହଙ୍କ ଅଧିରଥକୁ
ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇନ୍ତି । ଏକଣା ପ୍ରାକ ଅପଣଙ୍କ ଶଶା-
କାନ୍ଦାରୁ ଦୂର ନୁହେ ଓ ସେ କଥା ନଗରଯାକ
ଦିଟନା ହୋଇଥାଏ ଏହୁଲେ ଅପଣ ବିପଲ
ଭାବା ଛାଣିନ ଧରିଲେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ବିଷୟ ! *

ପ୍ରଥମଙ୍କ ଶାମବାବୁଙ୍କ ଦୂର ସ୍ଥିତି ଓ ଦୂର
ହିଅଳ ପ୍ରତି ଥଫମଣ । ଅପଣ “ ଶାନ୍ତି ରଷ-
କିର ଶାନ୍ତି ” ପ୍ରଦର୍ଶନରେ (ପୃଷ୍ଠା ୧୦୧ ଶ୍ଵାର
ଦ୍ୱିଷାୟ ସ୍ରୀମତୀ ୩୦ ଖାତଠାରେ) ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି
କି “ ପୁଲିସବାଲ ସହିତ ଶାମବାବୁ ମାତ୍ର ଜୀବ
ଧଳାଇଲେ ଏବଂ ଶ୍ଵାମାକେ ଘୋରେ ଅଟକ
ଦେଇ ଗଲେ । ” ସ୍ତ୍ରୀ କଥା ପୂର୍ବେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ
ଦୋର କାହିଁ ଏଣ୍ଠିକର କାହାର ସ୍ଥିତି, କେ-
ତୋଟ ସ୍ଥିତି କାହିଁକି ଖେଳକୁ ଯାଇ-
ଥିଲେ ଓ କୋଠି ସ୍ଥଳେ ଏ ସବୁ କହି ପ୍ରକାଶ
ପାଉ କାହିଁ ଓ ଏଥରେ ରଚନା ଦୋଷ ପଡ଼ି

*ମୋର ପାଇଁ, ମାତ୍ର କହାର ବଥାର (ହେଠେ)
ଅପରା ଆଖି କାହାକ) ତତ୍ତ୍ଵାବଧିକ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବର୍ଣ୍ଣ
କାରୁ ଅଧେନାରେ ବହୁପଦରେ ଶିଥା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

ଅଛି । ମାତ୍ର ପହଞ୍ଚେରକ ଏ ଦୋଷ ମେଘାର
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରସଂଗ ଓ
ବଳକ ଆରମ୍ଭର ଦୁଇନ୍ତରୁ ସୁନ୍ଦରବୁଧେ ବର୍ଣ୍ଣ-
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତେଣିକି ସେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଗୋର ଅତ୍ୟାଗୁର ହେଲେ ତାହା କୁନ୍ତାତ୍ର
ଲେଖି ନାହାନ୍ତି । ଶୁଣିବାରେ ଫୁଲ ଶ୍ରୀମଦବାବୁ
ଆମୋଦସୁଲେ ଅପଦର୍ପତ୍ର ହୋଇ ପକାଇବାରୁ
ଆମେ ଆକମଣକାରୀ ଜାନ୍ମ ଗୋତ୍ରାର ଅଭ-
ଲେ ଆର ଥୋବେ ଶ୍ରୀମଦବାବୁ ଏକର ହେବେ
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆକମଣ କର ସେପରି ମାରପିଠ ଓ
ଆମ୍ବାନ କଲେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣିତାଗତ ଅଟିଲା ।
ଦେଇବେଳେ ସେମନଙ୍କର ଅର୍ତ୍ତକାବ ଓ
ବେଦନ ସେ ଶୁଣିଅଛୁ ତାହାର ଦୁଇଯୁ ପାଇ-
ପାଇ ଅଛୁ । ମାତ୍ର ସେ କିଷ୍ଟରୁଗାନେ ଏକବିରେ
ଦେଇଦୁଃଖ ନ ହୋଇ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତାର ହାତି
କେଲେ, ବସ୍ତିମାନ ଚିରପକ୍ଷରେ ଉପରସରେ
ପଳଟନର ଗାର୍ଦିନରେ ବନ୍ଦ କଲେ । କେହିଁ
ଦେଇନ୍ତି ପଳଟନର ସରଦାର ବୁଲ୍‌ଲୀ ବୟୁତରୁ
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ୟାଗୁରରୁ ରଖା କରିବା କାରଣ
ବାର୍ଦିରେ ନିବାପଦରେ ରଖାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କ
ଭାଇ ଭାଇନ ଦେଇବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ ଦେଲେ
ଏ କଥାମାନ ଅବଳଦୁର ସମସ୍ତେ କହିଅଛନ୍ତି । ଏହା
ଶୁଣିବାରେ ଦିଲେ ପାଇମବାବୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ଯେ
କଥାର ଦେଇଥିଲୁଛି ତହିଁରେ ତଳ୍ଳ କଥାମାନ
ଲେଖିଲୁଅ ଅଛନ୍ତି ଏବଲକୁଏକ ଅନନ୍ତାର ମନ୍ତ୍ର
ଶ୍ରୀମଦବାବୁ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦାଦି ବରାଇଛନ୍ତି । ଏହା
କଥା ଦିଲ୍ଲ ଅତ୍ୟାଗୁର ଥିବା ତହିଁର ଅଛନ୍ତି
କଥାର ସତ୍ୟଧିକାର ବୋଧ ହେଉଥିଲା । ଶ୍ରୀମଦ
ବାବୁ ଭାଇଦିଲ୍ଲ ମାତ୍ର ଅପୋଷା ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ଅତ୍ୟାଗୁର ଓ ଦୟାରୀ ଅଧିକ ଗୁରୁତବର ଅପ-
ରଥ ଅଟକ ଓ ତାହା ବନ୍ଦିବିଧ ଅଭିନନ୍ଦର ଧା-
ର୍ମ୍ଭ ରୁ ପାଲେ ଅଭିନନ୍ଦ କି ମହିଁରେ ଦଶ-
ବର୍ଷ କାଶକାଷର ଦିନ ଅଛି । ଏପରି ଗୁରୁତବର
ଅପରଥର କହିବ ବଦନ୍ତ ଥିବ ଆବଶ୍ୟକ ।
ଏହି ତାହା ମିଥ୍ୟା ଭଟକା ଆଏ ତେବେ ଅନ-
ନ୍ଦର ଦିଶ୍ୟ ଥିଲେ । ଉଚିତ ମହେ ତବନ୍ତ

ପାଠ୍ୟ ମନୋଗୋର ପୁନଃ ପଢିଥିଲେ ଦେଖିଆନ୍ତେ
ଏ ସୁ-... ଶ୍ଵାର ଶେଷ ପ୍ରେସ ଶେଷ ଦୂରଧାର ଉପରେ
ଶାମ ବାହୁ ଅପରା ଶାମକୁ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି। ଶାକୁରମେ ଦେଇଁ ଶାମକେ କୁଳେ ପାତ୍ରଙ୍କରିବା
ପାରୁ ଆହା ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଦେଖା ପକର ହାହୁ ଦବାଇ କି ଅନ୍ୟ
କବନ୍ଦ ଦେଖାଇ ଦେଖା ? ତଥାପି ଅଧିକ ହାତଗାର ପରିମାଣ
ପରିମାଣକୁ ଦେଖାରେ ଅନ୍ୟକରିବା ବିଷମାନ ବିଷମାନ
ହିଁ । ୧,

ହେଲେ ଭାବା କେବେଦୁର ସତ୍ୟ ଅବା କେବେ
ଦୂର ମିଥ୍ୟ ସବୁ ଜଣ୍ଯିବ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ପାତ୍ରଙ୍କ ଅନୁମତି । ସାମନ୍ତ ପ୍ରାଣପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ପ୍ରାଣଧାରାମାଳକୁ ଦୂରୁତ୍ତ ହେଉ
ବାସୁଦୂର ଦୂର୍ବ୍ୟ ଅପରା ରକ୍ଷାର୍ଥୀ ପାଦା
ଥୁବି ଧାର୍ତ୍ତିରେ ଲୁଚ୍ଛିଲେ । ତହୁଁ ଅନୁମତିରେ
ମୋନେ ପଞ୍ଜି ଅନୁମତି ଦିଇର ବିଟ ଦେଖି
ସତି ପକାଇଲେ, ଗୁବ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେତ କର
ସାମନ୍ତରୁକୁ ଖୋଲିଲେ । ଏହ ସମୟରେ
ସବ୍ୟବାବୁ ଧାର୍ତ୍ତିରୁ ବିତ୍ତବାଟେ ପଳକ ଯାଏ
ଅଳ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚ୍ଛିଲେ ଓ ସେଠାରୁ ମାତ୍ରେ
ବା ଗୋଦାମକୁ ମଚିଲ । ଧାର୍ତ୍ତିରେ ଅନ୍ତରେ
କଳିଷ୍ଟବଳ ମତ ଆଇଲେ ଓ ଧାର୍ତ୍ତିର
ପ୍ରବ୍ୟ ଅତ୍ୟାସୁରମନେ ଏଖେରେ ଯାଏଇ
ଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ପଦକର ଶାଶ୍ଵତର
ସୁର୍ପ ମତ ଆଶ୍ରମବାବୁ ଭାବା
ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ସରକାରୀ ଧାର
ଅନୁମତି ସାମାନ୍ୟ କାହା ନାହିଁ ।

ଅପରି କନ୍ଧୁଦଳର ବ୍ୟାଖ୍ୟା “କନ୍ଧୁଦଳ”
କରିଥିଲୁଣି ମାତ୍ର ଏହା ସମଚିତ କାହିଁ
ହେବ ସଥାର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା “କନ୍ଧୁ ବଳ୍ପ”
କିମ୍ବା ଅଥାବା ଜ୍ଞାନ ଅବା ବିଜ୍ଞାନ କଳା

ଶ୍ରୀକୃତିବାଜା ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେ ଏ ଦୁଇ
ବାହିଦଳ ପମ୍ପର ମୁଖରେ ବେଳେ ଦେଖାଗଲା ଏହା ଧର, ଓ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପେଣ୍ଡ ଉ-
ଦିଲେ ସେ ସଥାର୍ଥ ବଦଳ ହୋଇଥିଲା । ସେ
କେବେ ପ୍ରାୟ ବିଦ୍ରୂ ଅହୁତୁ ଘେଟେ ବଜ ସବଳ ଦେ-
ଶିଥି କେବ ଅବା ଚନ୍ଦ୍ରପାତାରଙ୍ଗ ଶାମବାହିନୀ
ବି ଅଛିଶୟ ଧସନ୍ତୁ ଓ ବିବରୁ ସେ କେବେ
ବାର କୋଷ ଗୁଡ଼ ଓ ଥାରା ଅବଶ୍ୟକ କରିବା
କରିବାକୁ ହେବ ଏବେହି ଦୋଷ କରିବା
ବିବାହ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ମନ୍ଦ କାରଣ ଥିଲା
ଯମ୍ବକ । ଶାମବାହି ବିଧାହିକୁ ପ୍ରତିମେ କରି
ମାରିବା କେବଳ ପ୍ରକାଶି କାରଣ କେବଳ
ଯମ୍ବକ ହେଉଥିଲା । ବୋଧ କୁଏ ଏହି
ବେଚନାରେ ସୁଲିଷ ସାହେବ ଶାମବାହିନୀ
ଏ କିଞ୍ଚିତୁ ବଦଳ କରିବା କାରଣ କୌଣସିଲୁ
ଛି । ଏହା ସଥାର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କରିବା
ଅସହାୟ ବଦଳା ଓ ବଳଦମ୍ୟାଳୀ
ବକାଦୁର ଅବଧିଗୁରୁ ବକାରେ ଅପରାଧମାନ
ଆପାତ ଦଶୁକେ ପଢ଼ାଇବାକୁ ଆପାତିଜ ।
ଦ୍ୱାଦ୍ସି ଜଗନ୍ନାଥ ପଥାକ ଓ ପ୍ରକାଶି ମାତ୍ର ଏହି
ଗୋପ ଦାତାମନ୍ଦଳକୁ ବରତ ସମ୍ପର୍କ

ଭା ୨୫ ରଖ ସ୍ପ୍ରିନ୍ଟର ସଂ ୧୮୮ ମସିହା

ଉତ୍କଳସାପକା ।

ଏହି ବବ୍ୟ କୁଳ ଗରହବାଳାର ପୁଣ୍ଡିମାର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବାରେ ଓ ଜୀବନକୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଦେବାରେ ଏଥାମା ଏପର ହଙ୍ଗାମା ଗୁରୁତର ଆଶାତ କଲାମା ପ୍ରମାଣ ନ ଦେବ ଏହି ଅପରିଯମାନଙ୍କ କେହି ବନ୍ଧୁ ନ ପାଇବେ ତେବେ ଅଛି ମାତ୍ର ଶାସନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କୌଠି ରହିବ ଓ କଲାମାକେ ବିପର ନିର୍ଦ୍ଦୟର ରହିବା । ଅମ୍ଭେମାକେ ବଜା ଭାବନାରେ ଅଛି । ଅତିଥ କଣ ଲେଖିବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ । ତା ୨୫ରେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସମର ସନ ୧୮୮ ସାଲ ।

ବେହି ଶୋଭା ।

ସୁନ୍ଦର- ଏଥୁ ଉତ୍ସରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେ ପ୍ରତିକାଳ କଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ତାହା ଥବଣ୍ୟ ପାଠକବୁଦ୍ଧି ଜଣାଇବେ * ।

ଅନ୍ତର୍ମୟ !

ତଳକ ମାସ ଭା ୨୫ ରଖ ଟ୍ରୈପ୍ଲାନ ତେ-
ଶିଥୁର ପଢ଼ିବାରେ W. St. J. D.
ମାନ୍ୟ ପଢ଼ିବାରେ “ ତେଥେ ଓ
ଦୁଇଅତିକରେ ବିଶେଷପ୍ରେରକ ” ତେଥେ ଓ
ଜଳବର୍ତ୍ତବଳ ” ଶିର୍ଷକର ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖି
ଅଛୁଟ । ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଠ କରିବା ପୁଣ୍ଡିମାର
ଲେଖକଙ୍କ ନାମ ଦେଖିବାକୁ ଅଗ୍ରହ ବିଲାମ ।
W. St. ଦେଖି ଜଣାଗଲ, ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖକ
ରେଖାକୁ ଓ କେହି ମହିମା । ପାଦର ପେଗ
ରେଖାକୁ ମହି ମାଳ କୁଳ ତେଥାମାନ-
କର ବନ୍ଦ ଦେବ । ନାମ ପରିଦି, ପ୍ରସ୍ତାବ
ମାନ୍ୟକରେବାକୁ । ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଅଗ୍ରହ ଓ ମନୋ-
ମୋର ପରିଦି ପଢ଼ିବୁ । ଲେଖକ, “ ତାହା
ମାନ୍ୟକରେ ପାଇ ବଳବିଷେଷ୍ୟ ” ପର ଜାହାର
ଅଛୁଟ । ଜଳବର୍ତ୍ତବଳ ପାଠ ପୋଲ ତେଥା-
ମାନ୍ୟ ନାତକାର, ଭାବୁ, ମିଥ୍ୟାଦାତା ଇତ୍ୟାଦି
ମନୋର କୁଳ ଅପଣାର କୁଳର ଓ ଲଗ୍ନମାନର
ଦେଇଥିଲା ।

ଜୀବନ ବିଜ୍ଞାନ “ Practical Phrono-
logist ” ପଣ୍ଡିତ ପରିଦି ଅନ୍ତର ଦିନ ପରିବରେ
ଏହି ଜଳକରା ନଗରରେ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥି-
ଲା । ଏ କଥା ପ୍ରସଗରେ କହିଲେ ତେଥାମାନ-
କର ଅନୁଦିତ ଅନୁରାଗ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକାଳର
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତର୍ମୟ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକାଳର
ଅନ୍ତର୍ମୟ ନୁହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକାଳର
ଅନ୍ତର୍ମୟ ନୁହନ୍ତି ।

କୁଳ ଅପଣାର ପର ଶୋଭା ତେବେବିଲାଯାଏ
ଏହି ଅନ୍ତର୍ମୟ କଥା କହିବେ ? ସେ ତାହା ହେଉ ଅପଣ ତଥା
ଏହି ମଧ୍ୟ କଥା ପୁଣ୍ଡିମାର ପରିଦି
ଏହି ଅନ୍ତର୍ମୟ କଥା ଅନ୍ତର୍ମୟ । ଅପଣଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମୟ
ଏହି ଅନ୍ତର୍ମୟ ଏହି ଅନ୍ତର୍ମୟ ।

ଓ ସମୟ ଅନୁଦିତ ଗଠନ ଦେଖିଲେ ସେମା-
ନଙ୍କ ଉଚି ଆର୍ଦ୍ଦକୁଳୋଭବ ବେଳେ ଏହି
ପରିଚୟ ମିଳେ । ସେମାନଙ୍କର ମସିନ୍ଦ୍ର ଅକର୍ଣ୍ଣ
ଓ ଅନ୍ତର୍ମୟ ଅନୁଦିତ ହୁକାରୁ ସେମାନେ ଆର୍ଦ୍ଦ
ସୋପାନରୁ ଉଚ୍ଛଵାର ଯିବାର ଅନୁମାନ ହେଉ
ଅଛି ।

କାଷ୍ଟବକ ତେଜାର ଅଭିବ ବିସ୍ତର ।

୧ । ରେଲବାଟ ତେଜା ଭାଗଦରେ ଘଟିଲ
ନାହିଁ ।

୨ । ନାଲ, — ଖଣ୍ଡେ ପବତ ମୂଳରେ,
ଖଣ୍ଡେ ସମ୍ବଦ୍ଧ କୁଳରେ । କାହାର ସହିତ
କାହାର ଯୋଗ ନାହିଁ । ବଙ୍ଗଲା ଦିଲା ଅର୍ଥାତ୍
ଭାରତବର୍ଷର ରାଜଧାନୀ ସହିତ ଏହାର ଯୋଗ
ଭାରତବର୍ଷର ହୋଇ ନାହିଁ । କଲିବାତାରୁ ତେ-
ବନ୍ଧୁଟଙ୍କ ହୋଇ ଦେଖାଇ ନାହିଁ ।

୩ । ଦେଖା ଉଠେବର ।

୪ । ତେଜାକୁ ଯେଉଁ ଉତ୍ସବେଶୀୟ ଦାକି-
ମାନ୍ୟ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନାନ୍ଦିରୁ
ଅଧିକାଂଶ ସମାନ୍ୟ କୁଳେଭବ ସାବତ ବିଲ-
ଭର ଅଭିକଣା । କେହି କେହି ବନ୍ଧୁଲେକ
ପୁଅକୁ ଉଚି ପଦରେ ଦେଖାଯାଏ—ମତ ଯେ
ବଙ୍ଗ ରଙ୍ଗଭୁମିକୁ ପଳାଇ ଅବିକାଳୁ ପ୍ରତିଦିନ
ଶକେଟକୁ ଅନାଇ ବସିଆଅନ୍ତି ।

* * * *

୭ । ଅଭି କେବେକ ବଙ୍ଗାଳୀ ହାତିମ
ଦେଖିଅଛି । ସେହିମାନେ ଆମଲମାନଙ୍କ
ଗୋପାଇ ବାପ । ମିଅଜାନ ସେହିମନଙ୍କର
ବରା ବରା ଚଳାଇ ନାହନ୍ତି ।

୮ । କେବେକ ତେଥା ଦେଲେ, ବଙ୍ଗାଳୀ
ଅନୁଦିତରେ ହୃଦ ଦେଶହିତେଜା
ପରିଚିତ ପରିଧାନ କର “ହୃଦ ତେଥାମାନକେ”
କରୁଣ ସୁରରେ କନନ ଧ୍ୟ ତୋଳ ଉଚ୍ଛବ
ଆକାଶ ବିମଣ୍ଟ କରଦିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସାହେବଙ୍କ
ନିତ୍ରା ଭାଗିବା ଏମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଦୟ !!!

ଦେଶହିତେଜାରାଗୁପ କମ୍ପ ଆଲଥାନ ଏମା-
ନଙ୍କର ଦେହରୁ ବାହାର କର ନାହିଁ; ଦେଖିବ
ଭାବରେ ସାର୍ଥପରିତାର ବୋଟାଦାର ସାଇକ
କାମା କରିବାର ଭାବା । ଏହି ସବୁ ତେଥାମାନଙ୍କ
କର ଅନୁଦିତ ଅନୁରାଗ । ଅପଣଙ୍କ ଅନେକ
କଥା ଜଣାଇବାର ମାନ୍ୟ ରହିଲା ।

କଲିବା } ବରମଦ
୨୩୪୩ } କଣେ ତେଥା

ମହାଶୟ !

ବୁଢ଼ିମୁଢ଼ି ମୃତ ମହାଶକାଳ ନାମରେ ଦୁଇ
ରକମର (ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଜା ଓ ମହାଶକାଳ ଭଣି-
ରଥମରନ୍ଦିବାହୁର, କଲେ ତେଜାନାଳ)
ଏବୁପ ଗୋ ୨ ଟା କୃତିମ ଶପା ମୋହର ଏବି
ଏହାର ଉପକରଣମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋହର ତୟାର
କରୁଥିବା ସମୟରେ ଏଠାକାର ଦୁଇଜଣ ଉତ୍ସ
ଲୋକ ଧର ପଢ଼ିଥିଲା । ଏହି ଗୋ ୨ ଟା
ମଧ୍ୟ ଗୋଟାକରେ ଥୋବ ଅଷ୍ଟର ଏବି ଏକ
ଗୋଟାରେ କାଳ ଅନ୍ତର ଉଠିବାର ହୋଇଥି-
ଛି । (ସେ ରକମ କି ପୁରାତନ ମୋହର)
ଗୋଟାଏ ମୋହର ଶେଷ କର ଦ୍ୱାରୀ ଶେଷ
କର କମ୍ପାସଦ୍ବାରା ମାପ୍ୟୁସ କର ତିକ୍ତାଳ୍
କରୁଥିବା ସମୟରେ ଦୁଇତାର ନାହିଁ । କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଗଲେ । ଶତରୁ ସମ୍ବ ବଳପତଳ । କୃତିମ
ମୋହର ଦୋଷ ଏପର ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ହୋ-
ଇଥି, ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ଦୂର ରକମର
ମୋହରକୁ ଏକତ୍ର କେଇ ଭୁଲନା କର ଦେଖି
ଲେ କୌଣସି ଅଂଶରେ ପ୍ରତ୍ୟେବ ଥିବାର
ଦେଖା ଯାଇନାହିଁ । ଅବକଳ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥି-
ଛି । ଅଷ୍ଟର ଶପା ମଧ୍ୟ ଠିକ ଉଠୁଅଛି । ଏ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭି କେବେକ ସାହାସ୍ୟ କରୁଥିବା
ବାର ଜଣାଯାଏ । ତହିଁର ତଦନ୍ତ ହେଉଥିଲା
ଏ ପରେ ଯେ ଦିନଙ୍କା ହେବ ତାହା ବାରନ୍ତେ
ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ।

ପାଠକେ ! ଏବେ କି ଗଭିରାହିଥିଅନ୍ତକୁ କରି
ଲୋକ କହିବେ ? ରତ ।

ନ — —

ତେଜାନାଳ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଦୁର୍ଗାପିଳା ।

ସରଦା ।

ତିକୁଳ ବହନ ସୁନ୍ଦର ନାଳ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶକ୍ତି-
ପୁଣ୍ୟ ସମଲ ପ୍ରସତଜା ତିକୁଳକୋନା ଓ
ଦକ୍ଷିଣିତା ଓ ଉତ୍ସର ଲୁଗା ନିଜେ ଦେଖି
ପଥନ କର ବଣି ଅଣିଅଛି । ଗ୍ରାହକମାନେ
ଥରେ ଦେଖିଲେ ମନ ମାନବ । ଏପର୍ବିଗ୍ନତାଶୁ
ବର ନାନାପ୍ରକାର ସବାସଦ୍ଵାବ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ମାଦପତ୍ରିକା ।

୪୮

କୁ ଶ ରାତି ମାହେ ଅନ୍ଧର ସବ ଧାରା ମୌଳା । ମୁଖଦେଇ ବିଷ କରି ରାତି ଧାରା ଗଲିବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅଣ୍ଟିମ	ବିଜ୍ଞାପ୍ୟ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ	ଟ ୨ ୯	ଟ ୨ ୯
ଡାକିମାସିଲ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧

ବାହୀଙ୍କ ଶାରସ୍ୟ ଦୂର୍ଗପୁଜା ଉପର୍ତ୍ତି । ଅଜି
ଠାରୁ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସାହଶଦିନ
କଲ ହେଲା । ତଳତମ୍ବସ ରା ୧୮ ରଖିରେ
ଚରେଇମାନ ଫିଟିବ । ଏହି ସମୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ଶାରସ୍ୟାନାର କର୍ମଚାରୀମାନେ
ନ୍ୟା କାରନ୍ତିଳ ଅବକାଶ ପାଇବାର ବିଧ ଅଛି
ତଥବାମରେ ଶାରସ୍ୟାନା କଲ ରହିବ ସୁଚିରି
ଆଗାମୀ ସତ୍ରାକରେ ଅମ୍ବେଗାଳେ ପାଠକଳ
ରହିବ ସମ୍ଭବ କରିବାକୁ ସମର୍ପିତ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଅମେରାକେ ଗର ସପ୍ରାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ଶ୍ରୀମତ୍ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସାହେବ ଚଳିବ ମାତ୍ର କିମ୍ବା
ରଖିରେ କଳିବାରେ ଗୁର୍ଯ୍ୟ ନେବେ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଜଣାଗଲା ଯେ ସେ ଉକ୍ତ ଭାଇଙ୍କରେ ଏ
ତଗରକୁ ପ୍ରଦ୍ୟାମନଙ୍କ କରିବେ । ଏକଟିଂ
ଜନୀପଦର ଲମ୍ବନ ସାହେବ ଗର ବୁଧବାର
ଏଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କରିଥିଲୁଛି ଆଜକିଲି ସେଠା-
ରେ ଗୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିବେ ।

ଯାନ୍ତର ମିଥିଲି ସପଳ କେଶନିଙ୍କ ମୋକ-
ଦିନରେ ଗୁହାର ଦେବା କରଣ ସେଠି
ତେଜୁଷୀ ମଜ୍ଜେଟ୍ ବାରୁ କମଳନ ଥ ଯୋଗ
ଏଠାକୁ ଅସ୍ତରିଥିଲେ । ଗରୁ ଦୂଧବାର ଉଦ୍‌ବେ-
କ୍ର ଏବ ଥାରୁ ଦୂର ଏକଜଣ ଧାରିର କୋ-
ବାନବନୀ ହୋଇ ଶୈଳୀପ୍ରତି ଦଶୁକିଧ ଥଇ-
ନାର ୧୯୫୮୮୮ ଓ ୧୯୬୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ

ଅର୍ଦ୍ଧଯୋଗ ହେଲା । ଅର୍ଦ୍ଧଯୋଗର ଭାଷ୍ପିତ୍ୟ
ଏହି ସେ କିମ୍ବା ୧୦ଟି କର ଟଙ୍କା ଖାଇବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ଲାକଗିର ଗୋଲମାଳ ସେନ କୁମିଶ୍ଵର ସ୍ଥା-
ଦେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକୁ ପିପୋଟ କରିଥିବାର
ଆମେମାନେ ପାଠକଙ୍କୁ ଜାଗାଇ ଥିଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଅବଶର ହେଲୁଁ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମାଳ-
ଗିର ସଜାକ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିଜନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏକ ଗଜା ଉବସ୍ୟତକୁ ଉତ୍ସମଚୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ
ଚଲାଇଲେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭ କରିଦେବେ । ଦେ-
ବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି ଅବେଶ ହୋଇଅଛି କ
ସେ ଦେବାନାରୁ ବହିଷ୍ଟୁ ର ଦେବେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା
କର୍ମକୁ ଫେର ଅସିଲେ ତେଣା ମଧ୍ୟରେ ଶିଥା
ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ କୌଣସି କର୍ମରେ ରହ ପାରିଦେ
ନାହିଁ । ତ ଦେହରେ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏପରି
କଠିନ ଆକେଶମାନ ଦେଲିଅଛନ୍ତି କାଗଜ ପଦ
ନ ଦେଖିଲେ ଦେଲାଯାଇ ନ ଘାରେ ସୁତରା
କୌଣସି ମତ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆମେମାନେ ଅନ୍ଧମ ହେଲୁଁ ।

ମହାମାତ୍ରାକୁଣ୍ଡା ଶିଖିଲା ଭାବରେଷ୍ଟାକର
କୁମାର କୁମାରୀ ସବୁଧିକା ନଥିଛି ଅର୍ଥାତ୍
ପାଞ୍ଚୋଟ କନନ୍ଦା ଏବଂ ଗୁଣୋଟି ପଢ଼ । ଏମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ସପ୍ରମା ଗର୍ଭକୁ ଜଳ ତୁଳୟ କୁମାରକର
ନାମ ଅଥରୁ ଉଲିସ୍ମୟ ପାଠକୁ ଅଳ୍ବିର୍ତ୍ତ ଏବଂ

ଏହାଙ୍କ ଦୟାଧ୍ୱ ତିରକ୍ଷ ଅବ୍ କନାଇ ଅଟଇ ।
ଏହାଙ୍କର ଜନ୍ମ ସନ ୮୫୦ ସାଲରେ ହୋ-
ଇଥୁଳ ଏକ ପୁସ୍ତିଧୂର ଶକ୍ତିମାଣସ ସହିତ
ସନ ୮୭୫ ସାଲରେ ଏହାଙ୍କର ବିବାହ
ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମୃମାନଙ୍କର ଏହି
ଭକ୍ତିଗ୍ରହକ ଏହି ଶ୍ରଦ୍ଧାକ ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତମାର ସମ୍ପଦୀ
ସହି ଶ୍ରବ୍ଦିବର୍ଷରେ ସେଇବକ କର୍ମ୍ୟ କରିବା
କାରଣ ଆଶ୍ରମ୍ଭାବୁ । ତଳେ ମାସ ଘେଷୁଙ୍ଗ-
ରେ ସେ ବିଲବତ୍ତୁ ଯାଥା କରିବେ ଏବି ଏ-
ଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେଉ ମିରଟ ତିବଜନର
ସେଇବକ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏଠାରେ
ଦୂରବର୍ଷ କାଳ ଅବସ୍ଥାର କରିବେ ବୋଲି
ସନ୍ତୁ କରିଥାଇନ୍ତି । ଏହା ଅମୃମାନଙ୍କର ପରମ
ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ଅଟଇ ସେ ସଜ୍ଜପରିବାସ୍ୟ
ଏକ ମହିନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଦର୍ଶକାଳ ଅମୃମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ ।

ଗତ ସମ୍ବାଦ ବାହିକାରେ ‘କଷ୍ଟ୍ୟତର ପ୍ରଥମ-
ବାଦିନ’ ସ୍ମାରକ ଖଣ୍ଡିବ ପ୍ରେରଣପଦ ବାବାର
ଅଛି । ତହିଁର ଲେଖକ ଅଳ୍ୟାନ୍ତିକ ଦିକ୍ଷା ପ୍ରଥମ-
ଜାରେ ଉଚ୍ଛଳିୟ ସମାବସ୍ଥାନକୁର ସମା-
ଲେଚନାରେ ପ୍ରଦୂର ହୋଇ ଏହ ସବାନ୍ତରେ
ଉପାଦାନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କି “ତେଣୁ କାଗଜ-
ମାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଷା ବିଷୟରେ ବାହିକା
ପ୍ରଥମ, ଯାତିକା ଦୃଶ୍ୟ, ପରୁଷୋତ୍ତମ ପଦିକା
ତଣ୍ଡୟ ଦର୍ଶକ ବଜାଲାରୁ ଅନବୁଦ୍ଧ” । ଏଥରୁ

ବାହିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୋଲନ୍ତି ବି “ପାପିକାର
ଭାଷା ଦୃଶ୍ୟ କି ବାହିକାର ଭାଷା ଦୃଶ୍ୟ ତଥା
ଆମେମାନେ କହ ନ ପାରୁଁ ।” ସମ୍ବନ୍ଧବିବରଣୀ
ଏପରି ଦ୍ୱାରା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାର କୌଣସି ଦେବୁ
ଆମେମାନେ ରୁହି ପାରିଲୁଁ କାହିଁ । ଅନୁମାନ
କ୍ରମକାଳ ନମ୍ବର ଅନୁରୋଧରେ ସେପରିକାର କହି
ଅଛନ୍ତି ନୋହିଲେ ବାହିକାର ଭାବ ଜଣେ ସବୁ
ଦେଖିଯୁଁ ଉଚ୍ଚପ୍ରେଣୀର ଶିକ୍ଷାତ ଲୋକଙ୍କଠାରେ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିବାରୁ ବହିଁର ଭାଷା ସେ ଶୈଖ ଦେବ
ଏଥରେ ବିଚିତ୍ର ବି ? ପଢ଼ପ୍ରେରକ ଓଡ଼ିୟାଗ-
କେଟକୁ ଶୁଣି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହିଁର ସମାଲୋଚନା
ଏହି ସଂଗେ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ହଲ ହୋଇ-
ଆବୁ ।

ଶ୍ୟାମସୁଦର ବାହୁକ ମୋକଦମା ସଫାନ୍ତ୍ର
ସୂର୍ଯ୍ୟ ତିରନ୍ତର ଭାବ ବାହୁ ପ୍ରତିଚନ୍ଦ୍ର ରାତ୍ରି
ଡେହାଟୀମାଳିଙ୍ଗେଟକଠାରେ ଅପାର ହେଉଥି
ବାହୁ ସେ ଅନ୍ୟଜାତ ପ୍ରଦାତା ୧୦୧୨ ଜାତ
ପିଆହିଙ୍କୁ ଆସମୀ ବୋଲି ବୁଲଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଗର ବୁଧବାର ଶାହୁଙ୍କ ଡେହାଟୀମାଳିଙ୍ଗେଟ
ପ୍ରଦାତା ପାହେରକ ଅଦାଳତରେ ମୋକଦମା
ଅବୟବ ହେଲା । ସରକାର ପରିଚୁ ସରକାର
ଦିଲାର ଏବଂ ଶ୍ୟାମ ବାହୁକ ପରିଚୁ ବାହୁ
ଯୋଗେଖୁନ୍ତୁ ଉପାର୍କ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଆସମୀମାନେ ପ୍ରଥମ ଦିନ ଉପାର୍କ ଘଟନା ନ
ହେବାର ଅଦାଳତଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ବୋଧ
ହୁଅଇ ଏ ଉତ୍ତର ଉପାର୍କ ଦେବେ । ଏ
ମୋକଦମା ଘେନ ମସଲ ବଡ଼ ଜମୋଟ ହୋଇ
ଅଛି । ପିଆହି ଆସମୀମାନେ ବସିବାରୁ ଆସନ
ଆଇଥିଲେ । ଏହାଥା ନୂଆ ଦେଖା ଗଲା
କେବିବେଳେ ଦେଖିଯି ଲୋକ ହେଉ ପଛକେ
ଆସମୀ ସ୍ଵରୂପ ଅଦାଳତରେ ଆସନ ପାଇବାର
ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଦେଖା ନ ଥିଲା । ପିଆହିକର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅଛି ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାର ଏତେଦିନେ ଜାଣି
ନୁ । ମୋକଦମା ଶେଷ ହେବାକୁ ବିଲ୍ଲ ଅଛି
ସୁତ୍ରବଂ ବର୍ତ୍ତମନ ଅଧିକ ଲେଖିବାର ପ୍ରୟେ-
ଜଳ ନାହିଁ ।

ବଙ୍ଗାଲୋର ବାଧୀ ଶମସ୍ତାମା ଅୟଗର
କୁନ୍ମବ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ବଳତ ଦ୍ରୁଗଣ୍ଯରୁ ଦେଶକୁ
ଫେରି ଆଦିଥିନ୍ଦ୍ର ମାତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ ପାଦକୁ ଜାଗ୍ରୟ
ନେବେ ଜ୍ଞାନର କରିବାକୁ ଅନିତ୍ତକୁ ହେବାର
ତାକ ସମ୍ବରେ ସେ ଆବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏ ଯେନ ବଜାମୁଲେରତାରେ ମହା ଥାନୋଳ-
ନ ଦିପସ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ କହନ୍ତି କି
ସେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମଣ କଲା ଉତ୍ତରକୁ
ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଦେଖିବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ଜାଗ୍ରତ୍ତ ଲେବେ କୁଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି
ତେତେବେଳେ କେହି ବିଲାତକୁ ଗଲା ବୋଲି
ବାହାକୁ ଜାତିରୁ ଉଚିତଦେବା ଉଚିତ ନାହେ—
ସମସ୍ତମିଳି ସ୍ଵଳ୍ପି ଯଥର୍ଥ ଥଟେ । ବିଶେଷ ବି-
ଦ୍ୟା ଓ ଯୋଗ୍ୟତା ଲାଭନମେତ୍ର ବୌରୀସି ବାଧା
ରହିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀଗ୍ର
ଗୋଟାଏ ମୀମାଂସା ହୋଇଯିବାର ଉଚିତ ଏବଂ
ଏତକ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ସେ ବିଲାତଗା-
ମୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେବକୁ ଆପଣା ଶିଶେଭୂଷଣ
ଦ୍ୟାଗ କଲା ପ୍ରାୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାଦାର କେ-
ବଳ ସମାଜର ଅବଳନ ଏହି ଦୌରାନ୍ତ ସାଧ-
ନ ବିନା ଅଛି କିଛି ଫଳ ଲାଭ ଦେବାର
ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଏହି ଜାତି ରହୁ
ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କଷ୍ଟକ ହୋଇଥିଲା ।

କିବଟରେ ଏଠା କମିଶ୍ରୀ ବଦେଶରେ
ଝଣ୍ଡିଏ ଟେଙ୍ଗବାର ବିଷନଗିର କର୍ମ ଖାତ
ଦେବାରୁ ଏହଳି ବିଷ୍ଟର ଲମ୍ବା ସାହେବ
ବର୍ଜମାଳକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଣାର ସେ କାର୍ଯ୍ୟ
ରେ ନିୟମକୁ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଜଣେ
ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ବିଷକ୍ତ ହୋଇ ଉଂଗ୍ଳରେ
ଝଣ୍ଡିଏ ପଥ ଧରି ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଳାନ୍ତରେ
ଆମେମାନେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ପଢ଼ିପ୍ରେ-
ରକଳ ସୁକୁମାର ଯେ ଅକାଇ୍ୟ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । ଲମ୍ବିନୀ ସାହେବ ତେଣାର କମିଶ୍ରୀ
ହୋଇ ଅବେଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରକ ଦୃଷ୍ଟି ନ
କରି ଅପାଳା ଅତ୍ରିତବର୍ଷଙ୍କ ପ୍ରକାଶକ
ଦେବାର ଦୟାଯୁ ବଲେ ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବିଷ୍ଟର
ଅଠର । ବିଶେଷରେ ଯେ ପ୍ରକାର ଲେକ ଦେ
ବଜାନାରୁ ଅଣାର ଅଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରକାର ଲେକର
ଥରାର ଓଡ଼ିଶାରେ ଲାହିଁ । ଘର ଲେକର
ଦ୍ୱିପବାବ ରଖି ପରକୁ ଶୁଆଇବା କେବେବେଳେ
ଦଳ କଥା ନୁହଇ । ସରବାର ଚର୍ମରେ ଲେକ
ନିୟୋଗ ପଥରେ ଜୀବୁ ପୁଅ ସାହେବଙ୍କ
ଅବଲମ୍ବିତ ପ୍ରଥା ଥର ସୁନର ଅଠର । ସୁଖର
ଦୟାଯୁ ଯେ ସେଣାତୁ ଏଠାକୁ ଫେର ଆହୁ
ଅଛନ୍ତି ଏହି ମଧ୍ୟ ତା ୧ ରଖରେ ଏଠାରେ
ପ୍ରବେଶ ହେବେ । ସୁରଭି ଲମ୍ବିନୀ ସାହେବଙ୍କ

ପରି ଅବବେଳକାର ଫଳ ଥର ଅମ୍ବନଙ୍କ
ଗ୍ରେଗ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ।

ଅଗାମୀ ଜାନୁଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ତେଷୁଟୀକଲେ-
କ୍ରମୀ ପଦାକ୍ଷରିତର ଯେଉଁପ୍ରସାଦା ହେବ
ହିଁରେ କେବଳ ପ୍ରଥମ ଓ ଦୂର୍ଧ୍ୱ ଶ୍ରେଣୀର
ସବୁତେଷୁଟିମାନେ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିକ୍ରିତର
ନାମ ଛାଇ ପଦର ଉମେଦବାରକ ଉଚ୍ଚିତରେ
ଅଛି ସେହିମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାରିବେ
ବୋଲି ଏଥି ପୂର୍ବ ନିଯମ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଠାବଗର ବୋଲିଅଛନ୍ତି ସେ ଅନେକ
ଲୋକ ସବୁ କର୍ଜ କାମଙ୍କ ସାହେବ ଲେଫ୍ଟନେନ୍
ଗର୍ଭର ଥିବା ସମୟେ ପଞ୍ଚକ୍ଷା ଦେଇ ତେଷୁଟୀ
କଲେକ୍ଟିଭ୍ ପାଇବା ଆଶାରେ ସବୁତେଷୁଟା
ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତହିଁ ଉତ୍ତର ନାହିଁ
ଏହି ଆଶାରେ ଆହୁ ବେତେ ଲୋକ କିନ୍ତୁ ପର
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ପଦସାମ୍ବା ପ୍ରକଟିତ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାର ଉଚିତ
ଏଥୁପ୍ରାତି ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ ନିଯମ କରିଅଛନ୍ତି
ବିଦେଶୀଯ ଦିଲମରକ୍ଷପ ପଞ୍ଚକ୍ଷାଭାବୀର୍ତ୍ତ ସକଳ
ଶ୍ରେଣୀର ସବୁତେଷୁଟିମାନେ ଏବଂ କାହାକବାବା
ୟୁଗ ପବିତ୍ରିତା ପରିଷରେ ପରାମର୍ଶ ହୋଇ
ଥିବା ସବୁତେଷୁଟା କଲେକ୍ଟିଭ୍ ମାନେ ଶ୍ରେଣୀ
ନିର୍ବିଶେଷରେ ଅଗାମୀ ତେଷୁଟୀ କଲେକ୍ଟି
ପଦସାମ୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାରିବେ ।
ବିଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଦୁଃଖର ବିଷ୍ୟ
ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠକାଳ ସ ହେବନ୍ତର ଉତ୍ତରାପରି ବି-
ଶେଷ ଦୁର୍ବୀଳ ପତଙ୍ଗ ନାହିଁ ।

—ମିଶ୍ରବିପାଳକ ବନୁକଟେ ବାରୁ ଗୋଟିଏ
ଅଛର ଘୟ ସେହି ତଥିଆନ ପାଇଥରୁନ୍ତିରୁ
କରୁଣରେ ଖଣ୍ଡବୋର୍ଟରେ ଅଣାଇ ବରଷା
ଅବଶୀଳ ଅଟକ ବି ନା ଏଥୁର ବନ୍ଦୁର ନିମିତ୍ତ
ଗତଃପ୍ରାଦୁରେ ଏଠା ମିଶ୍ରବିପାଳକ କମ୍ପେ ନାହିଁ
ମାନଙ୍କର ସବୁ ହେବାର ଥିଲା ମାତ୍ର ଉପରୁତ୍ତ
ସହ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟା ଡିଗ୍ରୀ କବିବାରୁ ହୋଇ ପାଇଲା
ନାହିଁ । ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ ଶତ ଚିତ୍ତବାର ଏବଂ
ସବୁ ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ କମିଶନରମାନେ
ଅଧିକ ବରବରୁ ନାହିଁ କଲେ । ମାତ୍ର
ଦୂଃଖର ଉପଯୁ ସେ ଏବରସର୍ବରୁ ଅଧିକ ଦେବ
ମୋଦବନୀ ଉପଯୁ ହେଲା ଏବଂ ମିଶ୍ରବିପାଳକ
ପାଇରୁ ଅଭେଦ ପତ ସରବ ଟଳା ଝର୍ଣ୍ଣିବୋଇ
ଜଳକୁ ତେହ୍ଲାରମାନଙ୍କର ନିଦା ଭାଙ୍ଗିଲା